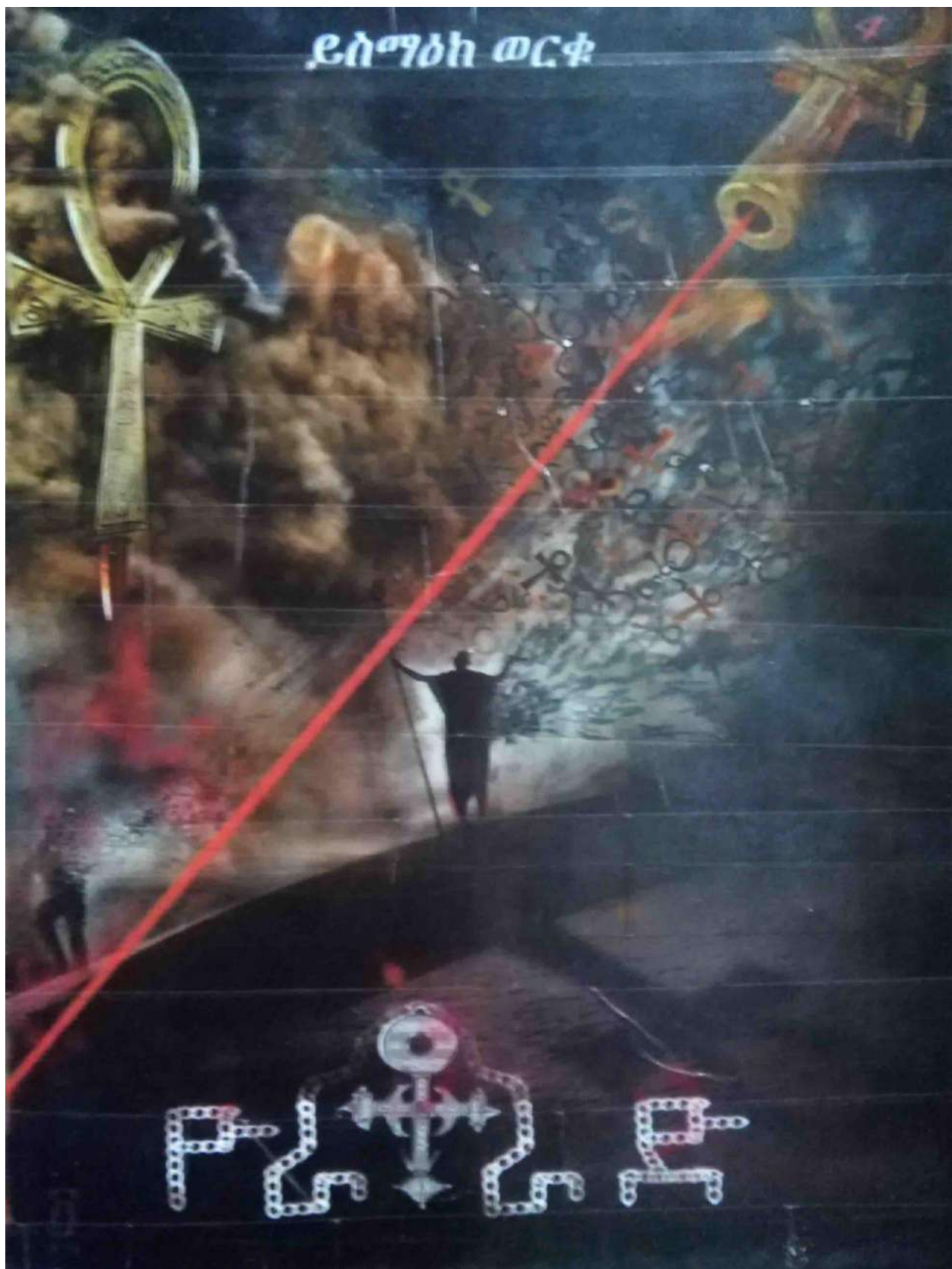

ይስጣዕኑ ወርቁ

የራቶራድ

የራቶራድ

Ethiopian Bookstore
t.me/etbookstore

ይስማሙ ወርቁ

አዲስ አበባ፡ ኢትዮጵያ፡ ዩኒቨርሲቲ 9.90

መግለቢያ

ለአራተኛ ጊዜ ወደ ዴርቶጋዳ እንኳን በደህና መጣችሁ። ዴርቶጋዳ ራማቶላራ ገንቶገራ ዮራቶራድ... ተከታታይ ልቦለዶች መሆናቸውን ለመጠቀም ያህል እንጂ በር ላይ ቆሜ የአንባቢዬን ጊዜ የመሻማት አላማ አልነበረኝም። በፈጣሪ እርዳታ እና በአንባቢዎቼ ድጋፍ የሻረቱ ፍሰት ቀጥሏል። አራተኛው ሻረትም እነሆ ወንዙን ተቀላቅሏል። በዚህ አጋጣሚ፣ እነዚህን ተከታታይ ሥራዎች ለመሥራት ስወጣ ስወርድ የማያልቅ ቅንነታቸውን ያልነፈጉኝን ወገኖችና በተለያዩ የመገናኛ ዜዴዎች ሙያዊ ሂሶችን የሰጡኝን አካላት ላመሰግን እወዳለሁ። በሌላ በኩል ግን ከሌላ አላማ በመነሳት ሥራዎቼን ጭቃ ለመቀባት ጊዜ የሚያባክኩትን አንዳንድ ወገኖች ልብ ይሰጣቸው ዘንድ እንድትፀልዩላቸው እንባቢዎቼን እማፀናለሁ። ይህን በዚህ ትተን ጊዜ ሳናባክን... ወደ ዮራቶራድ ለመብረር እያኮበኩበን ስለሆነ ቀበቷችሁን እንድታጠብቁ ትጠየቃለሁ።

ይስማዕከ ወርቁ-፳፻፶፮ ዓ.ም

ԺՓԿՓԸ

ዳጋ ÷ ኢትዮጵያ

ሚራሽፍ በጠራው ጨረቃ ስር ለጥ ያለውን ሓይቅ ፈዞ በመመልከት ላይ ነው። መንፈቀ ሌሊት። በስተደቡብ ምሥራቅ ባለው የሰማይ ንፍቀ ክብብ የሚጎተት የደመና ባዘቶ ጨረቃዋን ለመዋጥ ይጣደፋል። ፀጥ ረጭ ያለው የዳጋ ደሴት አረንጓዴ ደበሎውን ተከናንቦ ጣና ሓይቅ ላይ ተሻቷል። ጣናም ራሱ፣ ሌሊት እንደሰው ለሽ ብሎ ይተኛና ጎሐ ሊቀድ ሲል ማንኮራፋት ይጀምራል። አንዳች የነፋስ ሽውታ ገሽሮ ማዕበሉን አስነስቶ ዛፍን እስኪያወርደው ድረስ እንዲህ ነው። ጣና፣ አንድ ነገር ገብቶት በሆዱ እያላወሰ የተኛ ሰው እንጂ ሚራሽፍ በልጅነቱ የተንቦራጨቀበት ውሃ አልመስልህ አለው።

የሚራሽፍን ጥቁር ካፓርት ከወደ ሰሜን ምስራቅ የመጣ መጠነኛ ነፋስ ሲያወናጭፈው፣ ጨረቃው ውሃው ላይ የጣለውን ጥቁር ጥላውን አይቶ ወደ ጎላው ሸሸ። ውሃውን በጥላው እንቅስቃሴ ይቀስቅሰው ይመስል። ውሃው ላይ

ወድቆ የቀረው የደፋው ጥቁር ባርኔጣ ጥላ ብቻ ነበር። በቀኝ እጁ ባርኔጣውን አነሳና የራሱን ጥላ ተመለከተ። ውሃው መስታውት ቢሆን ኖሮ በጥቁር ፀጉሩ ውስጥ እንደ ጭድ ተሰግስጎ የወረረውን ሽበት በተመለከተ ነበር። ሆኖም ይህን መገመት አላዳገተውም።

‘እንድ ለውጥ ሳይታይ በከንቱ እድሜህ አለቀ።’ ሲል የራሱ ሀሳብ በነገር ጠቅ አደረገው። ከልጅነቱ ጀምሮ በመዋተት ያሳለፈው ጊዜ ሁሉ ተራ በተራ ተደቀነበት። ከዚህ የሀሳብ ፍላግ ያድነው ይመስል ያወለቀውን ባርኔጣ መልሶ ራሱ ላይ ደፋውና ዓይኖቹን አሻግሮ ወደ ሓይቁ አድማስ ወረወራቸው። የሚጠባበቃት ጀልባ እስክትደርስ በመቸኮሉ የተነሳ፤ እንደ ልጅ ከውሃው ጋር በመጫዎቱ ራሱን ሳይታዘበው አልቀረም።

ጀልባዋ በታሰበው ጊዜ አልደረሰችም። ምናልባት አንድ አደጋ ተፈጥሮ ይሆናል የሚል ሥጋት አደረበት። በጥብቅ ምስጢር ሰተልእኮ ከሳምንት በፊት የተሰማራችው ዴር33 በውስጧ ከያዘቻቸው አባላት ጋርም ሆነ ወደ ተገጠመላት መስመር የስልክ ግንኙነት እንዳያደርግ፤ በተሰጠ ጥብቅ ውሳኔ መሠረት ስልክ መደወል አይችልም እንጂ፤ ሚራዥ ስልኩን አስፊ ከኪሉ ሲያወጣ ነበር። ሌሊቱ ከመገባደዱ በፊት ዳጋ መድረስ ያለባትን ጀልባ በመጠባበቅ ላይ እያለ ጥቁሩ የደመና

ክምር ጨረቃዋን ጎፋፈናት። ነፋሱም ጨረቃዋን ያስጥል ይመስል ከደመናው ጋር ይፋለም ይዟል። ጣናም መንበጫበጩን ጀምሯል። ከዚህ የነፋስና የደመና ንትርክ በጎላ የካፊያ ነጠብጣብ ሓይቁን እንደሚፈላ ሽሮ ጡቅ ጡቅ ያደርገው ገባ።

ሚራሽ፣ ከጥጉ ካለው የዶቅማ ዛፍ ሥር ለመጠለል በሞክርም ዝናቡ እየበረታ ሲመጣ ሊያድነው አልቻለም። በዚህ ቅፅበት በሓይቁ ላይ የሚንሳፈፍ ጭል ጭል የሚል ብርሃን የተመለከተ መሰለው። እየቆየም እየቀረበ መጣ። የዴር33 የፊት መብራት መሆኑን አልተጠራጠረም። ወደ ደማቅ ሰማያዊ የሚያደላው መብራት ለዚህ ማረጋገጫው ነው። የጀልባዋ መዘግየት ይጠባበቀው የነበረውን መርዶም ይሁን ብስራት ይበልጥ አናረበት። ከሓይቁ ዳርቻ መልህቋን እስክትጥል ድረስ ያለው ጊዜ ያመት ያህል የረዘመበት መሰለው።

ዴር33 ከዳጋ ደሴት በስተደቡብ በሚገኘው ድብቅ የዴርቶጋዳ ወደቧ መልህቋን ጥላ ቆመች። በዚህ ቅፅበት ሚራሽ የባትራ ብርሃን ምልክት ሶስት ጊዜ ቦግ እልም በማድረግ ሰጠ። ከዴር33 የወረዱት አባላት ሚራሽ ምልክት ወደ ሰጠበት አቅጣጫ በፍጥነት እየተራመዱ መጡ።

ሚራሽ፣ በጨለማው ውስጥ ወደርሱ የሚገሰግሱትን አባላት
አስመገደላቸውን በመቁጠር አረጋገጠ። ከራኮስ፣ ማርዬ ዋቆ
ማርዬ፣ ሳዶፍ፣ ሜሮዳ እና ጌራ ሁሉም በህይወት
ተመልሰዋል። በአስፈሪ ፀጥታ ወደ ሚራሽ ቀረቡ። በብርዱ
የተነሳ ይሁን አልያ በነሱ ፀጥታ ምክንያት የሚራሽ ከንፈር
ተንቀጠቀጠ። የእጅ ባትሪውን አብርቶ ፊታቸውን
ለመመልከት ሞክረ። ከሁሉም... የጌራ ፊት ያስፈራል።
ጭጋ ወሮታል። በሌሊቱ ትዝታዜ የተነሳ፣ ከአፋ
የሚወጣው እስትንፋስ ሲጋራ የሚያጨስ ይመስል እንደጉም
ይትጎለጎላል።

“ሁሉም ነገር እያበቃለት ነው” አለ ጌራ ለሚራሽ
ሰላምታ ሳያስቀድም። “ጋሙሶች ሁሉንም ነገር
ደርሰውበታል። ታዲያስ ኢያሱ ጉድ ሰርቶናል፤ ሁሉንም
ነገር አብጠርጥሮ አስረድቷቸዋል።”

ሚራሽ አንገቱን ደፋና ስለ ታዲያስ ኢያሱ ለማስታወስ
ሞክረ። ታዲያስ ኢያሱ፣ በገዢው አካል አዲስ አበባ ውስጥ
የተቋቋመውን ጋሙስ የተሰኘ ቡድን እንዲመራ የተሰየመ
መሆኑ በቅርቡ የተደረሰበት ጉዳይ ነው። ከአመታት በፊት
ነገደር ከተማ ውስጥ መሸጎ የነበረውን የዴርቱጋዳ አባል
ለመያዝ ጫፍ ደርሶ የነበረ ቢሆንም በደህንነት መስሪያ ቤቱ

ውስጥ ሰርጎ እንዲገባ በተደረገው ዳግማዊ በተባለ አባል ተማርኮ ተራራው ውስጥ ታስሮ እንደነበር ይታወቃል። በተራራው ውስጥ በታሰረበት ወቅት የፍርድ ውሳኔ ሊሰጥበት ካላስቸሉት ምክንያቶች ውስጥ አያና እና አክሎግ የተባሉት የዴርቶጋዳ ሰርጎ ገብ አባላት ይጠቀሳሉ። በመጨረሻም ተራራው በተከበበበት ወቅት ጦርነቱ ሲጀመር ታዴዎስ ኢያሱን አስመልጠውታል። እሱን ወደ አዲስ አበባ ልከው፣ አክሎግ እና አያና፣ ኢንጂነር ሻጊዝን ለሲ.አይ.ኤው ወኪል ለሮበርት ጋሎ ሽጠው እየሄዱ ባሉበት ቅዕበት በዴርቶጋዳ አባላት ተደርሶባቸው መወገዳቸው ይታወቃል።

ሚራሻ፣ የታዴዎስ ኢያሱን ጉዳይ እያስታወሰ ቀና አለ። ቀደም ባሉት ጊዜያት የተሠሩ አንዳንድ አልባሌና ጥቃቅን ስህተቶች ምን ያህል ድርጅቱን ዋጋ እያስከፈሉት እንደሆነ አላጣውም።

“እሺ ቀጥል” አለ ሚራሻ፣ ወደ ጌራ እየተመለከተ። ጌራ የሚራሻን ትኩረት እስኪያገኝ እየተጠባበቀው ነበር።

“ተራራውን እንደገና ሰብረው ለመግባት በጥናት ላይ ከመሆናቸውም በተጨማሪ፣ ይህንን ተግባር ለመፈፀም በታዴዎስ ኢያሱ መሪነት ተራራውን ሰንጥቀው ለመግባት ልዩ ስልጠና የተሰጣቸው ልዩ ኮማንዶዎች ትዕዛዝ በመጠበቅ

ላይ መሆናቸውን ደርሰንበታል። በታዲያም ሲያሉ
ጠቋሚነት፣ በደህንነት መስሪያ ቤቱ ውስጥ ሰርገው ገብተው
የነበሩት የዴሞክራሲ አባላት በድብቅ እንዲወጡ ተደርገዋል።
በዚህ ሰዓት ከአንድ አባል በስተቀር በደህንነት መስሪያ ቤቱ
ውስጥ የሰረገ አባል የለንም። በጋሙስ ውስጥ የሚገኘው
አባላችንም ምናልባት በቅርቡ ሊጠረጠር ይችል ይሆናል።
በጥቅሉ ዴሞክራሲ እያበቃለት ነው። ካላቸው ዝግጅት
እንደተረዳነው ለቀነው የመጣነውን ተራራ ሰብረው ለመግባት
የሚያዳግታቸው አንዳች ነገር አይኖርም።”

ተራራውን ሰብረው መግባታቸው ብቻ ችግር ላያመጣ
ይችላል። ምክንያቱም እኛ በዛ የለንም። ችግሩ ከተራራው
ከርስ ምድር የሚነሳውን የምድር ውስጥ መንገድ ያገኙት
እንደሆነ ነው። ካገኙት ውስጥ ለውስጥ ተገዝው እንደኛ በዳጋ
መዝለቃቸው የማይቀር ነው።” ማርዬ ዋቆ ስጋቱን ለሚራሹ
በተሻለ መንገድ ለመግለፅ ይበልጥ ተጠግቶ ተናገረና መልሶ
ዝም አለ።

“በሌላ በኩል...” አለ ኪራኮስ ከሁለቱም ለስለስ ባለና
ዝግ ባለ ድምፅ። ይህን ቀዝቀዝ ማለቱን ከአባቱ የወረሰው
ነው ይላሉ- የዴሞክራሲ አባላት። አባቱ ድርጅቱን አሳልፈው
ለጋሙስ ቢሸጡም በአባቱ ምክንያት ቂም አልተቋጠረበትም።

ከዛ ይልቅ በአባቱ ማስታወሻ ውስጥ የተገኙ ምስጢራትን ለድርጅቱ በመስጠቱ ከፍተኛ ያለ ቦታ ተችሮታል። ድርጅቱን ከውድመት የታደገ ጀግና ተብሎም ተወድሷል። ከጣቅርን ተራራ ከርሰ ምድር እስከ ዳጋ ደሴት የተዘረጋው የምድር ውስጥ መንገድ፤ ኪራኮስ የአባቱን ማስታወሻ ይዞ ባይደርስ ኖሮ ማንም ሊያገኘው እንደማይችል እያንዳንዱ የዴርቶጋዳ አባል ተገንዝቦታል። ሚራሻና ኪራኮስ ለመናገር በቃጣበት ቅፅበት ትዝ ያለው የታደጋቸው የአባቱ ማስታወሻ ነበር- የባኮስ ማስታወሻ። ከተራራው ካመለጡ በኋላ ኪራኮስ በስጦታ መልክ እንዳበረከተለት አሰታወሰ። ሆኖም ያንን ማስታወሻ እንደገና ገልጦ አለማዬቱ ራሱን እንዲታዘብ አደረገው።

“በሌላ በኩል...” ሲል ኪራኮስ እንደገና ንግግሩን ቀጠለ። “...የቀድሞው ሚኒስትር ከዲዎላ ሞት በኋላ ውሉ ጠፍቶበት የነበረውን ምስጢር እንደገና ማነፍነፍ ጀምሯል። የጋሙስ ዋና ሰው የሆነው ይህ ሚኒስትር፤ የሰጠመውን መርከብ አውጥቶ፤ በውስጡ በበርሜል እየተሞላ የተቀመጠውን ወርቅ ለማፈስ፤ ሞርሞሪዲኖ ከተባለው የጣሊያን ማፍያ ጋር በዳጋ አቅራቢያ በምትገኝ ትንሽ ደሴት ላይ ከትሞ እንደነበር የሚዘነጋ አይደለም። ሆኖም ዲዎላ የሚባል የዶን ሞርሞርዲኖ ተላላኪ ሞርሞርዲኖንና ጋሻጋጅግሬዎቹን ሲጨርስ ይህ ሚኒስትር አምልጧል። በኋላም እስከ ባህር ዳር ዲዎላን ይከታተል እንደነበር

ይታወቃል። ዲዎላ የሰጠመውን መርከብ ቁልፍ ፍንጭ አግኝቶ ወደ ጢስ አባይ ሲከንፍ ይህ ሚኒስትር የዲዎላ ዱካ ስለጠፋበት ፍለጋውን አቁሞ ነበር። አሁን ግን ለዘመናት ተቀብሮ የነበረው ምስጢር ወጥቷል። የሰጠመው መርከብ ቁልፍ የሆነው ካርታም የት እንዳለ ታውቋል። በመሆኑም ይህን መርከብ ከተቀበረበት ግራጋዴዎስ ለማውጣት የቀድሞው ሚኒስትር እና ታዴዎስ እቅድ ነድፈዋል። በዚህ እቅድ መሠረት፣ ሚራሽፍ ተይዞ የካርታውን ቁልፍ እንዲተፋ ይደረጋል። ብሎ ኪራኮስ ሚራሽፍን በጥሞና ተመለከተው።

ሚራሽፍ ዓይኖቹን ኪራኮስ ላይ እንደተከለ አእምሮው በትዝታ የኋሊት ተወነጨፈ። ከሎሬት ፀጋዬ ገብረ መድህን ገብረ መድህን ግጥም እስከ ዲዎላ ግብግብ... ከሰቆቃዎ ጴጥሮስ ስንኞች እስከ የሎስ ምስሶ ህቡዕ ምስጢር... ሁሉም ነገር ተራ በተራ ተደቀነበት።

“በወንዝ አፋፍ የትብት ሐረግ ቀንጃ አጣማጅ የደመና ዳስ ጢሎሽ መንጠልጠል አልፎ የሎስ ምስሶ መቀነቻ ጥግ ለህንፃሽ ዲብ ታድሞ የእናቱን የኢትዮጵያን ብር ፬፬፬ አላጣም የሚለውና ከብዙ የስንኝ አባሮሽ ፍልሚያ በኋላ የተገኘው ምስጢር ታወሰው። አባይ... ሰባራ ድልድይ... የሎስ ምስሶ... ፬፬፬ የሚልና የ“ቶ” ቅርፅ የተቀረፀበት ድንጋይ... ዲዎላ... ግብግብ... የሚጥመለመል ወንዝ... የሾሉ አለቶች

ባለጉጥ መስተል... ቀይዋ ሳጥን... በቀይዋ ሳጥን ውስጥ ተጣጥፎ የተቀመጠ ፱፱፱ የብራና ገዕ... የሰጠመው መርከብ ካርታ... ይህ ሁሉ አንድ በአንድ ተሰትሮ ወደ ሚራሽፍ አእምሮ መጣ። ይህ ብቻ አይደለም! ከዲጋ ደሴት አቅራቢያ ሓይቁ ውስጥ አስጥመው አስተምጠውት የነበረው ኤክስካባተር ዶዘርም ትዝ አለው።

“በሌላ በኩል...” አላች ሚሮዳ ሚራሽፍን ከትዝታው አናጥባ። “በሌላ በኩል ኢንጂነር ሻጊዝንና ጥቁሩን ሳጥን ለመያዝ ከሮበርት ጋሎ ሞት በኋላ ሌላ ልዑክ አዲስ አበባ እንደሚገባ ታውቋል። የተድሞው ሚኒስትር ከዚህ ልዑክ ጋር ለመነጋገር ቀጠሮ ይዘዋል። ስለዚህ...”

“ስለዚህማ... የምናባክነው ጊዜ ሳይኖር ወደ ትክክለኛ ውሳኔ መድረስ አልብን።” ሳይፋ፣ በደሴቱ ከርሰ ምድር ውስጥ ወደ ሚያስገባው መንገድ አመራ። ሌሎቹም ተከታተሉት። ሚራሽፍ ግን ባለበት ደንግዞ እንደቆመ ቀረ። የደረሱትን መርዶዎች በቅደም ተከተል ለማስቀመጥ አእምሮው ውሸንብር ውስጥ ገብቶ እንደ ቁቤ ይናጥ ጀመር።

፪

አዲስ አበባ፥ ኢትዮጵያ

በባኮስ ማስታወሻ ላይ ሰፍሮ ከተገኘ ወዲህ፤ ጋሙስ የሚባለው ምስጢራዊ ቡድን ምስጢሩ ገህድ መውጣት ጀምሯል። የኪራኮስ አባት ባኮስ፤ የዚህን ምስጢራዊ ቡድን ጉድ ከስሙ ትርጓሜ ጀምረው መተንተናቸው ይታወቃል። በማስታወሻቸው ላይ ሰፍሮ እንደደተገኘው ጋሙስ ማለት በጥቅሉ ጎሽ ማለት ነው። ጎሽ፤ ቀንደ ሹል፤ ቀንደ ገላላ የሆነ የበረሃ እንስሳ ነው። ባኮስ እንደሚሉት "መልክ የበሬ ጠባዩ ያውሬ" የሆነ እንስሳ።

በዚህ ጠላቱን ለመበቀል አንቱ በተሰኘ እንስሳ ስም በ1989 በገዢው ፓርቲ ጉምቱ ሰዎች የታቋቋመው ድርጅት ዋና አላማ "ጎሽ ለልጄ ስትል ተወጋች" እንዲሉ ለቆመለት አላማ እስከመጨረሻው የደም እንጥፍጣሬ መለገስ ነው። በቁጥር ዘጠኝ በሆኑ ሰዎች የተቋቋመ ይህ ድርጅት ገዢው ፓርቲ

በአንዳች አጋጣሚ ከተፈናጠጠበት የስልጣን ኮርቻው ላይ ቢንሸራተት፤ በጋሙስ ጥላ ሥር የተጠለለት ሰዎች ያለ አንዳች እንቅፋት እንዲሸሹ የማድረግ፤ ያፈሩትን ንብረት በልዩ ልዩ መንገዶች ማሸሸ፤ ይህ አደጋ እስኪፈጠርም የአባላቱን ንብረት መጠበቅና ማስፋፋት፤ በተለያዩ ተጫራች ከባንያዎች ስም ፕሮጀክቶችን ማካሄድ ነው። ከደህንነት መስሪያ ቤቱ ተሰውሮና ተነጥሎ በምስጢር የተቋቋመው ይህ ድርጅት አንዳንድ የሀሰት መረጃዎችን በማርቀቅ የገዥውን ፓርቲ ስልጣን የሚነቀንቁ እጆች እንዲሰበሰቡ ያደርጋል። በህቡዕ የሚደረጉ ሴራዎችን ያከሸፋል፤ ያጠፋል። ለአመፅ ይነሳሳሉ ብሎ የሚገምታቸውን የጦር ክፍሎችና አንዳንድ ሰላማዊ አላድርም ብለው እጃቸውን እንደ ጸላጦስ የሚታጠቡ ባስልጣናትን በአይነ ቁራኛ ይቆጣጠራል፤ እንደ አስፈላጊነቱም ዞር ያደርጋል። በደህንነት መስሪያ ቤቱ እጅ የገቡ አንዳንድ መረጃዎችን ያጨናግፋል፤ የፀረ ስለላ መረቦችንም ይዘረጋል። በሌሎች ስውር እጆች የሚንቀሳቀሱ የባለስልጣናቱን ንግዶች በበላይነት በመቆጣጠር ምስጢራዊነታቸው እንዲጠበቅ ያደርጋል።

በባሕሪ ማስታወሻ ላይ ሰፍሮ እንደተገኘው ጋሙስ አላማው ይህ ብቻ አይደለም። ለሥርዓቱ አስጊ ይሆናሉ ብሎ ያሰባቸውን ኃይሎች ሁሉ ለመደምሰስ እንቅልፍ የለውም።

በሥልጣን ላይ ያሉ ሰዎችን ከፍተኛ ወንጀል በማሠራት ሥርዓቱን ከማገልገል በቀር ሌላ አማራጭ እንዳይኖራቸው ያደረጋል። በአፈንጋጩ ባኮስ ማስታወሻ ላይ ሰፍሮ እንደተገኘው ይህ ድርጅት በቢሊዮን የሚቆጠር ህብት አፍርቷል። በተለያዩ የአለም አካባቢዎች ታላላቅ የንግድ ድርጅቶችን ከፍቷል። የዚህ ድርጅት ዋና መሥሪያ ቤት አዲስ አበባ ውስጥ ሆኖ በአማካሪ ድርጅት ሽፋን ሥራውን በትጋት ያከናውናል።

ስለዚህ ድርጅት መኖር፣ ምስጢሩ አፈትልኮ በዴርቶጋዳ ከፍተኛ አባላት እጅ እስኪገባ ድረስ ማንም አያውቅም ነበር። ጋሙስ እና ዴርቶጋዳ የሚያደርጉት ሥውር ጦርነት ከጊዜ ወደ ጊዜ እየተፋፋመ ቀጥሏል። ይህ ህብዕ የጨለማ ውስጥ ጦርነት በጋሙስ ድል አድራጊነት ይጠናቀቅ ዘንድ የአንበሳውን ድርሻ ከወሰዱ ሰዎች መካከል ታዲያስ ኢያሱና በቅዕል ስሙ ኒቆ እየተባለ የሚጠራው የቀድሞ ሚኒስትር ነው። ኒቆ የሚለው ቅዕል ስም በማንና ለምን እንደተሰጠው ባይታወቅም አንዳንድ መላምቶች ግን ተመተዋል። ከመላምቶቹ ውስጥ ሚዛን የደፋው፣ “ኒቆ” “ኒቆዲሞስ” ከሚለው ስም የተቀነጨበ ምህረ ስም ነው የሚለው ነው። “ቀን ቀን ከጴላጦስ፣ ማታ ማታ ከኢየሱስ” ተብሎም ተተንትኗል። ከምሽቱ አራት ሰአት ተኩል ላይ፣ በቀጠሮው

መሆኑን፤ ታዲያም እያሉ ወደ ኒቆ ቢሮ ገብቷል። በአክሱም፣ አያና ተራዳኢነት ከተራራው አምልጦ እናት ድርጅቱን ከተቀላቀለ ጊዜ ጀምሮ የኒቆ ልዩ እንክንባቤ አልተለየውም። ጋሙስ አክሱም፣ አያና ቢገደሉበትም በታዲያም ማምለጥ ሳይፀናና አልቀረም። እንዲያውም የአክሱም፣ የአያና አገልግሎት ያበቃ መሰሉ ነበር። ሁለቱ ሰርጎ ገቦች ዴርቶጋዳ የመሸገበትን ተራራ እና ውስጡ ያለውን ምስጢር ሁሉ ካቀበሉ በኋላ የቀራቸው ጉዳይ እንደሌለ ለኒቆ ግልፅ ከሆነለት ቆይቷል። ከዚህ ከኋላ የቀረው ጉዳይ ተራራውን በልዩ ኃይሎች ባልተጠበቀ ሰዓት ሰብሮ ገብቶ ዴርቶጋዳን እስከወዲያኛው ማውደም ብቻ እንደሆነ ኒቆ ከደመደመ ቆይቷል። ሆኖም ይህን አፕሬሽን ለማካሄድ ካለፈው ስህተት የተገኙ ልምዶችንና እውቀቶችን መገምገም እንዳለበት ተረድቶታል። ከዚህም በተጨማሪ ድምሰሳው በሚካሄድበት ወቅት፤ በሚራሽ፣ እጅ የሚገኘው የሰጠመው መርከብ ቁልፍ የሆነው ካርታ፤ ያለ አንዳች ብልሽት በእጁ መግባት እንዳለበት ያምናል።

ኒቆ ከአመታት በፊት አምልጦት የነበረው ምስጢር ውሉ ሰተት ብሎ ቢሮው ድረስ በመግባቱ ውስጡ በሐሲት እየተሞላ ይሰታውን መደበኛ ባለመቻሉ ፈገግ አለ። ቢሮው ውስጥ ፈገግ ቢልም አእምሮው ግን ከራሱ ተነጥሎ

ወዳልፈው ጊዜ በረረ። በደቅ ደሴትና በዳጋ መካከል፤ በጉረር ወደብ አቅራቢያ ያለችውና የደሀ ሰው መዳዳ፤ የምታክሰው ትንሽ ደሴት ድቅን አለችበት። በቀጠልም የዶን ሞርሞርዲኖ ድንኳን... የሚቀዱ መጠጦች ድምፅ... ከአሥራ አምስት አመታት በላይ የቆዩና የበሰሉ ውድ የወይን መጠጦች... የዶን ሞርሞርዲኖ ቡስኪ ሳቅና በተስፋ የተሞሉ ዓይኖች... ሁሉም ነገር አንድ በአንድ እየተሰተረ የትውስታ ማህደሩን ይወጥረው ጀመር። የዶን ሞርሞርዲኖ ቡስኪ በእርግጠኝነት የተሞሉ ዓይኖች የተመለከቱት መስለው። የሞርሞርዲኖ በቀይ ወይን የተሞላ ብርጭቆ “ችርስ” ሲለው የተነሳ መሰለው። በዚህ ጊዜ በእውን እዛው ቦታ ያለ መሰለውና ባይ እጁን ብርጭቆ እንደያዘ አድርጎ አየር ላይ አንሳፈፈው።

“ኒቆ!” የሚለው የታዴዎስ ድምፅ ከህልም አለመሰያባትተው ብርጭቆውን የጣለው ያህል በድንጋጤ ክው አለ። “ምንው በሰላም ነው?”

“አ... አይ... በሰላም ነው...” ኒቆ ዓይኖቹን ቦግ እልም በማድግ ከህልም አለመለመንቃት ሞክረ። “ዶን ሞርሞርዲኖን አስታውሼ ነው።... ያ ባሪያ ነገሩን ሁሉ ባያበላሻሸው ኖሮ ለዘመናት ተቀብሮ የኖረው ሲላይ እስከ ዛሬ በእጃችን ይገባ ነበር።”

“ልክ ነበር... ሆኖም ‘ይዋል ይደር እንጂ አህያ የጅብ ናት’ እንዲሉ ሲሳዩ በመጨረሻ በእጃችን ሊገባ እኛን እየጠበቀ ለመሆኑ ጥርጥር የሌለው ጉዳይ ነው።” የታዴዎስ ህሊና ወደ ጣና ሓይቁ ጠለቀ። በበርሜል ተሞልቶ የተከመረውን ወርቅ ዛቀ።

“ሀ!... እውነት ነው። የኛን እንጀራ ይሸበርራል እንጂ ማንም አይበላውም። ያ ዲዎላ የሚሉት ባሪያ ሁሉን ነገር ቢያሸበርረውም እንደ ሞርሞርዲኖ ቀይ ወይን የበለጠ ጣፍጦ ልናገኘው መቃረባችን እውን ሆኗል። ኒቆ የዲዎላ ገፅታ ተደቀነበት ከሰል የመሰለ ፊቱ ፍም የመሰለ ከንፈሩ ያችን ትንሽ ደሴት ሲያጋያት ኒቆ የራሱ ኮት በእሳት ተያይዞ ወደ ሄሊኮፕተር ሲሮጥ... ልዩ ጠባቂዎቹ ሲከላከሉት... ታየው። ከዚህ ልዩ ጠባቂዎቹ ውስጥ አንዱ የነበረው ታዴዎስ ኢያሱ ከፊት ለፊቱ ተቀምጧል። ባህር ዳር ውስጥ ዲዎላን ለመጨረሻ ጊዜ ያየው ይሄው ታዴዎስ ኢያሱ ነበር። “ያን እርጉም ባሪያ እስከ ዛሬ ድረስ ከአእምሮዬ አውጥቼ ልጥለው አልቻልኩም” ኒቆ ወደ ታዴዎስ ተመለከተ። “እርሳው! ከአሁን በኋላ ወደ ኋላ ማሰቡ ትርጉም የለውም። ወደ ፊት! ... ወደ ፊት ያለውን ብሩህ ጊዜ ማሰቡ ይሻላል። ጊዜም የሰንም ክቡር ሚኒስትር።” ኒቆ ምንም እንኳን ሚኒስትር ሹመቱ ከተሻረ የቆዩ ቢሆንም ታዴዎስ ለምደባትም ይሁን አልያ አክብሮቱን ለመግለፅ “ክቡር ሚኒስትር” ይለዋል አልፎ

አልፎ፡፡ ምናልባትም ከሚኒስትርነቱ ሲነፃፀር የተሻለ ቦታ ላይ እንደተቀመጠም ሳያስብ አይቀርም፡፡ “ልክ ነው ታዲ...” አለ ኒቆ ዛሬ ወደተገኘበት ፍሬ ነገር ለመግባት ማስታወሻውን እየገለጠ፡፡ ፀሀፊውና ሌሎች “የአማካሪ ድርጅቱ” ሠራተኞች እስኪወጡ በይዋል ያስቀመጡትን ጉዳይ በቅደም ተከተል ይወያዩበት ገቡ፡፡

“ነገ ጠዋት ወደ ኮሎምቢያ ትበርና... ከዶን ቦናኖ ጋር ወርቁ የሚጓዝበትን መንገድ ትናጋገራለህ፡፡ ከአንድ ሳምንት በኋላ ወደዚህ ትመለስና ተራረውን ሰብረው የሚገቡትን ልዩ ኮማንዶዎች ይዘህ ወደ ጣቅርን ተራራ ትሄዳለህ፡፡ ይህ አፕሬሽን ፈጣን፣ ፋታ የማይሰጥና ጠላትን እንዲያስብ ጊዜ የማያደላድል ሆኖ እንደተጠናቀቀ ሚራሻር እስከ ሰጠመው መርከብ ካርታ ተይዞ እንዲቀርብልኝ ይደረጋል፡፡ ሌላው መረሳት የሌለበት ጉዳይ የኢንጂነሩና የጥቁር ሳፕን ጉዳይ ነው፡፡ ሁለቱም ተይዘው እንዲሰጡኝ ታደርጋለህ፡፡ እነዚህን ነገሮች በእጃችን ካስገባን በኋላ ቀጣዩ ነገር የገለባ ያህል ቀላል ነው፡፡”

“ኒቆ... ነገሩን ይህን ያህል አቅለን ማዬት ያለብን አይመስለኝም፡፡ በእነሱ በኩል ያለውን ዝግጅት እንዳለፈው ጊዜ የሚያቀብለን ያለመኖሩ ጉዳይ ሊታሰብበት ይገባል፡፡”

“ይህን ያህል የሚያሳስብ ጉዳይ አይደለም፡፡ ዋናው ትልቁ ጉዳይ ያለብትን ማወቅ ነው፡፡ ተራራውን ሰብረው

በሚገቡት ልዩ ኮማንዶዎቻችን ደግሞ መቶ በመቶ እተማመንባቸዋለሁ። ሰማይ ሰንጥቀው ካልወጡ በቀር ምድር ሰንጥቀው ካልቀለጡ በቀር የትም ሊያመልጡን አይችሉም።”

“ምድርማ ሰንጥቀው ገብተዋል!” ታዲዎስ ፈገግ አለ።

“ተወው... መቃብራቸውን ከመቆፈር ነው የገላገሉኝ።” ሁለቱም እርስ በእርስ ለረጅም ደቂቃዎች ዓይኖቻቸውን ተተካክለው ተያዩ።

፫

ዳጋ ÷ ኢትዮጵያ

የዳጋ ክርስ ምድር ውጥረት ነግሶበታል። ተራራውን ሰብሮ እንደገና ለመግባት ከተራራው የሚነሳውን የምድር ውስጥ መንገድ በመከተል ጠላቶቻቸው ዳጋ ደሴት ክርስ ምድር ድረስ ላለመዝለቃቸው ማንም እርግጠኛ ባለመሆኑ ቀፎው እንደተነሳ ንብ ሁሉም መተረማመስ እንደቀጠለ ነው።

በዚህ ትርምስ መሀል የሚቀርብ ሀሳብ ሁሉ ነፋስ እንደነካው ደመና ከመበተን በቀር ከማንም ሊደርስ አልቻለም። በዚህ ሁሉ ትርምስ ውስጥ እንዳችም ሀሳብ ያልሰነዘረው ሚራዥ ብቻ ነበር። አእምሮው ውስጥ የሚተራመሰውን ሀሳብ ቅጥ ያስይዝለት ይመስል የምድር ውስጥ ዋሻውን እየተዘዋወረ ይመለከት ጀመር። የዳጋው የምድር ውስጥ ከተማ እንዳልነበር ሆኗል። ሚራዥ ከኒዮርክ በመጣበት ጊዜ አይቶ የተደመመበት ያ ሁሉ ቴክኖሎጂ አሁን የለም። ለምልክት

የሀል የቀረው አመድና ከሰል ብቻ ነው። የዋሻው ውስጥ ግድግዳ ከመሰነጣጠቁም በላይ በቃጠሎው ወቅት የገረፈው የእሳት ላንቃ እና ጥቁር ጢስ ጽልማሞት አልብሰውታል።

ሚራሽ፣ ወደ ውስጥ እየዘለቀ ሲሄድ የከሰሉ የሰው አጥንቶች፣ የመጸሀፍት ገፆች፣ በርሜሎችና ሌሎች ቁሳቁሶች እንዳልነበር ሆነው ተመለከቱ። ከዚህ በላይ ማየት ባለመፈለጉ ቀደም ሲል ገዳሙ ውስጥ በቀሩ ሽማግሌዎች እንደገና እድሳት ወደተደረገለትና አሁን አባላት በሙሉ ተሰብስበው ወደ ሚነታረኩበት ክፍል ተመለሱ። ይህም ክፍል ቢሆን የሽማግሌዎቹን ጥረትና እንደገና መነሳሳት ለማድነቅ ካልሆነ በቀር የጥንት መልኩ አልመጣም። በቃጠሎው ወቅት የለበሰው ጥቀርሻ እንኳ ሙሉ በሙሉ አልተጠረገም። በየጥጋ ጥጉ የፋኖስ መብራቶች ባይሰቀሉ ኖሮ በዋሻ ውስጥ ይኖር የነበረውን የጥንቱን ሰው የዋሻ ውስጥ ህይወት ያስታውስ እንደሆነ እንጂ ሀገር ለመለወጥ ቴክኖሎጂን ታጥቀው የሚተረማመሱ ሳይንቲስቶች የኖሩበት አይመስልም።

ሚራሽ በፋኖሶቹ ብርሃን ላይ ዓይኖቹን ተክሎ እያሳለለ እያለ፣ ኢንጂነር ሻጊዝ ከኋላው መጥቶ ትክሻውን ቸብ ቸብ አደረገው። ዞር ብሎ ምንም ሳይናገር ተመለከተው። እያረጀ መሆኑን ፀጉሩ ማሳበት ጀምሯል። የራስ ፀጉሩ ገብስማ

መስሏል። ነጭና ጥቁር እኔ እበልጥ እኔ እበልጥ
ይፋለሙበታል። ምንም እንኳ ሎስ አላሞስ ውስጥ
የተቀየረለት የገዢ ዶናልድ ሲሞን ፊት ቢሆንም ይኸው
የተውሶ ፊቱም አልፎ አልፎ መስመር አርፎበታል የእድሜ
ድር እያደራበት። ሆኖም በፋኑሱ ብርሃን የሚታዩት ዓይኖቹ
የጥንካሬንና የተስፋን ጨረር እስከ አሁን ይረጫሉ።

“ወንድም ሚራሻር...” በግድ ፈገግ ለማለት ሞክረ።
ሁልጊዜም እንደዚህ ነው ሻጊዝ (ያሁኑ ገዢ ዶናልድ
ሲሞን)። የትኛውንም ንግግር ከመጀመሩ በፊት ፈገግ ማለት
ልማዱ ነው። በዚህ አስጨናቂ ጊዜ ፈገግ ለማለት በመቻሉ
ሚራሻርን ሳይገርመው አልቀረም።

“...ሚራሻር... ምንድን ነው እንደዚህ ሳታስበው
እንደፀነሰች ልጃገረድ መጨነቅ?... በጭንቀት የሚሆን ነገር
አለ እንዴ?... በጭንቀት ጊዜ ከማባከን ያልሆነ ውሳኔ ወስኖ
መፀፀት ይሻላል።”

“ያልሆነ ውሳኔ ራሱ እኮ የለም” አለ ሚራሻር
የሚናገረው ያጣ ይመስል።

“እህ!...ውሳኔ የሌለው ነገርማ የለም። ምርጫ የሌለው
ጉዳይማ የለም። ከእሳትና ከውሃ እንኳ እንዲያን መምረጥ
ይቻላል።” ሻጊዝ ፋኖሱን በአመልካች ጣቱ እየጠቆመ።
“ይህንን የፋኖስ ብርሃን እየተመለከትክ ሳይህ ድቅድቅ
የመሰለውን ጨለማ ሰንጥቃ የምትመጣ አንዳች የተስፋ

ብልጭታ የመጣችልህ መስሎኝ ነበር። ይህቺ የፋኖስ ብርሃን የምታመለክተው ይህንኑ ነው። እንክዛሬ ከተወጣነው ፈተና የበለጠ አልገጠመንም። “እስከዛሬ እኮ ቢያንስ መቀመጫ ቦታ እንኳ ነበረን። አሁን ግን እንደምታዩው ነው። ለጊዜው እዚህ ዋሻ ውስጥ ተጠለልን እንጂ የመጣንበትን ዱካ እየረገጠ ጠረናችንን እያነፈነፈ የሚገሰግሰው ጠላታችን መዳፍ ውስጥ አስገብቶ ሊጨምቀን እየተጣደፈ ነው።”

“ሚራሻር... ይህንንማ ማንኛችንም እናውቃለን።” ኪራኮስ መጥቶ ውርክባቸውን ሲያዳምጥ ከቆዩ በኋላ ሀሳቡን ሰነዘረ። “አዎ ጠላቶቻችን ወደኛ እየገሰገሱ ናቸው። ጥያቄው እኛም ወደ ነሱ እንገስግስባቸው ወይስ እንሸሻቸው ነው።”

“ለመሸሽ ለመሸሽማ፣ ቆሞ ማቅማማትን ምን አመጣው? እንሸሽ ብንልስ ይህን ሁሉ ህዝብ ይዘን በምን እንሸሻለን? ህፃናቱንና ሽማግሌዎቹን ለማን ሰጥተን እንሸሻለን? ፕሮፌሰር በርናባስን ጨምሮ ከማርጂታቸው የተነሳ የረሱና የጃጃ ሽማግሌዎችን ይዘን የት መሸሽ እንችላለን?” በዚህ መሀል በሚራሻር አእምሮ ውስጥ የሎሬት ፀጋዬ ገብረ መድሀን ስንኝ ጥልቅ አለ።... “እጠለልበት ጥግ አጣሁ፣ ይህን ስንኝ ሲያስታውስ የኪራኮስን አባት ማስታወሻም አብሮ ትዝ አለው። “ይልቅስ የአባትህን ማስታወሻ ብንመረምር ሳይሻል አይቀርም ምናልባት እዛ ውስጥ አንዳች ፍንጭ ልናገኝ እንችላለን።”

“ሲጳራና ሜሮዳ ሲያገላበጡት ነበር ያደሩት።
ያገኙበት ነገር ያለ አይመስለኝም” አለ ኪራኮስ በአባቱ
ማስታወሻ ተስፋ ቆርጠ።

“ለማንኛውም ሁላችንም ብናዩው ሳይሻል አይቀርም።
ለአንዱ የተደበቀበት ለሌላው ሲገለጥለት ይችላል።” ብሎ
ሚራኝ፣ ሜሮዳና ሲጳራ ወዳሉበት ክፍል ሲያመራ ሁሉም
ተከታትለውት ሄዱ።

ታ
አ
ሰ
አ
አ
በ
ይ
ኮ
ይ
ታ
አ
አ
የ

ዕ

በጎታ ÷ ኮሎምቢያ

ታዲዎስ ኢያሱ የተሳፈረበት አውሮፕላን፤ በኢልዶራዶ አውሮፕላን ጣቢያ ለማረፍ በማንገርብብ ላይ ነው። በበጎታ ሰማይ ላይ የሚንሳፈረው ይህ ግዙፍ አውሮፕላን ከአዲስ አበባው ቦሌ አውሮፕላን ጣቢያ ከተነሳ ሶስት ሰአት ከአርባ አምስት ደቂቃ ሆኖታል። በሰላሳ ስምንት ሺህ ጫማ ክፍታና በዘጠኝ መቶ አርባ አምስት ሜትር በሰዓት አማካይ ፍጥነት ይውዘዝዝግ የነበረው ይህ ግዙፍ አውሮፕላን፤ ያለ አንዳች ኮሺታ በኢልዶራዶ ማኮብኮቢያ ላይ በማረፍ እንዳውራ ዶሮ ይንደረደር ጀመር።

ታዲዎስ ኢያሱ፤ በዚህ ኢልዶራዶ በተባለው ግዙፍ አውሮፕላን ጣቢያ ሲያርፍ ይህ የመጀሪያው አይደለም፤ እንደውሃ ቀጂ ተመላልሶበታል። ይህም ብቻ አይደለም የበጎታን መንደሮች የእጁ መዳፍ ያህል ያውቃቸዋል።

አቀማመጣቸውን ብቻ ሳይሆን ታሪካቸውን ሳይቀር አንድ በአንድ ያውቀዋል። ከሁሉም የሚመስጠው ግን ኢልዶራዶ የሚለው ስያሜ ነው። ለምን እንደሆነ ይገባዋል።

ኢልዶራዶ በጥንት የኮሎምቢያ ጎሳዎች የወርቅ ተራራ የሚል ስያሜ ያለውና በወርቅና በኢምራልድ የክበረ ተራራ እንደሆነ በአፈ ታሪክ የሚነገርለት ተራራ ነው። የእስፔን ወራሪዎች የዚህን ተራራ አፈ ታሪክ ባይሰሙ ኖሮ ኮሎምቢያን አይወሩም ነበር ተብሎም ይነገራል። ይህ የሆነው ኮሎምቢያ በአሳሹ ክርስቶፎሮ ኮሎምቦስ ስም ከመሰየሟ በፊት ነው።

ኮሎምቢያን ኮሎምቦስ በእግሩ ባይረግጣትም በስሙ ተጠርታለች። በእግሩ ረግጦ ያስረገጣት የክርስቶፎሮ ኮሎምቦስ ተከታይና አጋር የነበረው አሎንሶ አጀዳ የተባለ ቃኚ ነው። በጥንታዊያኑ ነዋሪዎቿ የኢንካ እና የአዚቴክ ቅይጥ ስልጣኔ ብቻም ሳይሆን፤ በኢምራልድና በወርቅ በደመቀው ኢልዶራዶ ተራራ ተደንቆ ኮሎምቢያን በእስፔን ወራሪዎች እንደ ዘመሚት መንጋ ከእግር እስከ ራሷ ያብስከሰከባት አሎንሶ አጀዳ ነው።

ነገር ግን የእስፔን ወራሪዎች በወርቅ የነደደውን የኢልዶራዶን ተራራ እንደ ቋመጡለት አላገኙትም።

የጠበቃቸው አፈ ታሪክ ነበር። እንደ አዜቲኮችና ኢንዛዎች በቁጥር ብዙ ያልሆኑትና መስክ ተብለው የሚጠሩት ጎሳዎች አፈ ታሪክ ነበር ለካ- አልዶራዶ። በዚህ አፈ ታሪክ መሠረትም የአልዶራዶ ተራራ የጠፋው፣ ጥንታውያን ነዋሪዎች፣ የእስፔን ወራሪዎች ከሚዘርፉት ብለው ተራራውን እየቆነጠሩ ወደ ተቀደሱ ውሃዎች ወርውረውት ነው።

የእስፔን ወራሪዎች የመስክ ተራት የሆነውን አልዶራዶን ባያገኙትም ያገኙትን ለቃቅመው፣ የህዝቡን ስልጣኔ አጥፍተው፣ ህዝቡን በራሳቸው ሥራት በነገድና በጎሳ ከፋፍለው፣ የጥንቷን “ባካታ”- “ቦጎታ” ብለው ከተቱ። በዚህ ብቻም አላበቁ። ነዋሪዎችን ጎሳዎች ይበልጥ ለመቆጣጠርና የባርነት መንፈስ ለማጋባትም አያሌ ጥቁር ባሪያዎችን ከአፍሪካ አግዘው በለያቸው ላይ አሰፈሩባቸው። ከዚህም የተነሳ የቦጎታ ብቻም ሳይሆን የኮሎምቢያ ህዝብ ቅይጥ መልክ አለው። ከእስፔን ወራሪዎች፣ ከአፍሪካ ጥቁሮችና ከጥንት ጎሳዎች መልኩን የወረሰ ድፍርስርስ። ክልስልስ።

እ.ኤ.አ በ1812 ግብርና ታክሱ ናላውን እያዞረው ለመጣ ሲሞን ቦሊቫር በተባለ ጀግና እየተመራ የኮሎምቢያ ህዝብ በስመ ኮሎምቦስ የመጣበትን ወራሪ ዓይንህ ላፈር ብሎ በመፋለም፣ ከአያሌ ግብግብ በኋላ ቦጎታን ተቆጣጠረ። ህዝቡ

የድል ዕዋውን ቢያነሳም ወራሪው ኃይል ኮሎምቢያን የአደንዛዥ እፅ ማሳ በማድረግ በእጅ አዙር ያደነዝዛት ጀመር። ይህ ብቻም አይደለም፤ ኮሎምቢያ የዝነኛ አለም አቀፍ ማፍያዎች መነሻሪያ ሆነች።

በተለይም በ1980ዎቹ እነ ኢስኮባር የተባሉ ማፍያዎች ሀገሪቷን በእጅ አዙር ያሾሯት ጀመር። ዘጠና በመቶ የሆነው የአለማችን የኮኪይን ምርት የሚታፈስባት ምድርም ሆነች የእፅ ማሳዋ ኮሎምቢያ። ኢስኮባርና ጀሌዎቹ በቅንጦትና በመንፈላሰስ ከመኖራቸውም በላይ የራሳቸውን የፖለቲካ ፓርቲ በመመስረት ዓይናቸውን በጨው አጥበው የኮንግረሱን አያሌ ቦታዎች ተቆጣጠሩ። ሆኖም የኮሎምቢያ መንግሥት የአደንዛዥ እፅ ንግድን ለመቆጣጠር ዘመቻ በመክፈቱ ኢስኮባርና የመንግሥት ባለሥልጣናት ዓይንና ናጫ ሆኑ። የኢስኮባር ሰዎች የመንግሥት ባለስልጣናትን አይቀጡ ቅጣት ከመቅጣታቸው በፊት ለመደራደር ሞክረው ነበር። እንዲያውም የኮሎምቢያን ብድር በመሉ እንክፈል ሲሉም ሀሳብ አቅርበው ነበር በመንግሥት ተቀባይነት አላገኘም እንጂ። አሻፈረኝ ያሉት የመንግሥት ባለስልጣናትም በኢስኮባር ሰዎች በየጥሻቸው የሞት ዕዋቸውን ይጎነጩ ጀመር። በኋላ ላይ ኢስኮባርን ለማለዘብ መንግሥት ድርድር በመጀመሩ ጦርነቱ ጋብ ብሎ ነበር። በዚህ ድርድር

የተዘነጋው ኢስኮባር እ.ኤ.አ በ1993 ሲገደል ነበር በሁሉም ቢያ
አዳዲስ ዶኖች ብቅ ያሉት። ከመሞቱ በፊት የኢስኮባር
ጀሌዎች የነበሩት ማፍያዎች ለየግል ጥቅማቸው መራራታቸው
ይጀምራሉ።

ከእነዚህ የቀድሞ የኢስኮባር ካፖ ዲክፒዎች መካከል
የሲሲሊው ዶን ሞርሞርዲኖ በስኪ አንዱ ነበር። እሱም
በበኩሉ የራሱን ማሳ ለማስከበር ሠራዊቱን አደራጀ። ፓፓ
ቦናኖን የመሳሰሉ አደገኛ ማፍያዎች ጠንካራ ክንዶቹ ስለነበሩ
ሞርሞርዲኖ በዚህ በኩል አልተቸገረም ነበር።

ዶን ሞርሞርዲኖ ኢትዮጵያ ውስጥ በራሱ አሽከር በሆነውና
ዲዎላ በተባለ ጥቁር ጀሌው ባልተጠበቀ መልኩ ከተገደለ
በኋላ ነበር- ቦናኖ የተባለው የዶን ሞርሞርዲኖ የቀድሞ
ጥብቅ ወዳጅ ኮሎምቢያ ውስጥ የሚገኘውን የእፅ ማሳ
ያለማንም ጣልቃ ገብነት የወረሰው።

የዶን ቦናኖ ሰዎች፣ ዛሬ የሚቀበሉት አንድ ኢትዮጵያዊ ሰው
የዶን ሞርሞርዲኖን አሟሟት ምስጢር ብቻም ሳይሆን፣
እንደ ኢልዶራዶ ተራራ በወርቅ የከበረውን ሓይቅ ምስጢርም
ለማቀበል እንደ ቋመጠ ያውቃሉ። ይህም የሆነው አስቀድሞ
ኒቆ የተባለ አለቃው ጉዳዩን ለዶን ቦናኖ በማስጨበጡ ነው።

ታዲያምስ ኢያሱ፤ አነሱተኛ ሻንጣውን እየጎተተ ከኢልዲራይ አውሮፕላን ማረፊያ ጣቢያ ከመውጣቱ ነበር የዶን ቦናኖ ሰዎች አስቀድሞ የተነገረውን ምልክት ያሳዩት። ምልክቱ እጅግ ቀላልና ግልፅ ነበር። ገና ከኢትዮጵያ ሲነሳ እንደተነገረው አንድ ቀይ ባርኔጣ የለበሰ ሰው ጥቁር ማርቸዲስ መኪና ተደገፎ ሲያጨስ ይጠብቀው ነበር። መልእክተኛውም የአውሮፕላኑን መድረሻ ሰዓትና ጣቢያው ውስጥ የሚፈጀውን ጊዜ ጠንቅቆ ስለሚያውቅ አንድ ደቂቃ ሳያዛን፤ ጥቁር ማርቸዲሱን ተደገፎ፤ ቀይ ባርኔጣው እንክርፍፎ ሲጋራውን እየላፈ ጠበቀው።

ታዲያምስ አላቅማማም። ቀይ ባርኔጣ ደፍቶ ወደ ቆመው ግዙፍ ሰው አመራ። ፈገግ ሲል፤ ከቀይ ድዳ ያመለጡ ጥርሶቹ ከመወያየቸው የተነሳ ሲያኝክባቸው ሳይሆን ሲያኝካቸው የኖረ አስመስለውታል።

“ጎንዛሎ” ሲል እጁን ዘረጋለት። “ታዶ” በማለት “ዶ”ን በማላላት አፀፋውን መለሰ። “ታዲያምስ” የሚለው ስሙ ስለሚከብዳቸው እነ ቦናኖ ያወጡለት ስም ነው- “ታዶ”።

“ወደ ቦጎታ እንኳን ደህና መጣህ”

“እንኳን ደህና ቆያችሁኝ።” የሁለታቸውም እንግሊዝኛ አነጋገር፤ በቋንቋው ላይ ቂም የቋጠሩ ይመስል፤

ሲናገሩ ቃላቶቹን የሚቆረጥሟቸው እንጂ የሚጠቀሟቸው አይመስሉም።

ጠቱም ንግግር የለም። ታዲዎስ አያሱ ወደ ጥቁሩ ማርቼዲስ እንደገባ ባለቀይ ባርኔጣው ጎንዛሎ የቦጎታን ከተማ ምስራቃዊ አቅጣጫ ይዞ መክነፍ ጀመረ። ከመኪናው በኋላ መቀመጫ ለታዲዎስ ምንም ስላምታ ያልሰጠ ሁለት ሰዎች ጥቋቁር መነፅር ደንቅረው ተቀምጠዋል። ከግዝፈታቸው የተነሳ የኋላኛው መቀመጫ ከዚህ ጉዞ በኋላ ዱቄት የሚሆን ይመስላል።

ጎንዛሎ፣ የስንኙ መድፊያ ሳብዕ የበዛበት የእስፔን መብረቃ ከጋቢናው ለቆ ሲጋራውን ይቦልቃል። ወደ ሺላ ደ ሌይሻ መንደር የሚደረገው የሶስት ሰዓታት ጎዞ “ታዶ” ን ይገፋው ዘንድም ሲጋራ ጋበዘው። ውድ ሲጋራ ቢይዝም የጎንዛሎን ግብዣ ተቀብሎ ያትጎለገለው ጀመር።

የኮሎምቢያ ጀግኖች ከእስፔን ወራሪዎች ነፃነታቸውን ለማስመለስ የተዋደቁበትን የቦያካ ድልድይ አቋርጠው ወደ ታሪካዊቷ የቅኝ ግዛት መንደር ሺላ ደ ሌይሻ አደባባይ እስኪደርሱ ድረስ ጎንዛሎ እና ታዶ ያጤሱት ሲጋራ የመኪናዋን ጠረን ውጧት ነበር።

ከመንገዱ መሀል ያለውን አደባባይ ዞረው ወደ ደቡባዊ
ምስራቅ አቅጣጫ የሚወስደውን ቀጭን መንገድ ከያዙ በኋላ፤
ጥንታዊ የድንጋይ ንጣፍ እንደ ሥጋጃ ከተነጠፈላት የቪላ ደ
ሌይሻን መንደር ወጣ ብሎ ወደ ሚገኘው የዶን ቦናኖ ግቢ
አመሩ።

፭

ዳጋ ÷ ኢትዮጵያ

ሁሉም ተንጋግተው ሲጻራና ሚሮዳ የኪራኮስን አባት ማስታወሻ ወደ ሚያነበብት ክፍል ሲገቡ፤ ሲጻራና ሚሮዳ ማስታወሻውን ዘግተው ተፋጠው ነበር።

“ምንም ፍንጭ አላገኛችሁም?” ሚራሽዮ ዘግተው ያስቀመጡትን ማስታወሻ እያነሳ ጠየቃቸው።

“ከፍንዳታው የተረፉ ስንት ሰዎች ነበሩ?” ሲጻራ ሚራሽዮን እየተመለከተች ጠየቀችው። ቁሳሏ ጠግንል። ተጠቅሎበት የነበረው ፋሻም ተፈቷል። ህፃኑን ገናኒዳ ታቅፎ ዓይን ዓይኑን ይመለከተዋል።

“እኔ እንደማውቀው እኔ፣ አንቺ፣ ሚሮዳ፣ ገናኒዳ፣ ጌራ፣...” ጣቱን ከንፈሩ ላይ ጣል አድርጎ በዚህ በዳጋ ክርስ ምድር ውስጥ በተፈጠረው ፍንዳታ ወቅት የተረፈ ሌላ ሰው ይኖር እንደሆነ አስታወሰ። አባቱ አባ ገናኒበሩ የእሳቱ ላንቃ አንደዋጣቸው ያሳታውሳል።

“ሌላ የተረፈ... ዲዎላ ነበር እሱም ሰባራ ድልድይ ሞቷል። ሌላ... ማን ሊኖር ይችላል።”

“በባኮስ ማስታወሻ ውስጥ እንደሰራረው ከሆነ ጥቂት አባላት፣ ከፍንዳታው ተርፈዋል። እነሱም የምድር ውስጥ ከተማ በእሳት ሲጋይ ወደ ውስጥ ሳይገቡ በደሴቱ ላይ የተለያዩ ተግባራትን ሲያካሂዱ የነበሩት ናቸው። ለምሳሌ እኛ ከጣቅርን ተራራ ስንመጣ ይህን ዋሻ በተወሰነ መልኩ ሲጠግኑ ያገኘናቸው መንኮሳት ከተረፉት ውስጥ ናቸው።

ሚራሽና አላስጨረሳትም፤ ወደ ውጭ ወጣና የተቀበሏቸውን መንኮሳት ሰብስቦ በሌላኛው ክፍል ውስጥ ይጠይቅ ጀመር።

“ለመሆኑ ስንቶቻችሁ ናችሁ በፍንዳታው ወቅት የነበራችሁ?”

“ይቅርታ ልጄ...” አሉ አንድ አዛውንት መንኮሴ እጃቸውን አውጥተው። በአድሜ መግፋት የተነሳ ድምፃቸው እንዳልተወጠረ የበገና ክር ሲር ሲር ይላል።

“ስድስት ያህል ነበርን። ስድስታችንም ይህ የምድር ውስጥ ከተማ ከመቃጠሉ በፊት በአባትህ በአባ ዠንበሩ ተፅዋዝ መሠረት ወደ ደቅ ደሴት ተልከን በሥራ ላይ ነበርን። ስንመለስ የጠበቀን እንደ ገህንም በእሳት የጋመ ዋሻ ነበር።” ድምፃቸው ይባሉን ተናነቃቸው። የሞጫሞጫ ዓይኖቻቸው በፊት ተሸፈኑ።

“ምናለ... አብረን በነደድን ኖር!... እኔ ልክሰልላቸው!... አ... አ... እኔ ልሰብሰብላቸው... አ...”

ሌሎችም እንባ እንደ ጠበል የታደሉ ይመስል እንገታቸውን ደፍተው ያለቅሱ ጀመር።

“ለመሆኑ...” ሚራሽየ የተፈጠረውን ነገር ስሜቱን ቢነካውም ለቅሶውን ለማረጋገጥ ሲል ሌላ ጥያቄ ሊያስከትል ታገለ። “ለመሆኑ አሁን ስንቶቻችሁ ናችሁ በህይወት ያላችሁት?”

“በህይወት አልክ ልጄ በህይወት?!” አሉ ሌላኛው እድሜ እንደ ቋጥኝ የተጫናቸው መነኩሴ። “ያለ ተስፋና ያለ ህልም- የሚንቀሳቀስ በድን እንጂ ህይወት አለውን?... የለንም እንጂ የለንም።”

“ማለቱ...”

“አለን ከተባልን በዛ ወቅት ካልተቃጠልነው ከስድስታችን ውስጥ አራት ቀርተናል። ሁለቱ አባቶች ዘግተዋል።”

“ዘግተዋል?!”

“አዎ ልጄ... ከእኛ የተሻሉት እነርሱ ነበሩ። ከቃጠሉው በኋላ ከሰው ጋር መነጋገር አቆሙ። ስሜታቸው በጠና ተነካ። አንደኛው አባ ኤስድሮስ እድሜአቸውም በገዳሙ ውስጥም ለረጅም ጊዜ ያገለገሉ ነበሩና ዘጉ። አንዳኛው አባ አልፋ ግን እድሜአቸውም ገና ስለነበር የአባ ኤስድሮስ አገልጋይ ሆነው ጥቂት ቆይተው ነበር።

“ከቆዩ በኋላስ?” ሚራሻኸ አባ አልፋ የተባሉት መነኩሴ ከአባቱ ከአባ ገዢነቡ ጋር ጥብቅ ግንኙነት ያላቸውና ምስጢረኛም እንደነበሩ ስለሚያውቅ እርሳቸው በህይወት እንዲኖሩ በልቡ ተማፀነ።

“አልፋ የት እንደ ደረሱ አይታወቅም። ስለ እርሳቸው ሊያውቁ የሚችሉት አባ ኤስድሮስ ብቻ ናቸው።”

“አልፋ... አልፋ... አልፋ...” ሲጻራና ሚሮዳ ይህን ስም በባኮስ ማስታወሻ ውስጥ ያዩት መስሏቸው ከሚራሻ ኋላ ሆነው እርስ በእርስ ተንሾካሾኩ።

“አባ ኤስድሮስን ማግኝት አንችልም ታዲያ...” ሚራሻኸ በእድሜ የገፉትን መነኩሴ አፋጣጣቸው።

መነኩሴው ፈገግ አሉና “እያወከው ልጄ? የአባ ገዢነቡ ልጅ ሆነህ እንዴት ይህ ይጠፋሃል?!” ሲሉ ጥያቄውን በጥያቄ መለሱለት። “የዘጋ መነኩሴ እኮ ማንንም አያናግርም። እንኳንስ ከሌላ ሰው ጋር ለነፍሱ መያዣ በቀን አንዴ ብቻ ጭብጥ ጥሬና ጡብታ ውሃ በሽንቁር የሚያቀብለውን አገልጋዩን እንኳን አያናግርም።”

ሁሉም በፀጥታ ተዋጡ። ሚራሻኸ ወደ ኋላው ዞሮ ሲያይ ከጀርባው የቆሙት አባላት በሙሉ ፈታቸው ከመቅፅበት ጠውልጎ ተመለከተ።

ሚራሹ ጊዜ ማባከን አልፈለገም። በፍጥነት ጥቂት ሰዎችን ብቻ ከብዙ ሃኑ ውስጥ መርጦ ወደ ሌላ ክፍል እንዲከተሉት አደረገ። ዣንጊዳ፣ ኮራኮስ፣ ማርዬ ዋቆ ማርዬ፣ ጌራ፣ ሲጳራ፣ ሜሮዳ፣ ሳደፍ እና ሻጊዝ ብቻ ነበሩ ለስብሰባ የተጠሩት። ገና ገብተው ከመቀመጣቸው ነበር ሚራሹ ለምክክር መነሻ የሆነውን ጥያቄ ያስከተለው።

“አሁን ከሁላችንም ሀሳብ እንዲዋጣ የምፈልገው የዘጉትን መነኩሴ እንዴት ማናገር እንደ ምንችል መላ የሚል እንዲሆን ነው። ከማን ልጀምር... እሽ ሻጊዝ...”

“በገዳማዊነት... አንተ ከሁላችንም የተሻለ እውቀት እንዳለህ ጥርጥር የሌለው ጉዳይ ነው። እንደኔ እኒህን የዘጉ መነኩሴ ማናገር የሚቻል አይመስለኝም። የጋለ ብረት በአፋቸው ብንሰድባቸው እንኳ የሚናገሩ አይመስለኝም።” ብሎ ሻጊዝ ዝም አለ።

“እኔም የምስማማው በሻጊዝ ሀሳብ ነው።” ሲል ጌራ ተከተለ። “አባ ኤስድሮስን አውቃቸዋለሁ። ከአላማቸው ንቅንቅ የሚሉ ሰው አይደሉም። እኛ እናናግረዎት ብንል፣ ሰይጣን ሊፈትነኝ እነሱን ተመስሎ መጣ ብለው እርፍ ነው የሚሉት። በመሆኑም ሰይጣናት ሊፈትኗቸው ስለመጡ ውጊያቸውን ይበልጥ በማጠናከር ላይ ብቻ ያተኩራሉ። ሰይጣናቱ ሊፈትኗቸው ስለመጡ ፈጣሪ ፅናታቸው ለመገምገምና ለተሻለ ክብር እንዳጫቸው ከመገመት በቀር

ለእኛ አዎንታዊ ምላሽ ይሰጠናል ብዬ ማሰብ ይቻላል።
ሲል ጌራም ይመደመድ።

“እንደ እንደኔ ሲጻራና ሚሮዳ በባህሳ ማስታወሻ
ውስጥ ስለ አልፋ አገኘው ያሉት ጥቅስ በመረመር ሳይሻል
አይቀርም።” ዣንጊዳ የሚወረወረው ሀሳብ ይህ ብቻ ነበር።
ወዲያው ሲጻራ የባህሱን ማስታወሻ ከፍታ ስለ አልፋ
ያገኙትን ጥቅስ አነበበች።

“በዚህ ማስታወሻ ውስጥ የሚበዙት አስማት መሰል
ቃላት ቢሆኑም ስለ አልፋ የተባራው ግን በግዕዝ ጽንፂ ነው።
እሱም አንድ አረፍተ ነገር ብቻ ሲሆን “አልፋ የአምር ባህቲቱ
የሚል ነው።” ብላ ማስታወሻውን ከደነች።

“ይህ እኮ ታዲያ ግልፅ ነው” አለ ሚራሽ
ማስታወሻውን ተቀብሎ ጥቅሱን ከመረመረ ዘጋጅ። “አልፋ
ብቻ የአምር ባህቲቱ ማለት- አልፋ ብቻ ያውቃል- ማለት
ነው።”

“ምንድን ነው አልፋ ብቻውን የሚያውቀው ነገር?”
ሚሮዳ ማስታወሻውን ተቀብላ ደጋግማ ተመለከተች።
በግዕዝና በአማርኛ የተባራው ይህ ማስታወሻ ሌሎች አስማት
መሰል ቃላትም እንደሌላው ቆሎ ተሸባልከውበታል። ሚሮዳ
ግዕዝ ባታውቅም ከተተረጎመላት በኋላ- አልፋ የአምር
ባህቲቱ ከሚለው አረፍተ ነገር ላይ አፈጠጠች።

“አልፋ ብቻውን የሚያውቀው ነገርማ አልፋ ብቻውን የሚያውቀው ነገር ነው። አልፋ የሚያውቀውን ለማወቅ አልፋን ራሱን መጠየቅ ብቻ ነው።” ሚራሽ ሁሉንም ተራ በተራ እየተመለከተ ተናገረ።

“ስለዚህ...” ሳዶፍ ለመጀመሪያ ጊዜ ተነፈሰ።

“ስለዚህም አልፋ ያለበትን ቦታ የሚያውቁትን አባ ኤስድርስን መጠየቅ ነው።” ሚራሽ አሁንም በመጀመሪያ ሀሳቡ ፀና።

“አይቻልም እንጂ ቢቻልም ኖሮ...” ማርዬ ዋቆ ማርዬ ነገሩ አዙሪት ሲሆንበት ፈገግ አለ።

“ይህን ለእኔ ተውት...” ሚራሽ ጌራን ብቻ ይጠየቅ ወጣ። “ጌራ አባ ኤስድርስ ይረሱኛል ብለህ ትገምታለህ?!” ከዋሻው እየወጡ እያለ ጠየቀው።

“አዎ!”

“እንዴት?”

“ጃጅተዋልኮ... እንኳን ዛሬ ያኒም እርጅና እየተጫናቸው ነበር።”

“ያባ ጀንበሩ ልጅ እንደሆንኩ ደጋግሜ እነግራቸዋለሁ።”

“መጀመሪያ ሲያናግሩህ እኮ ነው። ጥያቄው እኮ እሱ ነው። ያናግሩሃል?” ከዋሻው ሲወጡ ሁለቱም በጭንቀት ተወጥረው ነበር።

፩

ቦሌ፥አዲስ አበባ

በኢቆዲሞስ ቢሮ ውስጥ ግድግዳው ላይ የተንጠለጠለው ውድ ሰዓት 4:33 የሚል ቁጥር ያሳያል። ባሁኑ ሰዓት ከእርሱ በቀር በዚህ ቢሮ ውስጥ ሌላ ሠራተኛ የለም። በቅርቡ እንደሚያደርገው ፀሐፊውን በጊዜ ነበር ወደ ቤቷ እንድትሄድ ያዘዛት።

ከእንግዳ መቀበያ ቢሮው ጀርባ ፈረስ የሚያሰጋልበው ሳሎን ይገኛል። ወደዚህ ሳሎን ከእርሱ በቀር ማንኛውም የቢሮው ሠራተኛ እንዲገባ አይፈቀድለትም። የሚቿ አክስቱ ልጅ ብቻ በዚህ ሳሎን ውስጥ መግባት ያለባቸውን ነገሮች አስቀምጣ መለስ ትላለች። የሳሎኑን ዕዳት ጠብቃ፣ የሚገቡ መጠጦችን በየፈርጃቸው ደርድራ፣ ያለቁ ጠርመሶችን ይዛ ትወጣለች። በተረፈ ወደዚህ ሳሎን ከጋሙስ አባላትና ከአንዳንድ ከጋሙስ ጋር ጥብቅ ድርድር ከሚያደርጉ ልዑካን በቀር የራሱ የኢቆዲሞስ ባለቤትና ልጆች እንኳ ዝር አይሉም።

ኢቆዲሞስ የተንጣሰሰውን ግቢ በመሰሉ በሥውር ካሜራ እየቀረፀ የሚያስተላልፈውን ሰራ እስክሪን ተመልከተ:: አስቀድሞ እጅግ ሥልጡን ለሆኑት የግቢው ጠባቂዎች በዚህ ሰዓት በሚመጡት እንግዶች በሩ እንዲከፈትላቸው ባስተላልፈው ትዕዛዝ መሠረት ሰራው በር ተከፍቶ ጥቁር ላንድ ክሩዘር መኪና ገባ::

ወዲያው ከጎላሻው የመኪናው በር ሁለት ነጮች ወረዱ:: መኪናውን ያሸከረክር የነበረው ሌላ ግዙፍ ጥቁር አሜሪካዊም እነሱን ተከትሎ ወረደ:: ከጥጋቸው የቆሙት ሁለት ቀልጣፋ የጋሙስ ኮማንዶዎች በሶስቱም ሰዎች ላይ ቆዳ መግፈፍ የቀረውን ፍተሻ ካካሄዱ በጎላ ይዘዋቸው ወደ ኢቆዲሞስ ቢሮ አመሩ::

ኢቆዲሞስ ጥቁር እንግዶቹን ለመቀበል አቆበቆበ:: ገና ወደ ቢሮው ከመግባታቸው የናፈቀ ዘመዱን እንሚቀበል በደስታ እየተፍለቀለቀ የእንኳን ደህና መጣችሁ ምኞቱን ከገለፀላቸው በጎላ፤ ሁሉቱ ኮማንዶዎች ወደ ውጭ እንዲሄዱ በዓይኑ ነገራቸውና ሶስቱን እንግዶቹን እየመራ ወደ ልዩው ሳሎን ገባ::

ሳሎን ከወትሮው በተለይ ሁኔታ ተሰናድቷል። መሀል ለመሀል የተዘረጋው ጠረጴዛ ልዩ ሀምራዊ ልብስ ለብሶ በላይ ላይ ውድ መጠጦችና የሚበሩ ሻማዎች ተደርድረውበታል። ከግድግዳው ጥግ የተገጠመው ምድጃ እሳት ይንቀላቀሳል።

“ሚስተር ኒቆሊሞስ... ይህ ቢሮህ ነው ወደሰ መኖሪያህ ቤትህ?” ሲል ዶናልድ የተባለው ዋና እንግዳው በመስተንግዶው በመደነቅ ጠየቀ።

“ሥራዬ እጅግ ፋታ ባለመስጠቱ የተነሳ ወደ ቤቴ ለመሄድ እንኳ ጊዜ አጣለሁ። ቢሮዬም ቤቴም ብንለው ይቀላል።” ኒቆሊሞስ ፈገግ ብሎ መለሰ። “ይልቅስ ለጥም ያህል የምትፈልጉትን ቅዱ። እዚህ ቢሮዬ ውስጥ የገባ እንግዳ ራሱን እንዲያስተናግድ ይገደዳል። ነፃ ሁኑ።”

“ስለዚህ መስተንግዶህ እናመሰግናለን።” በማለት ዶናልድ የሚወደውን ብሎ ሌብል ቀድቶ ተጎነጨ። ሌሎችም ተከተሉት።

“እኔ እንኳ ብላኩን እመርጣለሁ” ካለ በኋላ ኒቆሊሞስ ወደ ብላኩ እጁን ሰደደ። “አልፎ አልፎ የኖረ የጣሊያን ወይን ይመቸኛል።”

“የፈረንሳይ አይሻልም?”

“እሱንም ከፈለክ አለልሁ።”

“ላሁኑ ይኸው የጀመርኩት ይሁን። አመሰግናለሁ።”
ዶናልድ “አመሰግናለሁ” የሚለውን በአማርኛ ለማለት
ተኮላተፈ።

“አማርኛ ለመድክ?” ሲል ኒቆዲሞስ የተደነቀ
ለመምሰል ሞከረ። ዶናልድ ከአሜሪካ ከመጣ ገና አንድ ቀን
ብቻ ያለፈው እንደሆነ ያውቃል።

“ኢንጅነር ሻጊዝ ቶሎ ካልተያዘ፣ ያው እንግዲህ ጥሩ
ያማርኛ አስተማሪ ሆኜ እዚሁ መቅረቱ ነው።”

“ችግር የለም” በቅርቡ እሱን ይዘህ ትሄድና አማርኛ
ለመማር እንደገና መመለስህ የማይቅር ነው።” ሲል ኒቆዲሞስ
ብላክ ሌብሱን ቅድቶ ብርጭቆውን ለፎርስ ክፍ አደረገ።
እነሱም አፀፋውን መለሱ።

“ለመሆኑ የክፍያውን ጉዳይ አስበህ ጨረስክ?”
ዶናልድ የተጎነጨውን ገርግጮ ካጣጣመ በኋላ ጠየቀው።

“አዎ!” አለ ኒቆዲሞስ ወደጣራው ዓይኖቹን
ወርውሮ። ጥቂት ካሰበ በኋላ “ሶስት ሚሊዬን ዶላር
ይበቃል።” “በዙ ነው!” አለ ዶናልድ በፍጥነት። “ሚስተር
ዶናልድ...” ኒቆዲሞስ በረጅሙ ተንፍሶ ዶናልድ ላይ
አፈጠጠ።

“እገርህ አንድ አሸባሪ ለመያዝ ምን ያህል የሰውና
የቁስ ዋጋ እንደ ምትክፍል አውቃለሁ። ኢንጂነሩ ደግሞ
በጠላቶቻችሁ እጅ ቢገባ ምን ያህል ዋጋ እንደምትክፍሉ

ጠንቅቀህ ታውቃለህ። ሶስት ሚሊዮን ያልኩህ ክፍያ ለኢንጂነሩ ብቻ ነው። ለጥቁሩ ሳጥን ግን ሌላ ሶስት ሚሊዮን ዶላር እጠይቃለሁ። ኢንጂነሩንም ሆነ ጥቁሩን ሳጥን ለመያዝ ለማወጣው ወጪ ግን ምንም ክፍያ አልጠይቅም።”

“ሚስተር ኒቆ...” አለ ዶናልድ ለመቃዎም እየሞከረ። “...ኢንጂነሩ እኮ የናንተም ጠላት ነው። በእናንተ የሚመራው ሥርዓት ከሥሩ እንዲመነገል የሸፈተ ሽፍታ ነው። ወቅት እና ጊዜ ከተመቻቸለት ደግሞ እናንተን ከመጠራረግ ወደ ጌላ እንደማይል የተረገጠ ነገር ነው። ስለዚህ ይህ ሰው የጋራ ጠላታችን ነው ማለት ነው።”

“እሱን አላጣሁትም። ሰውየውን መያዝ ግን ቀላል ነገር እንዳልሆነ ታውቀዋለህ። ከዚህ በፊት ሮበርት ጋሉ የሚባል የናንተው ወኪል የሆነውን አታውቅም?... ያዘኩት ብሎ ጣጣውን ጨርሶ ሲመጣ ከአዲስ ዘመን ከተማ ከመውጣቱ ነው ለወሬ ነጋሪ ሳያስቀሩ ደምስሰው ኢንጂነሩንና ጥቁሩን ሳጥን የመለሱት። ስለዚህ ይህን ሰው ለመያዝ ከፍተኛ ስልጡን ኃይል እንደሚጠይቅ ካንተ የተሰወረ ጉዳይ አይደለም።” ኒቆዲሞስ ውስኪውን ተጎንጭቶ እያወራረደ በሀሳቡን ወደ ጣቅርን ተራራ ወጣ። ያለለጠናቸው ኮሞንዶዎች ተራራውን ሰብረው ገብተው ኢንጂነሩን እስከ ጥቁር ሳጥኑ አንቀው ሲያስረክቡት በሀሳቡ ተመልክቶ ፈገግ አለ።

“ተግባርን ሚስተር ዶናልድ ይኸው ነው እንግዲህ።
ይልቅስ ነገሩን በቀላል አትመልከተው። እንደ ከዚህ ቀደመ-
ባልተጠናና በተቻለ ሁኔታ ሳይሆን እጅግ ጥንቃቄ
በተሞላበት መንገድ ይከናወናል።” ኒቆላሞስ ከሀሳቡ ተመልሶ
እንደገና ተጎነጨና ሲጋራውን አቀጣጠለ።

፯

ዳጋ ÷ ኢትዮጵያ

ሚራሽፍና ጌራ ከምድር ውስጡ ዓለም እንደወጡ በቀጥታ የዘጉ መናኞችን ወደ ሚያገለግለው ጎልማሳ መነኩሴ በአት ነበር ያመሩት። ከምሽቱ አምስት ሰዓት አካባቢ በሆንም መነኩሴው ሻማውን ለኩሶ “ማር ይሰሐት” የሚባለውን መፅሐፍ ሲያነብ ነበር የደረሱበት። ሚራሽፍንም ሆነ ጌራን ስለሚያውቃቸው ምን ገጥሟቸው ይሆን በሚል በድንጋጤ መፅሐፉን ዘግቶ ነበር የተቀበላቸው። ወደ ዋሻው እየገባ በቃጠሎ የወደመውን የምድር ውስጥ አለም ያቅሙን ሲያስተካክል የነበረ ትጉህ ሰው እንደሆነ ያውቃል ሚራሽፍና ጌራ። ጉዳዩን ባጭሩ ካስረዱትም አባ ኤስድሮስ የት አንደዘጉ ለማሳዩት እምቢ እንደማይላቸው እርግጠኞች ነበሩ። ሆኖም መነኩሴው የዋዛ አልነበረም። ይህ አይነቱ ጉዳይ ከዚህ በፊት ተደርጎ ባለመታወቁ ራሱን ለማሳመን ጊዜ ፈጀበት። የኋላ ኋላ ግን እያቅማማም በሆን አባ ኤስድሮስ ወደ ዘጉበት በአት ይዟቸው ሄደ።

አባ ኤስድሮስ የዘጉባት በእት ከዳመ በስተምዕራብ በኩል እጅግ በጣም ወደ ውስጥ ገብታ የተቀሰሰች ብቸኛ ጎጂ ናት። በሯ ተጠርቅሟል። ወደ ውስጥ የሚያሳይ ጭላንጭል እንኳ የለም። በጀርባ በኩል ግድግዳዋ ላይ ክብ ሽንቁር አለች። ይህቺ ሽንቁር እንደ ሰሃን ብቻ የምታሳልፍ መስኮት ተብሎ ናት። ረዳቱ መነኩሴ በዚህች መስኮት ነው ለነፍስ መያዣ የምትሆነውን አሹቅ አስቀምጦላቸው ዘወር የሚለው። አባ ኤስድሮስ ከስንት አንዴ ብቻ ነው እሹቷን ወደ ውስጥ የሚስቧት።

የዛሬዋን አሹቅ አልወሰዷትም። ሚራሻና ጌራ በድንጋጤ ክው ብለው ተያዩ።

“አርፈው ይሆን?” ሲል ሚራሻ በጌራ ጆሮ እንሾካሾክ። “አርፈው ከሆነ ‘ሁሉም ነገር አበቃለት’ ስትል ባለፈው የተናገርከው እውን ሊሆን ነው።”

“ፈጣሪ ይርዳን ሚራሻ።”

“አባ” ሲል ረዳቱ መነኩሴ በለሆሳስ በመስኮቷ ተጠግቶ ተጣራ። “አባ” ምላሽ የለም። “አባ”... አሁንም አባ ኤስድሮስ ምላሽ አልሰጡም። ጥሪው በጌራም በሚራሻም ተደጋገመ። ሆኖም ከራሳቸው ድምፅ በቀር የተሰማቸው ነገር የለም። ከነሱ ድምፅ በተጨማሪ የሚሰማው አንዳንድ ጥቃቅን የጫካው ውስጥ ፍጡራን የሚያሰማው ለነሱ ትርጉም

የማይሰጥ ድምፅ ነው። ጥሪውና ትንሹዋን ሽንቲር ማንኳኳቱ
ከሁለት ሰዓት በላይ ዘለተ። ሆኖም የእባ ኤስድርስ ድምፅ
ሊሰማ አልቻለም።

“ምንልባት ፀሎት ላይ ሆነው ይሆን?”

“ይሆናል...”

“ለምን በሩን ሰብረን አንገባም?” ሚራሻር ወደ በሩ
ሄደ። “ይህማ ሊሆን አይችልም” ሲል ረዳቱ መነኩሴ
ተቃወመ። “አይሆንም ሚራሻር! ይህ ተደርጎ የማይቃወት
ነገር ነው። ይህን ለማድረግ የጌታ ፈቃድም አይደለም።
እርሳቸውንም ቢሆን መፈታተን ነው። የሚሆነው። በዛ ላይ
መረገምም አለ። እኔም ብሆን እርሳቸው ከሰይጣን ጋር
የሚያደርጉትን ውጊያ ከውጪ ሆኜ እንዳግዛቸው እንጂ
እንዳሰናክላቸው አልተወከልኩም”

“እኛም ሥጋ ከለበሰው ከምድራዊው ሰይጣን ጋር
በመፋለም ላይ ነን። ቢገባህ ይህ ጦርነት የርሳቸውም ጦርነት
ነው። ለዘመናት የለፉለት አላማ ከእሳት በተረፍነው
ልጆቻቸው አለመክሰሙን ማየት አለባቸው።” ሚራሻር በሩን
በጋይል ወደ ውጪ ሲሰበው ከእንጨት የተሠራውና ዘመን
ያስቆጠረው በር አቃሰተ። የጭቃ ምርጉ እየተቀረፋ ወረደ።

ረዳቱ መነኩሴ ሚራሻርን ከኋላ ጎትቶ ግብግብ ገጠመው።
ሚራሻር መነኩሴውን ወደ ኋላው ለመግፍተር ያደረገው

መከራ በተላሉ አልተሳካም። ደባስ ብሎ መነኩሴው ሚራዥን ተሸክሞ ከጎጆው ለማሸሽ ሞከረ።

“ምን ነካህ ሚራዥን?!...ኸረ በወላዲት አምላክ! ስንት ነገር እያወክ እንደዚህ ታደርጋለህ?...” ይማፀን ጀመር። መነኩሴው ሚራዥን ጠፍንጎ ቢያስቀርም ጌራ ከእንጨት የተሠራውን በር ገንጥሎ ጎጆዋን ከፍቷት ነበር።

መነኩሴው ከዚህ በላይ መታገል አልፈለገም። ቀድሞም ቢሆን ኃላፊነቱን ለመወጣት ያህል እንጂ ሚራዥን መቃወም አልፈለገም ነበር።

ጌራ በሩን አንደከፈተ ሲያውቁ ሁለቱም ተላቀው ወደ ተከፈተው በር ዓይኖቻቸውን ሰደዱ።

ጎጆዋ በጨለማ ተውጣለች። በሩ ሲከፈት በጥቂቱ ወደ ውስጥ የገባው የጨረቃ ብርሃንም ከአንድ ክንድ በላይ አላሳያቸውም። ረዳቱ መነኩሴ ከቀሚሱ ኪስ ክብሪትና ሻማ አውጥቶ ካበራ በኋላ ከበሩ መቃ ምድር ሳያልፍ ሻማውን ወደ ውስጥ አስቀደመ። አባ ኤስድሮስ ያለ አንዳች ብርሃን መፅሐፍ እያነበቡ ከጎጆዋ ግድግዳ ጥግ ተቀምጠው ነበር። ያነቡት የነበረው መፅሐፈ ክክርስቶስ ልደት በኋላ ከ3889.ም የተለያዩ መናኞች እየተቀባበሉ የፃፉትንና መፅሐፈ ገነት

ተብሎ የሚታወቀውን መዕሐፍ ነው። ስለ በርሃ መናገያ
ታሪክና ብሂል ይዘግባል።

አባ ኤስድሮስ አንዳች ኮሽታ እንኳ ያልተፈጠረ ያህል
መዕሐፋቸውን ሲያነቡ ቆይተው ቀና አሉ። ምንም ሳይናገሩ
ሶስቱንም አፈራርቀው ተመለከቷቸው። ሶስቱም
በተቀመጡበት ባንገታቸው በመስገድ እጅ ነሱ።

ለደቂቃዎች ፀጥታ ከነገሰ በኋላ “አባ እባክዎትን ይቅርታ
ያድርጉልን። ይህን ድፍረት የፈፀምነው ቢጨንቀን እንጂ
ወደን አይደለም። መቼም ሁላችንንም ያውቁናል። እኔ የአባ
ዠንበሩ ልጅ ነኝ። እነዚህንም ያውቋቸዋል። ከእሳቱ የተረፍን
ጥቂት ሰዎች ነበርን። በተራራው ውስጥ እንኖር ነበር። አሁን
ግን ከተራራውም ጠላቶቻችን አሳደውናል። ወደ ዚህም እኛን
ተከትለው እየገሰገሱ ናቸው። መዳን የምንችለው በእርስዎ
ፀሎትና መርዳትም እንደተጠበቀ ሆኖ... ከዚህ ወጥተን
የምንጠለልበትን እንዲመሩን እንማፀነዎታለን።” ብሎ ሚራሻ
ዓይን ዓይናቸውን በተማፅኖ ይመለከት ጀመር።

አባ ኤስድሮስ ለረጁም ደቂቃዎች ሶስቱንም ሲመለከቱ ከቆዩ
በኋላ ዕንባ በእርጅና ከሞጫሞጫ ዓይኖቻቸው ቅርር ይል
ጀመር። በኋላ ቀስ ብለው እየተንፋቀቁ ወደን ሚራሻ ቀረቡ።

በሚቀጠቀጥ እጃቸው የሚራሻፍን እጅ ስበው ሳሙት። ከዛ ገሀነማዊ እሳት በመትረፋቸው ተአምር የተፈፀመ ያህል ቆጥረውታል።

“አ... አባትህ ታላቅ ነበር... አን... ተም... ታላቅ ነህ...” አሉ አባ ኢስድሮስ እንደ ጎለጎለ ክር በሚንቀጠቀጥ ድምፃቸው። ሲናገሩ ራሳቸውም አብሮ ይንቀጠቀጣል። “... ጣ... ጣቅርን ተራራ ሂዱ። ... እዛ ነው ሌሎቹ ወንድሞቻችን ያሉት።”

“እዛማ ነበርን። ጠላቶቻችን ያሳደዱን ከዛ ነው።”

“አ... እኔ እላክ የነበረው ወደዛ ነበር። ሌላኛውን የሚያውቀው...” አሉና አቀረቀሩ። ለረጁም ደቂቃዎች አቀርቅረው ቆይተው በቀጭን እንገታቸው ራሳቸውን በመክራ ጎትተው አቃኑና አፋቸውን ከፍተው ቆዩ። የሚናገሩበት ጊዜ ያመት ያህል የረዘመባቸው ሚራሻፍና ጌራ አብረው አፋቸውን ሳይታወቃቸው ከፍተው ተጠባበቁ።

“... አልፋ... አልፋ ነበር ሌላኛውን ቦታ ከሚያውቁት የተረፈው።”

“አ... አልፋ... አልፋ ወዴት ነው... ወ...” ሚራሻፍ ትንፋሹ ቁርጥ ቁርጥ አለ።

“... ሩቅ ነው። አታገኙትም ሩቅ... ነው።” አባ ኢስድሮስ ወደ ጣራው አንጋጠጡ።

“ምነው... አርፏል?! ጌራ ተስፋ በቆረጠ ድምፅ
ጠየቀ።

“... አ... አይ... እሱን አላውቅም... ግን...” አባ
ኤስድሮስ አልፋ የሄደበትን ለማስታወስ ሞክሩ። “... ገዳመ
አስቁጥስ ሂዷል። አስቁጥስ በረሃ...”

ሚራሹና ጌራ ዝነኛው አስቁጥስ በረሃ የት እንደሚገኝ
ስለሚያውቁ በድንጋጤ ተያዩ። የአስቁጥስ በረሃ የሚገኘው
ግብረፅ ሀገር ቢሆንም በውስጡ ብዙ ገዳማት ስለሚገኙ አባ
አልፋ ከየተኛው ገዳም እንደገቡ ለማዎቅ አስቸጋሪ እንደሆነ
ተገንዝበውታል።

“አስቁጥስ በረሃ ከየትኛው ገዳም ለመግባት እንደሄዱ
ነግሮዎታል?”

“ከአቡነ እንጦንስ ገዳም መግባት እንደሚፈልግ ነበር
የነገረኝ። ተው እዚሁ ፅና... የበረሃውን ፈተና አትችለውም
ብዬ ብመክረው አሻፈረኝ ሲል ጊዜ ፀሎት አድርጌ ላኩት።
አልፋ ጥንታውያን አባቶች የተፈተኑበትን በረሃ የመረገጥ
ህልም ነበረው። እግዚአብሔር በደህና ካደረሰው እንግዲህ እዛ
ይሆናል። ከልቡ የተራመደ መድረሱ አይቀርም።”
ረጅም ፀጥታ።

ሺላ ደ ሌይቫ÷ኮሎምቢያ

ከአራት ሺህ ካሬ ሜትር በላይ በሆነ መሬት ላይ የተንጣለለው የዶን ቦናኖ ግቢ ዘመናዊ የጦር መሣሪያ በታጠቁ ፈርጣማ ፈርጣማ ጋርዶች ይጠበቃል። ጥቅጥቅ ባለ ደን በተሞሸረው በዚህ ግቢ ውስጥ የምታርፍ ወፍ ሳትቀር በዓይነ ቁራኛ ትታያለች። ወደ ውስጥ የሚዘልቅ የታወቀም ሆነ ለጉዳይ ተጠርቶ የመጣ ወዝልውጥ ሰው፣ ጥብቅ ፍተሻ ይካሄድበታል።

ታዲያስ ኢያሱ ቆዳውን የገፈፉት እስኪመስለው ድረስ በፈርጣማዎቹና ጊንጥና እባብ ክንዳቸው ላይ በተነቀሱ ጋርዶች ተፈትሾ ሲያበቃ፣ አንዲት ሴት ተጠርታ መጣች።

ሴቲቷ ከውስጥ ሰሪና ከጡት ማስያዣ በቀር የለበሰችው ሌላ ነገር የለም- መለመላዋን ናት ማለት ይቀላል። መላ አካሏ እንደ ቤተ መቅደስ ግድግዳ በስዕል ንቅሳት ተሻገርገሯል። የዓይኖቿ ሽፋሎች ከል ተደፍድፎባቸዋል። የዓይኖቿ ጭሯዎች ቀጥ ቀጥ ብለው ከመቆማቸው የተነሳ እንደ ጃርት

እኛህ የሚሞት ይመስላል። መላ አካሉ ከምላሽ የተወሰደ
ይመስል አብላላት እንደበላች ፍጥል በስፓሊሽ ወንድ
ተለፈለፋለች።

ታዲዎስ ኢያሱን ስታስተውለው ከቆየች በኋላ ሌላ የማጣሪያ
ፍተሻ አደረገችለት። ሁልጊዜም በዚህች ሴት ሳይፈተሽ
ማንም ሰው ወደ ዶን ቦናኖ አይቀርብም። ከዚህች ሴት ፍተሻ
የሚያመልጥ አንድም አደገኛ ነገር እንደማይኖር
ይነገርላታል። በአካባቢው የታወቁት ካርዲናል እንኳ በዚህች
ሴት ሳይፈተሹ ወደ ዶን ቦናኖ ቀርበው አያውቁም። በሴት
መፈተሽ እንግዳ ነገር ቢሆንበትም በዚህች ሴት ጣቶች መላ
አካሉ ሳይበረበር ማንም ቢሆን የዶን ቦናኖን ፊት አያይም።

ይህ ብቻ አይደለም፤ ታዲዎስ ኢያሱ ሌላ ፍተሻ
እንደሚቀረው ያውቃል። ሴቷ ፈትሻው እንደጨረሰች “ካላ”
ብላ ተጣራች። ወዲያው አንዲት ጦጣ እየዘለለች መጣችና
ከታዲዎስ ትክሻ ላይ ዘላ ጉብ አለችበት።

“ወይዘሪት ካላ” በፍተሻ እና በእፅ ማዘዋወር እንቁ
የተባለች የዶን ቦናኖ ጦጣ ናት። የራሷ የግል ሀኪም ያላትና
እፅ ማዘዋወርም ሆነ መፈተሽ ተክናበታለች ተብሎ
የተጨበጨበላት ይህችው ጦጣ ታዲዎስን ምንቅርቅር

አዲሱን ክፍተት በጊላ ከዚህ ውስጥ ካገኘው የሲጋራ መለኮች በቀር እንዲሁ የሆነ ነገር ባለማግኘቱ ዘላ ወረደችና የሲጋራ መለኮችን ይዞ እየተንበተበች ወደ ቤት ሮጠች። ሁልጊዜም ወይዘሪት ካላ በግብሩ ያገኘውን ለማንም ሳትሰጥ ለዶን ቦናኖ ማስረከብ አልባት።

ሴቲቷም ሆነ ጋርዶቹ ይህችን ልዩ የሆነች የሲጋራ መለኮች ከዚህ በፊት ታዴዎስ ኢያሱ ይዟት እንደ ነበር ስለሚያውቁ በጦጣዋ ምርጥ ፈታሽነት በደነቱም ታዴዎስን ከዚህ በጊላ እዚህ ማቆም እንደሌለባቸው ስለሚያምኑ በሴቲቷ መሪነት ወደ ዶን ቦናኖ እንዲገባ ተፈቀደለት።

ታዴዎስ ኢያሱ እንደ ሁልጊዜው በጦጣዋ ድርጊት እየተገረመ በዚህ ግቢ ውስጥ ያሉትን ለማዳ እንስሳት ግራና ቀኝ እየተመለከተ ወደ ውስጥ አመራ። በግቢው ውስጥ ጥቂቱር አናብርት፣ ፓሮት እና ዘንዶዎች ይገኛሉ።

የዶን ቦናኖ ጠላት የሆነ ማንኛውም ሰው ተገድሎ ወይም እስከ ነፍሱ ለነዚህ እንስሳት ይጣላል። ፓሮቶቹ የን ቦናኖ የሚለውን በመድገም ትዕዛዙ በጥብቅ እየተላለፈ እንደሆነ እንዲገባው ማንኛውም ሰው ላይ ይጮሃሉ። ጥቂቶቹ ነብሮች አስቸጋሪን ለመቅጣት ወደር የላቸውም። ዘንዶዎቹ

በሬን እስከ ቀንዱ እንኳ ለመዋጥ አፍታ አይፈጅባቸውም።
በተለይም አንደኛው ዘንዶ ርዝመቱም ሆነ ውፍረቱ ገና
ሲያዩት በድንጋጤ ይገድላል። ይኸኛው ሞር ተብሎ
የሚጠራው ግዙፍ ዘንዶ ሌላ ዘንዶ እየዋጠ ስላስቸገረ
ለብቻው ቤት ተሰርቶለት ተቀምጣል። የዚህን ዘንዶ ጭካኔ
የዶን ቦናኖ ጠባቂዎች ያውቃሉ። አንድ ጊዜ አንድ
የተጠረጠረ የዶን ቦናኖ ጠባቂ ቢመረመር “ወይ ፍንክች ያባ
ቢላዋ ልጅ” ብሎ አልናገር ይላል። በዶን ቦናኖና በአብዛኛዎቹ
ማፍያዎች ያልተባፈሉ ህግ መሠረት የተገረፈና የተመረመረ
ሰው መልሶ ወዳጅ አይደረግምና ይገደላል። ይህንን ተጠርጣሪ
ግን ለሌሎች ጠባቂዎች መቀጣጫ ይሆን ዘንድ ዶን ቦናኖ
አንድ እድል ይሰጠዋል።

ይኸውም ዕድል ወደ ዘንዶዎች ተጥሎ ካመለጠ ነፃ ተደርጎ
ወደ ሚፈልግበት እንዲሄድ ነበር። ሰውየው ለነዚህ አደገኛ
ዘንዶዎች ከመጣሉ እኔ እውጥ እኔ እውጥ እርስ በእርስ
ይፋተላሉ። አንዱ በለስ የቀናው ዘንዶ ፈጠን ብሎ
የሰውየውን ወገብ ጠፍንጎ ያስርና የሚለፈልፍ አፉን ዘግቶ
መዋጥ ይጀምሯል። ሌሎቹ ዘንዶዎች ተስፋ ቆርጠው
ተጠቅልለው ሲቀመጡ ታላቁ ዘንዶ ግን ሰውየውን
የሚውጠውን ዘንዶ ከመጤፍ ሳይቆጥር ከሰውየው ጋር አብሮ
ይውጠዋል።

ይህን ዘንድ የመዋጥ ትርኢት ቆሞ ይመለከት የነበረው ዶን
ቦናኖ በዚህ ሞር በተባለ ታላቅ ዘንድ በመከራራት ከዛ ጊዜ
ጀምሮ ሞር የሚል ስም አውጥቶታል። “ሞር” የሚለውን
ስያሜ የሰጠው ሞርሞርዲኖ የተባለ የጥንት ወዳጁን
ለማስታወስ እንደሆነ በመናገር “ሞር” ማለት “ለጠላቱ
የማይመለስ ማለት ነው” ሲልም የራሱን ትርጉም ሰጥቷል።

ታዲያስ ኢያሱ ወደ ዶን ቦናኖ አዳራሽ ሲገባ ወይዘሪት ካለ
መለኮሻውን ለዶን ቦናኖ እያገለበጠች ስታሳይ ደረሰ። ዶን
ቦናኖ በጥንቃቄዋ እየተገረመና በከፍተኛ ኩራት ካላን እያወደሰ
ነበር።

በዙሪያው ስድስት እርቃን ሴቶች ከበው ይተሻሹታል።
ከአዳራሹ መሃል የተዘረጋው ጠረጴዛ በሻማ ብርሃንና በወይን
ደምቋል። ታዲያስ ኢያሱ ለእሱ አቀባበል ተብሎ ይህ ሁሉ
እንደተሰናዳ ቆጥሮ እጁን ዘርግቶ በክብር ሊቀበለው ወደ
ቆመው ቦናኖ እየተፍለቀለቀ ቀረበ።

ዳጋ፡ኢትዮጵያ

የዴርቶጋዳ አባላትን ለሁለት ከፍሎ የሚያከራክር ሀሳብ ተፈጥሯል። እንደኛው ሀሳብ አልፋን ፍልጎ ሌላኛውን መደበቁያ መፈለግ ሲሆን ሁለተኛው ሀሳብ ደግሞ የዳጋውን ውስጥ ዋሻ አፅድቶ ወደ ቀድሞው መመለስ ነው። ሚራሽና ጌራ ወደ ዋሻው ከተመለሱ በኋላ አልፋ ግብፅ ውስጥ እንደሚገኝና ሌላኛውን ህዋስ የሚያውቀው እርሱ ብቻ እንደሆነ ነበር ክርክሩ የተጀመረው።

“አጉል ጊዜ ማባከን ነው። አልፋን በመፈለግ ጊዜ ከምናባክን ይህንኑ የቀድሞ ዋሻችንን አፅድተን ወደ ነበረበት መመለስ ነው።” ይላል አንዱ።

“ልክ ነው.. ‘ከማያውቁት መልአክ የሚያውቁት ሰይጣን ይሻላ’...” ይላል ሌላው። “ከማያውቁት ተራራ የሚያውቁት ጉድጓድ ይሻላል።”

“ጣላቶቻችን እንደዘንደ ሊውጡን አስናስፈው እየመጡ ተጣጥበን እንጠብቃቸው ነው የምትሉት?”

“እዚህ እየተፋለምን እንሞታለን።”

“ምን ማለት ነው? የመሞት አላማ ህልምን ለማኖር ካልሆነ ምን ዋጋ አለው?”

“ያለንበትን ላያውቁም ይችላሉ። ገና ለገና የምድር ውስጡን መንገድ ያገኙታል ብለን በመስጋት ባድማችንን ጥለን ለምን እንሰደዳለን? ‘ለማይ ይወድቃል ብሎ ባለ ተክለ አሉ’...”

“ላያውቁት ይችላሉ ብሎ ማሰብ እንኳ አዋጪ አይመስልም። ጠላትን ዝቅ አድርጎ መገመት የኋላ ኋላ ዋጋ ያስከፍላል። ሁልጊዜም ዝግጁ መሆን በኋላ ‘ሱሪ ባንገት’ ከማድረግ ያድናል። ...እንኳን ይህ ሁሉ ሰው የተጓዘበትን መንገድ ለመከተል... አንድ ሰው የተጓዘበትን እንኳ ለማግኘት የሚቀልበት ጊዜ አለ። በዛ ላይ ከኋላችን ጥለን የመጣነው ምልክት ሊኖር ይችላል።”

በክርክሩ መሀል “ከሁለቱም አንዱ ሳይሆን ቢቀርስ?” የሚል ድምፅ ከመሀል ተሰማ። ማን እንደተናገረው ግን አልታወቀም።

ይህ ሁሉ የጦፈ ክርክር ሲደረግ በአርምሞ ሲያዳምጥ የነበረው ሚራች የራሱን ሀሳብ ሰነዘረ። ሁልጊዜም ሀሳቡን በመጨረሻ በማቅረብ ይታወቃል።

“ሁለቱም” ሀሳብ ልክ ነው።” ሲል ጀመረ ሚራኸ።
ያባቶቻችን ቦታ ማዕዳቱና ወደነበረበት መመለሱ አስፈላጊ
ነው። በዚህ ዋሻ ውስጥ የተከሰከሰው የወንድሞቻችንና
ያባቶቻችን አጥንት ተሰብስቦ በክብር ቦታ መቀበር አለበት።
ጥቅርሻና ስብርባሪው ሁሉ ተጠርጎ ቤታችን የድሮ መልኩን
መያዝ አለበት። ይህ የሀገራችን ኢትዮጵያ ተምሳሌት ነው።
ሁሉም ነገር ወደነበረበት ክብሩና ልዕልናው መመለስ አለበት።
የሚጀምረው ከየትም አይደለም። ከዚህ ነው። ሁላችንም
መጥረጊያችን ማንሳት አለብን። ሀገራችንንም ሆነ ቤታችንን
የወረሰውን ጥቅርሻ መጠራረግ አለብን። እዚህ የምንቀረው
በሙሉ ይህንን የማድረግ ሀላፊነት አለብን። ሁለት ወይም
ሶስት ሰው ደግሞ አልፋን ፍለጋ ወደ ግብፅ ይላክ።
አባቶቻችን የሠሩት ሌላኛው ህዋስ ጠላት መጣም አልመጣም
መገኘት አለበት። ደግሞም ቅድም እንደተባለው ጠላትን ዝቅ
አርጎ መገመት ያስጠቃል። ቀኝም ነፈሰ ግራ ሌላኛው ህዋስ
ተፈልጎ ሁልጊዜ ከመሳደድ እንደ ከዚህ ቀደሙ በተረጋጋ
ሁኔታ አላማችንን ለማሳካት ሥጋት አልባ ቦታ ማግኘት
አለብን። በዚህ የማይስማማ አለ ብዬ አላምንም። ‘መጀመሪያ
የመቀመጫዬን’ እንዲሉ ለዚህ ጉዳይ ቅድሚያ መስጠት
ያስፈልጋል። ስለዚህ በተመሳሳይ ጊዜ ሁለቱንም ጉዳይ መሳ
ለመሳ ማካሄድ ይቻላል። ይልቁንስ ጊዜ ሳናጠፋ ወደ ግብፅ

የሚላኩትን ሰዎች መምረጥ አለብን።” ብሎ ዝም አለ ሚራኸ።

“ወደ ግብፅ የሚላከው ሰው በዋናነት ሁለት ጉዳዮችን ማሟላት አለበት።” ሲል ሻጊዝ የሚራኸንን ሀሳብ ያለማቅማማት ተቀብሎ ተናገረ። “አንደኛ አልፋ የሚፈለገው ገዳም ውስጥ በመሆኑ ገዳማዊ ህይወትን በመጠኑ የሚያውቅ ሁለተኛ በረሃውን መቋቋም የሚችል መሆን አለበት።”

“ምን ጥያቄ አለው?...” ሲል ጌራ ወደ ሚራኸ ተመለከተ። “ሚራኸ ሁለቱንም ያሟላል፤ እኔም ብሆን የዴር33ን መሪ መጨበጤ አይቀርም። ሌላ አንድ ሰው ከተጨመረ በቂ ነው።”

“እኔ” አለች ሜሮዳ ወዲያው የተቆረጠ እጇን መክፈርጣ።

“ሌላ ወዶ ዘማች አለ” ሲል ዣንጊዳ እጇን እሱም አወጣ።

“እኔስ” ስትል ሲጻራ ሁሉም ወደ እርሷ ግራ በመጋባት አፈጠጠ።

“እመጫት መሆንሽን ረስተሽ ነው?” ሻጊዝ ይህን ሲናገር ሁሉም ያፈነውን ሳቅ ለቀቀ። “ይልቁንስ እኔም አለሁ።”

“ሻጊዝ አንተ እንኳ እዚህ ያለውን ሁኔታ ብታስተባብር ይሻላል። እኛ እንበቃለን። መነኩሴ እንጂ አሸባሪ

ለመያዝ እኮ አይደለም ለመያዝ የምንሄደው" እሱ ሚራች
በቂ እንደሆነ በመገመት።

"ዛልህ አሺ። ሆኖም የምትሔዱት ወደ ግብፅ
መሆኑን አትዘንጉ። በሆነ አጋጣሚ ብትያዙ ያለ እንዳች
ፍርድ ማንኛውም ሰው በጋንጃችሁ ሊያርዳችሁ እንደሚችል
ማወቅ አለባችሁ። ሀበሻ መሆናችሁ ከታወቀ ግብፅ ውስጥ
ይህ ሁልጊዜም የሚደረግ ጉዳይ ነው። አያሌ ኢትዮጵያውያን
የግብፅን በረሃ አቋርጠው ሲሰደዱ እንገታቸው ተቀልቶ የበረሃ
አሞራ መጫወቻ መሆናቸው የተረጋገጠ ነገር ነው።" በማለት
ሻጊዝ አስጠነቀቀ።

ለእነ ሚራች ሽኝት ከተደረገ በኋላ መሸትሸት ሲል ዴር33
ከዳጋ ደሴት ተነስታ ሰማዩን እየሰነጠቀች የሰሜኑን አቅጣጫ
ያዘች።

I

ቦሌ፥ አዲስ አበባ

ኒቆዲሞስና ዶናልድ ስለክፍያው አፈፃፀም ተነጋግረው እንዳበቁ “ኸረ ለመሆኑ የኢንጅነሩን ጥቁር ሳጥን ለምንድን ነው የምትፈልጉት?” ሲል ኒቆዲሞስ ሌላ ጥያቄ አስከተለ። “ለመሆኑ ምን ቢኖርበት ነው?” ዶናልድ ፈገግ ብሎ ጥቂት አሰብ አደረገና “አታውቁም” ነበር? ሲል ጥያቄውን በጥያቄ መለሰለት። “የማታውቁትን እቃ ነው ለመሸጥ ስትደራደሩ የኖራችሁት? ሚስተር ኒቆዲሞስ... ይህን አታውቅም ብዬ ለማመን እቸገራለሁ።”

“በእርግጥ ጫፍጫፉን ቀደም ሲል ሰምቻለሁ። ሰርጎ ገብ አባሎቻችን አንዳንድ ተረት ተረት የሚመስል ነገር ነግረውኛል። እኔ ግን ከአእምሮዬ ጭራሹን አስወጥቼዋለሁ።” አለ ኒቆዲሞስ ስለ ጥቁሩ ሳጥን ምስጢር የሰማውን ለማስታወስ እየሞከረ። “የጥንት አፈ ታሪኮቻችን በእንደዚህ አይነት አስማት መሰል ታሪኮች የተሞሉ ስለሆኑ በጥቁሩ ሳጥን ውስጥ የሚገኘው ምስጢር እፀ መሆኑ ነው ሲሉኝ አላመንኩም።”

“ሚስተር ኒቆዲሞስ... የጥቁሩ ሳጥን ምስጢር በመከራ የተረጋገ ሳይንሳዊ ምስጢር እንጂ ተረት ተረት ቢሆን ኖሮ እኛም ይህን ያህል ባልደከምን። ኢንጂነር ሻጊዝ በሎስ አላሞስ የምርምር ማዕከል ውስጥ የሞከረው በምስጢር ተይዞ የነበረ ረቂቅ የምርምር ውጤት ነው። አንድ ብቻ አይደለም፤ የብዙ ግኝቶች ቀመር የተቀመጠበት ሳጥን ነው። ለምሳሌ አንዱን ተረት የሚመስል ግን እውነት የሆነ ግኝት ልነገርህ።” ዶናልድ የጥቁሩን ሳጥን ምስጢር ያብራራለት ጀመር። “ግኝቱ በየቀኑ ከሚገጥመን እውነታ ላይ ተመስርቶ የተፈለሰፈ ግኝት ነው። በቀላሉ ለማስረዳት ያህል... ከእይታችን ላይ የተጨለፈ ፈጠራ ነው። ያለመታየት ምስጢር ነው። እንደሚታወቀው የትኛውንም ቁስ አካል የምናዩው በላዩ ላይ የሚያርፈውን የብርሃን ጨረር አንፀባርቆ ወደ ዓይናችን ሲያደርሰው ነው። ብርሃኑን ውጦ የሚያስቀር፤ የሚያሳልፍ ወይም መልሶ የማያንፀባርቅ ቁስ አካል ሊታይ አይችልም። ሆኖም ሙሉ በሙሉ የብርሃኑን ጨረር ውጦ የሚያስቀርም ሆነ የሚያሳልፍ ፍፁም ቁስ አካል የለም። በዚህ የብርሃኑና የቁስ አካል መስተጋብር ጠባይ ላይ በመመስረት ነው እንግዲህ ይህ መሰውር የተባለው ግኝት የተገኘው።”

“ሚስተር ዶናልድ የምትለኝ ግኝት የኛን ሀገር እራ ታርኮች የሚመስል መሳጭ ታሪክ ቢሆንም አሁንም ለማመን

ያስቸግረዋል። ለምሳሌ በቀድሞ የጎንደር ነገሥታት ዘመን እንደ የታወቀ እስማተኛ ነበር ይባላል። ስሙን ካልዘነጋሁት ሌቁ እንክንድር ይባላል። እስክንድር የንጉሡ ቅርብ ወዳጅና ቤተኛ ሆኖ ከቤተ መንግሥት የማይጠፋ ባለሟል ነበር። በዚሁ ወቅት የንጉሡ ሚስት በእስክንድር ፍቅር ትወድቃለች። እስክንድርም እንደዚያው። እሷን ለማዬት ዘወትር ወደ ቤተ መንግሥት ሲመላለስ በፍቅር መንደዳቸው እንዳይታወቅ እፀ መሰውሩን ተቀብቶ ወደ ቤተ መንግሥት ሲገባ ማንም አያየውም ነበር ይባላል። እንዲያውም ወደ ንጉሡ ማዕድ ከንግሥቲቱ ጎን ተቀምጦ እጁን ይሰድ እንደነበር የታወቀው ማንም በማይቆርስበት በኩል ያለው የመሰብ እንጀራ አልቆ የመሰቡ ቁጥ ሲጋለጥ ነው ይባላል። በኋላ ከንግሥቲቷ ጋር በስውር የሚያደርገውን ብቻውን በግላጭ ለማድረግ ይዟት ይሰደዳል። የንጉሡ ወታደሮች እየተከታተሉ ሲያሳድዱት ጣና ሓይቅ ውስጥ ወደምትገኝ ደሴት ይገባል። የንጉሡ ወታደሮች ወደ ደሴቲቷ ቀርበው ሲከቡትም ደሴቲቷን ይሰውራታል። እስከ ዛሬ ድረስ እስክንድር የሠወራት ደሴት ጣና ሓይቅ ውስጥ እንደ ሼርሙዳ ተሰውራ ትኖራለች ይባላል። እንዲህ አይነት አፈ ታሪኮች ባገራችን ሞልተዋል።”

“ይሆናል። ምክንያቱም አለመታዩት የሰው ልጅ የዘወትር ምኞት ነው። ለዚህም ግማሹ ኮፍያን ግማሹ ጨለማን ተገኝ

ለማድረግ ይሞክራል።” ዶናልድ ብሎ ሌብሉን ተጎንጦቶ ለተሰጠ ሲል ኒቆዲሞስ አቋረጠው።

“ታዲያ የኛው እንጂነር የቀን ጨለማ በቅባት መልኩ ፈጠረ ነው የምትለኝ?”

“ከተፈጠረማ ቆይቷል። ዕንሰ ሀሳቡ በመስፋፋቱ በተለያዩ አካባቢዎች ጭምጭምታዎች እየተሰሙ ነው። እንዳልነበረ ጨለማን በቅባት መልኩ የፈጠረው ሻጊዝ ከዚህ በፊት ከተደረጉ መከራዎች በላቀ ሁኔታ ነው።”

“ለመሆኑ ጥቅሙ ምንድን ነው?” ኒቆዲሞስ ፈጠራውን በማጣጣል አይነት ትክክሉን ወደ ላይ ናጠ።

“ጥቅሙማ የትየሰል ነው። ለምሳሌ የኔ ሀገር አሜሪካ ለስለላ ተቋሟ በአመት በቢሊዮን የሚቆጠር ዶላር ታወጣለች። በየሀገሩ መረጃ ለሚሸጡልን ትጥረኞች አያሌ ዶላሮችን ታፈሳለች። ይህም ሆኖ ብዙ አፕሬሽኖች በፀረ ስለላ ተቋማት ይከሸፋሉ። ነገር ግን ይህ እፀ መስውር ቢኖር ኖሮ በጠራራ ፀሐይ ጨለማን በቅባት መልኩ የተቀባ ወኪላችን የትኛውንም ምስጢር ይዞ መሰስ ቢል ማንም አያየውም ነበር።”

“ለመሆኑ ሳይንቲስት ሻጊዝ ይህን እፀ መስውር በጥቁሩ ሳጥን ውስጥ እንደያዘ እርግጠኞች ናችሁ?”

“መቶ በመቶ።” አለ ዶናልድ ፈርጠኛው ብሎ።

“እሱ ብቻ አይደለም በጥቁሩ ሳጥን ውስጥ ያለው። ሌሎች አሁን አለም ያልደረሰባቸው ቀመሮች ጭምር እንዳሉ ይታመናል።”

“ይህ እኮ ታዲያ ለናንተ አደገኛ ነው። ይህን ምስጢረ መሠውር ለጠላቶቻቸው ሰላዮች ቢሸጥ እኮ ኋይታ ሐውስን እንደ ማዕድ ቤታቸው ሽርጉድ ቢሉበት አታይዋችሁም። የሚሳኤል ማስወንጨፊያችሁንና ሳተላይቶቻችሁን ሁሉ አመድ ቢያረንቸው አይታይዋችሁም። በጥቅሉ መኖር የምትችሉት የጨለማውን ቅባት በተቀበሉት ሰዎች ቸርነት ብቻ መሆኑ ነው። ያንት ያለህ!...” ኒቆዲሞስ ዓይኖቹን ጎልጉሎ ይናልድን ተመለከተው። “የአሜሪካ ጠላቶች ደግሞ ለናንተ ምህረት የሚያደርጉበት አንዳችም ምክንያት የላቸውም።” ካለ በኋላ ኒቆዲሞስ ጥቂት አሰብ አድርጎ “ስለዚህ የጠየኩት ክፍያ በቂ አይደለም ማለት ነው። ይህን ሰውዬ እስከ ጥቁሩ ሳጥን ይገፍ ካስረከብኩ የጠየኩትን እጥፍ እፈልጋለሁ። ይህን ታላቅ ኦፕሬሽን ለማካሄድም በቅድሚያ ሶስት ሚሊየን ዶላር ከዋናው ክፍያ የማይቀነስ እፈልጋለሁ። በነገራችን ላይ ይህንን ታላቅ ኦፕሬሽን ‘ዘመቻ እፀ መሰውር’ ስል ሰይሜዋለሁ።” ኒቆዲሞስ ይህን ብሎ ሲያበቃ ይናልድ ለረጅም ደቂቃዎች አሸካካ።

“ሚስተር ኒቆዲሞስ... ስማችኛ። ይህን ሳይንቲስት እኮ እኛ ብቻ አይደለም የምንፈልገው። እናንተም አድናችሁ

መያዝ ያለባችሁ አደገኛ ሰው ነው። የመሠረተው ድርጅት እኮ የእናንተን መንግሥት ከሥሩ መንግሥ ለመጣል የሚታገል ድርጅት እንደሆነ አሳምረን እናውቃለን። ይህ የዘመናት ህልመ ነው። እኛ ደግሞ እንደምታውቀው የሚያዋጣንን ከመምረጥ ወደ ጒሳ አንልም።”

“ማለት። ይህን ሽምቅ ተዋጊ ቡድን እንደግፋለን ብለህ እያስፈራራሽኝ ነው?... ይህ አሸባሪን ከመደገፍ በምን ይለያል? ዴርቱጋዳ እኮ እኛ በድብቅ አፍነን የያዝነው አሸባሪ ቡድን ነው።”

“ሚስተር ኒቆዲሞስ... ያም ሆነ ይህ... ይህ ሳይንቲስት የጋራ ጉዳያችን ነው። ክፍያውን በተመለከተ ለመስማማት የምንችል ይመስለኛል። ሆኖም ጊዜ ሳንፈጅ አፕሬሽኑን ማጠናቀቅ እንፈልጋለን።” በማለት ዶናልድ ለመለሳለስ ሞከረ።

“ስለ አፕሬሽኑ አትጠራጠር። እንደፍልፈል ቆፍሮ ከገባበት ገደል ቆፍረው ለማውጣት ጥፍሮቻቸውን ያሾሱ ቀያይ ቀበሮዎችን በበቂ ሁኔታ አሰልጥነናል።” አለና ኒቆዲሞስ ከግድግዳው ላይ የተሰቀለውን ሰፊ ስክሪን አበራው። በመቀጠልም “ቀያይ ቀበሮዎች” ተብለው የተሰየሙትንና ስማቸውን የሚመስል መለዩ የለበሱ ከማንዶዎች ሲሰለጥኑ የሚታዩበትን ፊልም ጋበዘው።

፲፩

እስቂጥስ በረሃ ፥ ግብፅ

ዴር33 በጣና ሓይቅ ላይ እንደ ጀልባ እየተንሳፈራች ስታኮበኩብ ከቆሃች በኋላ ከኋላና ከፊት ልባስ አካሏ ወጥቶ እንደ ሸፈናት ክንፏን ከጎንና ከጎኗ አውጥታ ዘረጋችና ፍጥነቷን ጨመረች። የሰሜኑን አቅጣጫ እንደ ያዘችም ወደ ሰማይ ወጥታ መክነፍ ጀመረች። እንደ ሽብሽቦ የተጨባበጠውን የኢትዮጵያን መሬት ቁልቁል እያየች ከጨረሰች በኋላ ጥንታዊውን የኑቢያን ምድር እየገረመመች የሱዳንን ልሳነ ምድር ጨርሳ የአባይን ሽለቆ በመከተል የግብፅን በረሃ ተያያዘችው።

የግብፅን ምድር ለሁለት ሰንጥቆ የሚያልፈው የአባይ ወንዝ በስተግራ ምዕራባዊውን በረሃ በስተቀኝ ደግሞ ምስራቃዊውን በረሃ እያረሰረሰ ነፍስ ዘርቶበት

ያልባፋል። የግብፅ ታላላቅም ሆኑ ታናናሽ ከተሞች
የተመሠረቱት ይህንኑ ወንዝ ተከትለው ነው።

ሚራሽ፣ የግብፅን ምድር ቁልቁል እየተመለከተ
ከጥንታዊቷ ምስር እስከ አዲሷ ግብፅ ድረስ ቁልጭ
አድርጎ የሚያሳየውን ካርታ ተርትሮ የአስቁጥስ በረሃ
የሚገኝበትን አቅጣጫ ተመለከተ።

የአስቁጥስን በረሃ ካርታው ላይ ከአባይ ወንዝ በስተቀኝ
በኩል ከሚገኘው ምስራቃዊው በረሃ ውስጥ ካገኝ በኋላ
በቀይ ማርከር ከበበውና እንደገና ቁልቁል የግብፅን
ምድር መመልከት ጀመረ። በዓይነ ህሊናው
የሚያልፉበት ምድር ጥንታዊ ታሪክ ይሳልበት ጀመር።

ጥንታዊቷ ምስር አርነት ከመውጣቷ በፊት አንዷ
የኢትዮጵያ ክፍል ሀገር አንደ ነበረችና የጥንታዊ
ስልጣኔዋ አሻራ የሆኑት ፒራሚዶቿን ያሳነፁት አሥራ
ሁለት ፈርሐኖችም ኢትዮጵያውን እንደነበሩ ያነበባቸው
ጥናቶች በቀለም እየተካሉ ከአእምሮው ተሳሉ። ይህ
ሁሉ ታሪክ በቀለም በመሳል በፊደል በመካል ቀርቶ

የባራዋ ሊትዮጵያ አይሆን እንደባለው ቆዳ ተቀርጥፋ ተቀርጥፋ ከማለቁ የተነሳ በብዙ ኪሎ ሜትሮች ከጎላው እንደቀረች ያሰበው ከናስር ሓይቅ አለፍ ብሎ በተንባለለው የአስዋን ግድብ ላይ ሲያልፉ ነበር። በበርሃው መሃል የሚጥመለመለውን የአባይን ወንዝ ተከትለው ለሰዓታት ሲበሩ ከቆዩ በጎላ ወደ ካይሮ ከተማ የሚጥመለመለውን ወንዝ ወደ ግራ ትተው ጭው ያለውን የምስራቁን በረሃ ተያያዙት።

“ተመልከት ሚራሻር!” አለው ጌራ ቁልቁል እያመለከተው። “ከታች በረሃው መሃል የምታየው ከተማ የግብፅ ምስጢራዊ የጦር ሰፈር ነው። የተራቀቁ ሚሳኤሎች ለመወንጨፍ የሚዘጋጁበት የጦር ሰፈር። ዴር33 ከራዳራቸው እይታ ውጭ በመሆንዋ እንጂ ይህኔ ያየር ክልላቸውን ጥሰን ስንገባ ከመቅዕበት እንደ ወፍ ነበር የሚያወርዱን” አለው። “ግብፅ... አራት መቶ ሰባ ሺህ መደበኛና አንድ ሚሊዩን ተጠባባቂ ኃይል ያላት በአፍሪካ ወደር የሌለው የሚባል ጦር ያላት ሀገር ናት። ሚራሻር2000 ከተባለው ፈረንሳይ ሠራሽ የጦር ሚግ በተጨማሪ ሌሎች አሜሪካ፣ ሩሲያና ቻይና ሥራት በሆኑ ተዋጊ ጆቶች የተደራጀ የአየር ኃይል አላት።

ከዚህም በተጨማሪ የሚሳኤል አረርኞች ማስወገጫፊያ
የተሸከሙ መርከቦች የታጠቀ ጠንካራ የባህር ኃይል
አላት። ኢትዮጵያ አባይን መገደብ ከጀመረች ወዲህ
የጦር ኃይሏን በዘመናዊ መልኩ ለማደራጀት ዘመን
ያለፈባቸውን ፋሲያና ጀርመን ሥሪት የጦር
መሣሪያዎቿን በዘመናዊ መሣሪያዎች በመተካት ላይ
ናት። ውስጣዊ የፓለቲካ አለመረጋጋት ባይገጥማት ኖሮ
በኢትዮጵያ ላይ ወታደራዊ ጥቃት ከመሠንዘር ወደ ጎላ
አትልም ነበር።”

“ጥቃት የመሠንዘር ፍላጎት እንዳላት በምን
እርግጠኛ መሆን ይቻላል?” ሚራዥ ካርታውን
እየጠቀለለ ወደ ውይይቱ ገባ።

“በእርግጥ ግብፅ በኢትዮጵያ ላይ ያላትን
ታሪካዊና ፓለቲካዊ ሁኔታ በጥልቀት ለሚከታተል ሰው
ይህን መገመት አያዳግትም። ግብፅ ከጥንትም ጀምሮ
ኢትዮጵያን ከማዳከም ተግባሯ ወደ ጎላ ብላ
አታውቅም። አሥራ አንድ ጊዜ ወረራ ፈፅማለች።
ከመጀመሪያ ጊዜ በኤርትራ ላይ የይገባኛል ጥያቄ ያነሳች
ሀገር ናት። ግብፅ ይህን ጥያቄ እስክታነሳ ድረስ አንድም
ኤርትራዊ ኤርትራ የምታባል ሀገር ትፈጠራለች የሚል

ግምት አልነበረውም። ግብፅ ኢትዮጵያን የማዳከም ደባዋን በማጠናከር ጀብሃ የሚባል ገንጣይ ቡድን አቋቁማ የዛሬውን ሻዕቢያ ወልዳሶች። እንደተመኘችውም ኢትዮጵያ ተገነጣጥላለች። የግብፅን የባህር ኃይል የሚቋቋም የባህር ኃይል ቀርቶ ኢትዮጵያ የባህር በር እንኳ የላትም። የኢትዮጵያ የባህር ኃይል መለዮውን ለድልዳል አርጎ የባዕዳን መርከቦች ዕቃ አውራጅና ሰቃይ ኖኗል።” አላች ሜሮዳ ቁልቁል ለጥ ባለው በረሃ ላይ የተቋቋመውን የጦር ሰፈር እያለፉ እያለ።

“እና ግብፅ ወታደራዊ ትንኮሳ ታደርጋለች ብላችሁ ታስባላችሁ?” ዣንጊዳ ዝም ብሎ ቆይቶ ከወሬው ለመሳተፍ ያህል ጠየቀ።

“ግብፅ ሰላዮቿን ወደ ኢትዮጵያ አሥርጋ በማስገባት ላይ እንደሆነች የተረጋገጠ ጉዳይ ነው። በሌላ በኩል ባሁኑ ሰዓት ከኢትዮጵያ በስተቀር ሌላ ለጦርነት የሚያዘጋጃት ሀገር የለም። ከእስራኤል ጋር የነበራት ሰጣ ገባ ከስድስት ቀኑ ጦርነት በኋላ ተቀዛቅዟል። እንዲያውም እስራኤል የግብፅ ወደጅ ሆናለች። ይህ ሁሉ ሽርጉድ መቼም ለሌላ ለማንም አይሆንም።” ሜሮዳ ጌራን ዝቅ ብላ እንዲበር መፈለጓን ነገረችው።

“ባሁኑ ጊዜ ያለውን የኢትዮጵያ ሁኔታ ደግሞ እንደምውቀው ነው። ዙሪያዋን በጠላት የታጠረች ሀገር ናት። አዲስ ግንኙል ሀገር ደቡብ ሱዳን ሳትቀር ከግብፅ ጋር ወታደራዊ ስምምነት አድርጋለች። ኢህአዴግ መራሹ የኢትዮጵያ መንግሥት ኢትዮጵያ ውስጥ ተቀባይነት የለውም። ሠራዊቱም ቢሆን በሀገሩ ሳይሆን በገዢው ፓርቲ ፍቅር እንዲዎድቅ በካድሬ ሲሰበክ ይውላል። ኢትዮጵያ ተፈጥሮ ካደላት ተራሮቿ በቀር በዚህ ሰዓት ሁነኛ ደጀን አላት ብሎ ማሰብ ያዳግታል። ለእግረኛም ሆነ ለአየር ጥቃት የማይመቹት ተራሮቿና ፈጣሪ ይጠብቃት ብሎ ማለፍ ይኻላል።” ጌራ ዴር33ን በአስቱጥስ በረሃ ላይ ዝቅ አድርጎ ማብረሩን ቀጠለ። “ጭው ያለ አሸዋ ለብሶ የተኛ በርሃ። እንዳች ፍጡር ዝር የማይልበት ቁልፍጥፍጥ ያለ አሸዋ ያጠለቀው ምድረ በዳ። ሚራሻር ካርታውን መጠጥ እንደገና በመተርተር በአስቱጥስ በረሃ ውስጥ የሚገኘውን የእንጦንስ ገዳም የሚገኝበትን ሥፍራ ፈለገና ምልክት አደረገበት። ከእንጦንስ ገዳም ለመድረስ ሁለት ኪሎ ሜትር ገደማ ሲቀራቸው ዴር33ን በረሃው ውስጥ አሳረፏት።

በእቅዱ መሠረት ሚራሽና ገንጊዳ የተዘጋጀላቸውን የግብፅ በረሃ ኮፕቲክ መከላከል የሚሰጡትን አይነት ጥቁር ቀሚስና መጎናፀፊያ ለብሰው ወረዳ። ነጠላ ጫማ ከተጫመው በኋላም የግብፅ ኮፕቲክ የሚይዙትን ዓይነት ምርኩዝ ያዙና ጌራንና ሚርዳን ተሰናብተዋቸው ጉዟቸውን ከመቀጠላቸው በፊት፣ ዓይኖቻቸው ውስጥ በሽፋል መልኩ የገባላቸው ካሜራ መሥራቱንና ጀርሃቸው ውስጥ የተተከለላቸው ንፁህ የድምፅ መገናኛ መሥራቱም ተረጋገጠ።

ክዴር33 እንደወረዱ የሚገራትር ከባድ ነፋስ ወደ ፊት አዳፋቸው። ሚራሽና ቀና ብሎ የጠራውን ሰማይ ተመለከተ። ክቧ ጨረቃ ከብር የተሠራ ሰህን መስላለች።

“ጨረቃዋን ጋብዣችኋላሁ።” ሲል ተናገረ።

“እኛ ደግሞ አልፋን እንድትጋብዝ ነው የምፈልገው።” አለ የጌራ ድምፅ ክዴር33። እግረ መንገዱን አሁንም የድምፅና የምስል መቅረጫዎቹ እንደሚሰሩ ለማረጋገጥ ነበር።

፲፪

ሺላ ደ ሌይሻ ÷ ኮሎምቢያ

ዶን ቦናኖ ከሺላ ደ ሌይሻ መንደር ወጣ ብሎ በሚገኘው ግቢው ውስጥ ለረጅም ጊዜ ሲጠባበቀው የነበረው ጥቁር እንግዳው መድረሱን ማመን አቅቶታል። ይህንን እንግዳ የሚፈልገው ኢትዮጵያ ውስጥ በተንጣለለው ታላቁ ሓይቅ በሆዱ የቋጠረውን የወርቅ ሽል አገላግሎ ለመታተፍ ብቻ አይደለም። ከዚህ በተጨማሪ እግረ መንገዱን የዱሮ ካፖ ዲካፒውን ደም ለመመለስም እቅድ አለው። የዶን ሞርሞርዲኖ ደም በከንቱ ፊሶ መቅረቱ ሁልጊዜም እንዲቃጠለው ይኖራል።

“ለመሆኑ ያ ባሪያ በህይወት ላለመኖሩ ማረጋገጫ ተገኝቷል?” ሲል የዲዎላን ገጽታ በዓይነ ህሊናው እየተመለከተ ጠየቀ።

“በእርግጥ አስከሬኑ ተገኝቶ አልተቀበረም። ነገር ግን በታላቁ ወንዝ በአባይ ላይ በተሠራው ጥንታዊ ድልድይ ላይ አንድ ሚራኸር ከሚባል የአማካኒው ቡድን አባል ጋር ተናገቶ እንደተገደለ ይታወቃል። የዲዎላን መሞት የሰማነው

ዘግይተን ነው። ባለፈው በዚህ አማካኝ ቡድን የተገደሉት ሁለት ሰርጎ ገብ አባላቶቻችን ናቸው የዲዎላን መገደልና መርከቡ የሰጠመበትን ካርታም በሚራዥ እጅ እንደሚገኝ ያሳውቁን።” ታዲዎስ ይህን ብሎ ሳያበቃ ሶናኖ እጁን በማወናጨፍ አቋረጠው።

“በፍፁም አላምንም። ያ ባረያ እንዲህ በቀላሉ ይሞታል የሚል እምነት የለኝም። ዲዎላን የኔን ያህል አታውቁትም። እኔና እሱ በዶን ሞርሞርዲኖ ቤት ውስጥ አብረን ለብዙ ዘመን ሠርተናል። እያንዳንዱ ህዋሱ በተንኮል የተሞላ እርጉም ሰው ነበር። አደገኛ ነፍስ ገዳይ ከመሆኑ በተጨማሪ በቁላቂል ገዕታው እስከታዊ ባህሪውን ሸፋፍኖ የሚኖር አውራ ነው። በአንድ ሀኪም ቡጢ ይሞታል ብላችሁ ገምታችሁ ከሆነ ተሳስታችኋል። ይህኔ የሞተ መስሎ አሞኝቷቸው እንደ እባብ አፈር ልሶ ተነስቶ ይሆናል።”

“በሰርጎ ገብ አባላቶቻችን መረጃ መሠረት የሚራዥ ፍቅረኛ የሆነችው ሲጳራ ግንባሩ ላይ በጥይት እንደነደለችው ተነግሮናል።”

“ባይኔ ያላየሁትን ነገር ለማመን ብቸገርም ዲዎላ ይሞታል ብዬ ማመን ግን አይቻለኝም። ዲዎላ እንደተገደለና የአባይ ወንዝ እንደ ግንድ እያገላበጠ እንደወሰደው በተደጋጋሚ ነግራችሁኛል። ሆኖም ቢሞት ኖሮ የአባይ ዳር ዝሬዎች አስከሬኑን አግኝተው ለፖሊስ ይነገሩ ነበር። ይህ

ባልሆነበት ደረጃ ዲዎላን ሳይቀበሩ ሞቷል ብሎ ማመን ተልኑት ነው።”

“ሞተም አልሞተም መርከቡ የሰጠመበት ካርታ በአጼ አይገኝም። ስለዚህ የዲዎላ መኖርና አለመኖር ምንም ፋይዳ የለውም።”

“የዶን ሞርሞርዲኖን ኤክስካቫተር ዶዘር የት እንዳስቀመጠው አይታወቅም! ልክ እንደመርከቡ እሱን ፍለጋም ልንከራተት ነው?”

“ኤክስካቫተር ዶዘር ...?”

“ለምን እስከ ዛሬ ይህን ለማሰብ አልቻልኩም?... አሁኑኑ ወደ አዲስ አበባ ደውልና ኒቆዲሞስ የዲዎላን ፋይል ፊልጎ ፎቶውን አባዝቶ እንዲያሰራጭ ንገረው!... ነገር ግን ዲዎላ የሚፈለግበት ምክንያት በነፍስ ግድያ እንጂ ኤክስካቫተር ዶዘር በመደበቁ ምክንያት እንዳልሆነ ከኒቆዲሞስ በቀር ማንም ማወቅ የለበትም! በል ፍጠን!” ዶን ሶናኖ አንባረቀ።

፲፫

አስቂጥስ በረሃ ፥ ግብፅ

ሚራሻፍና ገናንጊዳ ጭው ያለውን በረሃ ተያይዘውታል።
ከኋላቸው የሚነፍሰው ኃይለኛ ነፋስ የለበሱትን መግናፀፊያና
ቀሚስ ከፊታቸው ያስቀድመዋል። ከጫማቸው የሚነሳው
አሸዋ ከፊት ለፊታቸው እየቀደመ ዓይኖቻቸውን ይገርፋል።

ሚራሻፍ ሲር ሲር የሚለውን የፃፋስ ፋጨት እያዳመጠ ሲጓዝ
ከቆዩ በኋላ ወደ ኋላው ዞሮ ዳካቸውን ተመለከተ። ጎበዝ
ሰዓሊ በሽራ ላይ የቀለመው ይመስልልል ይህ ከናዊ ስሜት
ይፈጥራል።

“ዳካችንን ዞረህ እየውማ ገናንጊዳ። ጥንት አባቶቻችን
ወደዚህ ምድር ሲመጡ ያሳረፉትን ይመስላል።”

“ለእኔ ግን እንኳን የእነሱን የፈረሶቻቸውን እንኳ
አልመሰልህ ብሎኛል።” አለ ገናንጊዳ ዞሮ ብሎ ዳካቸውን
አይቶ ጉዞውን እየቀጠለ።

“ገናንጊዳ... በዚህ ነፋስ ሹክሹክታ የጥንቷ ኢትዮጵያና
የግብፅ አማልዕክት እስከመሆን የደረሱት መሪዎቿ በጆሮዬ

የሚያናግሩኝ ይመስለኛል። እየታዘብኩ ይሆን? ፀሐይ አምላክ
የሚባለው አሞኑራ የቶ ቅርፅ ያለውን ዘንጉን ይዞ የህይወት
ቁልፍ መሆኑን የሚነግረኝ ይመስለኛል። በአሞኑራ የፀሐይ
ቤተ መቅደስ ውስጥ ታላቁ ካህን ቆሞ ከራምሴስ እስከ
ቱትሞሴስ፣ ከአክሱማይ እስከ ቲርሐት፣ ከፒያንኪ እስከ ሻባክ
በግብፅ ላይ የነገሡ የጥንት ኢትዮጵያውያን ነገሥታቶችን
ገድል የሚተርክልኝ መሰለኝ። እየታዘብኩ ይሆን? ወይስ አንድ
የበረሃ በሽታ ያዘኝ? ሮሜርና ሄሮዱተስ ስለጥንት
ኢትዮጵያውያን ጠባይና መልክ የተቀኙት ቅኔ በዚህ ነፋስ
ፋጪት ታጅቦ በጆሮዬ እየተንቀረቆረ ነው። 'ኢትዮጵያውያን
መልካቸው ያማረ፣ ቁመናቸው የሰመረ፣ እንግዳ ተቀባዮች፣
በአፋቸው ሐሰት የማይገባ፣ አርጅተው የሚሞቱ፣ አማልክት
የሚያፈቅሯቸው፣ በማንም ተገዝተው የማያውቁ' ተብለው
ስማቸው በደማቅ ቀለም በፓፒረረስ ላይ የቀለመላቸው
ኢትዮጵያውያን ዛሬ የት ደረሱ? 'በአፋቸው ሐሰት የማይገባ'
የተባሉት ኢትዮጵያውያን ዛሬ በሥርቆት እና በውሸት እንቱ
ለመባል በቅተዋል። 'አርጅተው የሚሞቱ' የተባሉት
ኢትዮጵያውያን ዛሬ በሽታ ይቀጥፋቸዋል። 'በማንም
ተገዝተው የማያውቁ' የተባሉት ኢትዮጵያውያን ዛሬ በባዕዳን
ባህል ሸቀን ተወርሰዋል። ኑቢያን የቆረቆሩት፣ አክሱምን
የወቀሩት፣ ባለ መቶ በሩን የቴብን ከተማ ያበጁት፣

ኢትዮጵያውያን የት ደረሱ?" ሚራዥ፣ ገናንጊዳ ይነግረው
ይመስል የገናንጊዳን እጅ ይዞ አስቁሞ ይለፈልፍ ጀመር።

ገናንጊዳ፣ አልፎ ፈልፎ ሚራዥን እንዲህ እንደሚያደርገው
ስለሚያውቅ በጥሞና ሲመለከተው ከቆዩ በኋላ፣

“በኤልቆሻዊው ናሆም የትንቢት መፅሐፍ ውስጥ
የተፃፈውን አላነበብክም? ... ከመፅሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ሁሉ
በቃሌ እስካጠናው ደጋግሜ ያነበብኩት ጥቅስ ነው።
እንዲያውም በመፅሐፍ ቅዱስ ውስጥ ስለጠቀስከው አሞን-ራ
ተፅፎ ያገኘሁት በዚህ ስለነነዌ የትንቢት ሸክም በሚናገር
መፅሀፍ ብቻ ነው።” ካለ በኋላ ከትንቢተ ናሆም በቃሉ
የሚያውቃቸውን ንባቦች አልፎ አልፎ ያነበንብለት ጀመረ።

“የኃያላነ-- ጋሻ ቀልቶአል፣ ፅኑአንም ቀይ ልብስ
ለብሰዋል፣... ነነዌ ግን ከድሮ ዘመን ጀምሮ እንደተከማቸ
ውኃ ነበረች፣ መዝገብዋ መጨረሻ የለውምና፣ የከበረውም
የእቃዋ ሁሉ ብዛት አይቆጠርምና ብሩን በዝብዙ፣ ወርቁንም
በዝብዙ... ባዶና ምድረ በዳም ሆናለች፣ ልብ ቀልጦአል፣
ጉልበቶችም ተብረክርክዋል፣ በወገብም ሁሉ ሕማም አለ፣
የሰዎችም ሁሉ ፊት ጠቁሮአል።... አንበሳው ለልጆቹ
የሚበቃውን ነጠቀ፣ ለእንስሶቹም ሰበረላቸው ዋሻውን
በንጥቂያ፣ መደቡንም በቅሚያ ሞልቶታል።”

“የፈጣሪ ያለህ! ዠንጊዳ... ይህን ያህል በቃል
ታውቀዋለህ?”

“...ይህንን ስለነነዌ ሸክም የተነገረ ትንቢት ባሰጠክ
ቁጥር ሁልጊዜም ከኢትዮጵያ ነባራዊ ሁኔታ ጋር እያዛመድክ
እብክነክናለሁ። የእኔ ነነዌ ኢትዮጵያም የሰወችዋ ፊት
ጠቁርክል። እንበሰችዋ የሚበቃቸውን ነጥቀው አላበቁም።
ብርዋንም ወርቅዋንም ነጥቀው አልጠረቁም። ... ይልቁንስ
ከትንቢተ ናሆም ጥቂት ልጩምርልህ።”

“እባክህን...”

“...እሕዛብንም በግልሙትናዋ፤ ወገኖችንም
በመተትዋ ሸጠች...”

“...የእኛ ነነዌም... እረኞችዋን ለአረብ ግመል
ጥበቃ... ልጃገረጆችዋን ለባዕዳን የጭን እቃ ሽጣለች
ቀጥል...”

“...ነነዌ ባድማ ሆናለች። የሚያለቅስላትስ ማነው?
የሚያጽናናትስ ከወዴት እፈልጋለሁ?...”

“ልክ ነው...”

“... በአንቺ ዘንድ ዘውድ የጫኑት እንደ አንበሳ፤
እለቆችሽም እንደሚንቀሳቀሱ ከብክባዎች ናቸው፤ ...በብርድ
ቀን በቅጥር ውስጥ ይቀመጣሉ፤ ፀሐይም በወጣች
ያከብክባሉ፤ ስፍራቸው በየት እንደሆነ አይታወቅም...”

“ልክ ነህ ገናጊዳ... የእኛዎቹ ከብከባዎችም ሥፍራቸው የት እንደሆነ አይታወቅም፡፡”

“... ለደም ከተማ ወዮላት፡፡ በሁለንተናዋ ሐሰትና ቅሚያ ሞልቶባታል፤ ንጥቂያ ከእርስዋ አያልቅም...”

“ስለ አሞን-ራ፣ የተጠቀሰውን ግን እስካሁን አላልክልኝም፡፡”

“.....አንቺ ነነዌ፣ በመስኖች መካከል ከተቀመጠችው ትውጋም በዙሪያዋ ከነበራት፣ ምሽግዋም ባሕር ከነበረ፣ ቅጥርዋም በባህር ውስጥ ከነበረ ከአሞን ከተማ ትበልጫለሽን? ኢትዮጵያና ግብፅ የማይቆጠር ኃይልዋ ነበሩ፤ ፋጥና ኑብያ ረዳቶችዋ ነበሩ፡፡” ይላል፡፡ ይህቺ የአሞን ከተማ የተባለችው ቴብ... መፈራረስዋ በዚህ መፅሀፍ ተጠቅሶአል፡፡ እርስዋ ግን ተማርካ ፈለሰች፤ ሕፃናትዋ በመንገድ ሁሉ ራስ ላይ ተፈጠፈጠ፤ በከበርቱዎችም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ፤ ታላላቆችዋም ሁሉ በሰንሰለት ታሰሩ፡፡ በማለት መፈራረሷ ተገልጧል፡፡ ሆኖም በዚህች ጥንታዊ ከተማ እስከአሁን ድረስ የአሞን-ራ የፀሐይ ቤተ መቅደስ ፍርስራሽ ይገኛል፤ በየአመቱም በብዙ ሰዎች ይጎበኛል፡፡ ቅድም በደ.ር.33 ስንበር ቁልቁል የአባይን ሽለቆ ስመለከት ይህንን እያሰበኩ ነበር፡፡” አላና፤ “የአሞን-ራ ከተማ ቴብ ስትፈርስ እንደሆነችው፣ የእኛም ሀገር የሚታይ ቅጥርዋ ፈራርሶ፣ ታላላቆቿ ታስረውና ተሰደው ባዶዋን ቀርታለች፡፡ በመከባበር

የሚታወቁት ኢትዮጵያውያን አሁን እርስ በእርስ በመናናቅ የሚስተካከላቸው ጠፍቷል። ሚራሽፍን ወደኋላ እንዲዞር ጎተተው።

ሚራሽፍ ያየውን ማመን አቃተው። ከኋላቸው ያለው ሰማይ የደመና መለት ተጭኖበታል።

“ከምሲን ነው ደመና?”

“የምን ደመና ነው ከምሲን ነው እንጂ! ወቅቱ እኮ ነው አታይም እንዴ?... ከደቡባዊ አረቢያ ፔን-ዝላ ተነስቶ እኮ ወደኛ እየገሰገሰ ነው። ከኋላችን የሚገፈትረን ሞቃት ነፋስ ለካ የከምሲን መሪ ነበር!... ስለዚህ አደገኛ አውሎ ነፋስ በተደጋጋሚ ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶን ነበር ረሳኸው? ይህ ነፋስ አሸዋውን ተሸክሞ ከደረሰብን ይዞን የትም ተገብ ከአሸዋው ጋር ያዘንበንና እዛው ተቀብረን መቅረታችን ነው። ጥንት ናፖሊዮን ግብፅን ሲወር ካዘመተው ወታደር አብዛኛው በዚህ የአሸዋ ዝናብ ተቀብሮ በረሃ ውስጥ የቀረ ነው። በሁለተኛው የአለም ጦርነት ወቅት የጀርመን ወታደሮችን አሳር ያበላው ይህ አውሎ ነፋስ ጦርነቶችን በማቋረጥ ጠላትን ከጠላት ሰማይ ላይ አገናኝቶ እንደ ገለባ አንጓሎ ይቀብር ነበር።”

“ታዲያ ለምን ቆመን እናየዋለን? ወደፊት እንፋጥ ወይስ ወደኋላ?” ሚራሽፍ ዣንጊዳን አዋከበው።

“ወደፊት ነው እንጂ ወደ ገዳሙ ገብተን ካላመለጥነው ወደ ጌላ የት እንጠለላለን?”

“ዴር33 ውስጥ ነዋ!”

“እሷን ይዟት እንደማይበር ምን ማረጋገጫ አለን? ቢሆን እሷን ጥለናት ብዙ ርቀት መጓዣችንን ረሳኸው? ከእርሷ ይልቅ ገደሙ ሳይቀርብ ይቀራል?”

“ቁመን ከመቀበር እያመለጥን ብንሞት ይሻላል።”

ዣንጊዳና ሚራኸ ከጌላ እየተጥመለመለ የሚከተላቸውን አውሎ ነፋስ ለማምለጥ ወደፊት እግራቸውን አውጭኝ ይሉ ጀመር።

፲፬

አዲስ አበባ ÷ ኢትዮጵያ

ኒቆዲሞስ የዲዎላን ፋይል በመፈለግ ቢሮውን ሲያመለክቱ በዲዩሮም ሊያገኘው አልቻለም። 'አርቀው የቀበሩት ኮራስም ይደበቃል' በማለት ራሱን ከወቀሰ በኋላ በጠዋት ወደ ቤቱ በመገሥገሥ ቤቱ ውስጥ የሚገኝ የግል ቢሮውን ከፍቶ እንደገባ ሚስቱ የሌሊት ልብሷን እንደለበሰች ከተፍ አለችበት።

“አልበዛም?!” ስትል ተንጨረጨረች። “ስንተኛ ቀንህ እንደሆነ አውቀኸዋል? ሁሉም ነገር በልክ ቢሆን ምናል? ንቀት ነው? ምንም አታመጣም ብለህ ነው?... ”

ዝም ብለው ቢሮውን ማተረማመሱን ቀጠለ። ወደ ግል ቢሮው ከእርሱ በቀር ማንም ስለማይገባ ሚስቱ ወደ ውስጥ ሳትዘልቅ በሩን ይዛ ነው የምትንጨረጨረው።

“አትቀጥጥሪ!” ኒቆዲሞስ ፍላጋውን አቁሞ ወደ ኋላ እንድትመለስ እጆቹን አወናጨፈባት።

“ጭራሽ ለማዬትም ተጠየናክኝ በል ለውሽሞችህ ሰላምታ እቅርብልኝ!” ብላ ከንፈሯን አሸራምጣ እስክትመለስ ያለ እንቅልፍ ጭቅጭቅ በርበሬ መስለው ያደሩትን ዓይኖቿን እያንገገገገባት ነበር።

ኒቆዲሞስ የሰነድ መደርደሪያውን መንጋ እንደተቃናበት ክምር ናንዶ ጨርሶ ተስፋ በመቁረጥ በእግሩ መሬቱን ደለቀና ቢሮውን ዘግቶ ሳለጉ መሃል ቆሞ ማሰላሰል ቀጠለ።

ጣራና ግድግዳው የዲዎላን ሰነድ ይወልድ ይመስል ባይነ ሲገጠው ከቆዩ በኋላ “አንቺ?!...” ሲል ባለቤቱን ተጣራ።

“እትሰማም?!” ሳትመልስለት ስትቀር ወደመኝታ ክፍሏ ዘለጋ ገባ።

“እየጠራሁሽ አይደለም እንዴ?”

“ውሽሞችህን ጥራቸው እንጂ! እኔ ምን እሠራልሃለሁ።”

“የሚጠራ ይጥራሽ”

“በጠራኝና በተገላገልኩ!”

“ለመሆኑ የዛሬ ሁለት አመት አካባቢ የሰጠሁሽን ሰነዶች የት ነው ያስቀመጥሻቸው?” ሲል ንዴቱን እየተቆጣጠረ ጠየቃት። እንደ ሌላው ጊዜ ቢሆን ግን አንቆ ይፈጠርቃት ነበር።

“ካንቺ ጋር ግብግብ የምገጥምበት ጊዜ የለኝም” አለ
በልቡ። ‘ለሌላ ጊዜ አስተላልፌውና አሳይኸለሁ።’

“አንቺን እኮ ነው የማናግረው! የት ነው
ያስቀመጥሽው?!”

መልስ አልሰጠችውም። ጣቶቹን አሹሎ ወደ አንገቷ ሥር
ከተታቸው። ከእግር እስከራሷ ትንቀጠቀጥ ጀመር።
ከጀመራት ለሳምንታት የሚያስተኛ ቁስል ሳይሰጣት
አይለቃትም። ይህን አመሉን ስለምታውቅ እየተንዘፈዘፈች
ተነሳች። አሁንም አንገቷ በኒቆዲሞስ ችቦ ውስጥ ነው።
እንደሚታጨድ ገብስ ፍጥርቅ አርጎ ይዟታል። የአንገቷ ደም
ሥሮች ተግተርትረው ይቆጠራሉ። ለጥቂት ደቂቃዎች
ሲያጉረጠርጥባት ቆይቶ “ጊዜ የለኝም። እንዳ’ህያ መደብደቡን
እንደሆነ ለምደሽዋል። ፈጠን ብለሽ አምጫቸው።” በማለት
ደነፋና አንድ ጥፊ አቅምሶ ማራት። ጥፊዋን እያጣጣመች
ገባችና ቀይ የፋይል ሳጥን ይዛ ተመለሰች። ከሁለት አመታት
በፊት የሰጣት ነበር።

ኒቆዲሞስ ከእጇ ላይ በፍጥነት መንጭቆ ሳሎት መሀል ላይ
ወዳለው የምግብ ጠረጴዛ በፍጥነት አመራ። ወንበር ስቦ
ተቀመጠና ቀዩን የፋይል ሳጥን ከፍቶ ሰነዶቹን ያተረማምስ
ጀመር። ከጥቂት ፍለጋ በኋላ ፊቱ እንደ ንጋት ሰማይ ሲፈካ
ታወቀው። የዲዎላ ፋይል ሳይነካካ ተቀምጦ እየጠበቀው

ነበር። ዝርዝር ጉዳዮችን መመልከት አልፈለገም። ሶስት ገዎች ያህል እንደገለበጠ የዲዎላን ፎቶ አገኘው። ጥቁር! አስፈሪ፤ ፊቱ እንደ መፀው ማሳ የታረሰ አንድ ዓይነት ጭራሽ ያልተፈጠረ ያህል ከገደሉ የጠፋ ፎቶ።

ኒቆዲሞስ በመረረ ጥላቻ ሲመለከተው ከቆዩ በኋላ የፈካ ፊቱ እንደገና ሲመሽ ታወቀው። ልቡ የሚረጨው ደም ወደ አሲድነት የተለወጠ መሰለው። ሃሞት የጠጣ ይመስል በአፉ የአፊት ኮምጣጤ የተሞላ መሰለው። መራራ ምራቱን በዲዎላ ፎቶ ላይ ለቆጠበት። የዲዎላ ፊት ሲጨማለት ወዲያው ከዚህ ፎቶ በቀር ሌላ እንደማያገኝ ተገንዝቦ በኩቱ እጅጌ ሞጅርኝ ጠረገውና ተነሳ።

“የትም አታመልጠኝም” አንተ ኮሶ ፊት ባረያ! የገባህበት ጉብቺ አንቅህለሁ።” እያለ ከፎቶ ጋር እየተሰዳደበ ሲወጣ ሚስቱ ቆማ እየተመለከተችው ነበር። ‘ለየለት!’ ብላ ኒቆዲሞስ እያበደ እንደሆነ በመገመት ጠረጴዛው ላይ በታትኖት የሄደውን ሰነድ በቅጥ በቅጡ ታረግ ጀመር።

፲፮

እስቁጥስ በረሃ ÷ ግብፅ

ጌራና ሜርዳ በደ.ር.33 ውስጥ ተቀምጠው የሚራዥንና የገንዘብን ጉዞ በተገጠመው ስክሪን ሲመለከቱ ቆይተው የግል ወሬያቸውን ይዘዋል።

“ቀጣይ እጣፈንታችን ምን ይመስልሃል ጌራ?” አሰች ሜርዳ ከግል ወሬያቸው እንደወጡ።

“እኔ እንጃ!” አለ ጌራ በረጅሙ ተንፍሶ።

“ውሃ ላይ እንደሚንሳፈፍ ከብት እስከመቼ ያለ እቅጣጫ ስንነዳ እንደምንኖር ሊገባኝ አልቻለም። ወይ የራሳችንን ህይወት አልመራን ወይ ለሀገራችን የተመኘነውን አላደረግን... ቄራሽ ለህልውናችን አስጊ በሆነ ሁኔታ ውስጥ መውደቃችን ያሳዘናል። ከሚራዥ በቀር ተስፋ ያልቆረጠ ያለ አይመስለኝም።”

“እንቺም ተስፋ ቆርጠሻል ማለት ነው?” ጌራ በድንጋጤ ክው ብለው ጠየቃት።

“እንተስ ብትሆን ተስፋ አልቆረጥኩም ልትል ነው? የበፊቱ ፅናትህ አሁን አብሮህ ያለ አይመስለኝም። ፈገግታህ የለም። ሳቅህ የለም።”

“በዚህ አስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ እንኳን የምስቀው የማገጠው ከወደፊት አመጣለሁ? እኔና ሀገራችን መቼ ፈገግ እንደምንል ታውቁያለሽ?” አለ ጌራ በግድ ፈገግ ለማለት እየሞከረ።

“ድንጋዩ ዳቦ ሲሆን?” ሜሮዳ እጇን አወናጫፈችበት።

“ሀገራችን ፍቅር እንጂ ዳቦ አላጣችም። እኔም ብሆን የራሴን ከርስ መሞያ አጥቼ አይደለም። ጥሩ ሞያ ያለኝ ሰው ነኝ። ደብዳቤ ጋዳ ውስጥ ያሉ አባላት በመሉ የዳቦ ችግር የለባቸውም፤ ሁሉም የተለያዩ ሞያና ብቃት ያለው ነው። ሁላችንም የግል ህይወታችንን ወደጎን ትተን ከእድሜአችን ቀንሰን፤ ከድሎታችን ቀንሰን፤ ከሳቃችን ቀንሰን የምንሰጣት ሀገራችን ዘላለም በእንብርክክ መዳኀን አቁማ ቀና ብላ እንድትራመድ ነው። አንድም ቀን አስቤው የማላውቀው ለሀገራችን የቀነሰኩትን እድሜዬን፣ የቀነሰኩትን ድሎቴን፣ የቀነሰኩትን ሳቄን ነው። እውነቱን ልንገርሽ? እንደገና ብፈጠር እንኳ ሀገራችን እንደዚህ ሆና ካገኘችት ይህን እደግመዋለሁ።” ጌራ ሳይታወቀው ይደነፋ ጀመር።

“እንዴ?! እኔ በቃ! ሁሁ... ስፈትንህ ነው ባክህ አውቀዋለሁ።”

“ሁለተኛ እንደዚህ አይነት ጥያቄ እንዳትጠይቁኝ። በፈተና ውስጥ ሳይታለፍ ፍትፍት አይገኝም። ይህ ድርጅት ከቀን ወደ ቀን ፈተናዎች እየተጋረጠበት ቢሆንም ሁሉንም

በድል ተወጥቶ ህልሙን እንደሚያሳካ አንዳች ጥርጥር
የለኝም። እንደገና እናንሰራራለን። የሻጊዝ ፊት ይቀየራል።
ያንቺም እጅ ይቀጠላል። በቻዬን በቀር እንኳ ትግሌን
አላቆምም። ትግሉ ሲጀመር በብዙ ሰዎች አይደለም
የተጀመረው። በአንድ አባ ዠንበሩ በሚባሉ መነኩሴ እንደሆነ
ላንቺ መንገር አያስፈልግም። የአባ ዠንበሩ ዕናት አጥንቱ
ውስጥ ዘልቆ ይሰማኛል። በዛ ላይ...” ወደ እስክሪኑ
ተመለከተ። ሚራኸና ዣንጊዳ ሲሮጡ ታዩት። “...በዛ ላይ
አባ ዠንበሩ አልሞቱም። ከእርሳቸው የበለጠ ጀግና
ተክተውልን አልፈዋል።”

“የኔ ቆንጆ አንተም የእሱን ያህል ጀግና ነህ። እኔ
ደግሞ በእሱ አንተን ተክቻለሁ።” ከንፈሩን ግጥም አርጋ
ሳመችው። ጌራ በዚህ ቅጽበት ዓይኖቹን ወደ እስክሪኑ
መለሰ። በእስክሪኑ ውስጥ በሚሮጡት ሚራኸና ዣንጊዳ ግራ
ተጋባ። “ለምንድን ነው የሚሮጡት? የሆነ ነገር ተፈጥሮ
መሆን አለበት።” ይህን ብሎ ሳይጨርስ ኃይለኛ ነፋስ ደርፎ
ከኋላ ወደፊት እንደ ቂቤ ናጣት። ቀጥሎም ከፊት ለፊታቸው
እንደጉም የሚወናጨፍ አቧራ ተመለከቱ። ወደ ኋላቸው
ሲዞሩ የደርፎ መስታወት የሚውጀመጀም አውሎ ነፋስ
ጋበዛቸው።

“ኮምሲን ነው!” ሜርዳ ጮኸች። ጌራ የደርፎን
ሞተር ለማስነሳት ቁልፎቿን ይነካካ ጀመር።

፲፮

ቪላ ደ ሌይቫ ተሰምቧል

ዶን ቦናኖ ሁልጊዜም ሲናደድ እንደሚያደርገው ሳሎኑ መሃል ሲንጎራደድ ከቆዩ በኋላ ጥርሱን እያንቀጫቀጩ ወደ ታዴዎስ ተመልሶ እስከ አፍንጫው አጎነበሰና፤ “ተሰምቧል የመጣሁት፤ የኢንካንና የአዜቱክን ጥንታዊ ስልጣኔ ለማጥናት አይደለም። ወደ ኢትዮጵያስ ለምን የምንዝ ይመስልሃል? ጥንታዊውን የኩሽ ስልጣኔ ለመመርመር?” ዶን ቦናኖ በንዴት ሲናገር ከንፈሩ ይሸራመጣል። “ንገረኝ እንጂ! ሉሲ ምናምን እያልኩ የጥንቱን ዝንጆሮ አጥንት ለመቆፈር?”

“አይደለም...” ታዴዎስ በቀስታ መለሰለት።

“የትም ሀገር የምሄደው ወርቅ ለመቆፈር ነው። ይገባሃል? ወርቅ! ወርቅ! ወርቅ! ወርቅ!...”

“ይገባኛል።” ታዴዎስ በለሆሳስ አንሾካሸከ።

“ምን ይገባሃል?! ቢገባህም ያኔ ሞርሞርዲኖ ባንድ ባሪያ ተሰብልሶ ሲሞት ይገባህ ነበር። አሁንም ቢሆን እኔ የምሄደው እንደሞርሞርዲኖ ለመጠበስ ሳይሆን... የሚገባውን አሮስቶ ለማድረግ ነው። እኔ ማነኝ?!.. ንገረኛ እኔ ማነኝ?!”

ዶን ቦናኖ እንደገና ሳሎኑን ሲዞር ቆይቶ ከታዲመስ ፊት
ለፊት ተቀመጠ።

“እየውልህ ታዲ... ያዘጋጀሁት እቅድ ይህን
ይመስላል።” አለና ዶን ቦናኖ አንድ ወረቀት ከመሳቢያው
አወጣና ወደ ታዲመስ ፊት ገፋለት። በጣሊያንኛ የተዘጋጀ
ዕሁፍ ነበር። ዓይኖቹን ወረቀቱ ላይ ቢያሽከረክርም አንዱን
ቃል እንኳ ሊያውቀው አልቻለም። ቀና ብሎ ዶን ቦናኖን
ሲመለከት ቱሶካኖውን ለኩሶ እየማገ ይመለከተው ነበር።

“ጣልያንኛ እኮ...”

“አታነብም አውቃለሁ። ይህኔ ጣልያንኛ ብታውቅ
ኑሮ ስንት ምስጢር በገባህ።” አለውና የማገውን ቱሶካኖ ጭስ
ሁሉቴ ለቆ ወረቀቱን አነሳው። “ማዴለም እኔ
እተረገምልሃለሁ። አይዞህ ለዚህ ክፍያ አልጠይቅም።” ብሎ
ፈገግ አለ። ያመለ ጥርሱ ከአፋር በረሃ የወጣ ጥንታዊ
አጥንት ይመስላል።

“በዚህ እቅድ መሠረት፣ በመመሪያ ኤክስካቫተር ዶዘሩ
ተፈልጎ እንዲገኝ ይደረጋል። ከዚህ በፊት ግን ያ ባሪያ ተይዞ
ከተደበቀበት እንዲያወጣ ይደረጋል።”
“እሱ ካልተገኘስ?”

ታዲያምስ አቋረጠው። “ማለቱ ምናልባት ሞቶ ቢሆንስ?”

“አይሞትም! ዲዎላ አይሞትም! እንኳንስ ኢትዮጵያ ውስጥ ሲሰለ ውስጥ እንኳ እሱን የሚገድል ጀግና አይገኝም።” ደን ቦናና አፈጠጠበት።

“እሺ ቀጥል...”

“በሁለታች ደረጃ... ያ ሚራሽና የምትሉት አባ ይያዝና መርከቡ ሰጥሞ የሚገኝበትን የሚያመልክተውን ካርታ እንዲተፋ ይደረጋል። ሶስተኛ ደረጃ የሚሆነው መርከቡን ማውጣት ነው። ጊዜው ሌሊት ስለሚሆን ታላላቅ ባውዛ የሚያበሩ ጀልባዎች ያስፈልጉናል። ከዚህ በተጨማሪ እራት ታላላቅ ጀልባዎች በሰጠመው መርከብ ውስጥ የሚገኘውን ወርቅ ጭነት ወደ ጎርጎራ ወደብ እንዲ ወሰዱ ይደረጋል።”

“እነዚህ ጀልባዎች በኪራይ ወይስ...”

“ተዘጋጅተዋል። እኛው ጣና ውስጥ ይገኛሉ።”

“ማለት...”

“እንደ በኢንቨስትመንት ዘርፍ የተሰማራ የእኛ ሰው አስተዳደሩ ይሟቸው ገብቷል። ወደ ኢትዮጵያ እንደተመለስክ ያገኘሃል።”

“እሺ ወደ ጎርጎራ በጀልባ ከተሜነ በኋላስ?”

“ከዛ በኋላ ቀላል ነው። ደቡብ ሱዳን ውስጥ በማዕድን ቁፋሮ የተሠማራ ድርጅት አለኝ። ወደ ደቡብ ሱዳን በዚህ ኢንቨስትመንቱ ብዙ ጊዜ በመመላለስ ብዙ ወዳጆች አፍርቻለሁ። የአዲስቷ አገር ደቡብ ሱዳን ባለስልጣናት ወዳጆቹ ናቸው። ስለዚህ የድርጅቱ መኪኖች ወደ ጎርጎራ የሚገቡበትን መንገድ ያዘጋጃልኛል፤ ይህንንም ተነጋግራ ጨርሻለሁ።

“ ከዛስ...”

“ከዛማ መኪኖቹ ወርቁን ወደ ደቡብ ሱዳን ያሻግራልኛል። ደቡብ ሱዳን ከገባ በኋላ በግል አውሮፕላኑ እንዲጫን ይደረግና እዚህ ድረስ እንዲመጣ ይደረጋል። በቃ!...”

“የእኛ ድርሻስ?... ”

“ተመልከት!” አለና ዶን ቦናኖ ግድግዳው የተሰቀለውን ስክሪን በርቀት መቆጣጠሪያው ከፈተለት። ታዲያ በስክሪኑ ላይ የተገነከረውን ተንቀሳቃሽ ምስል ላይ አይኖቹን እንደሚስማር ተከለ።

በእስክሪኑ ውስጥ የሚንቀሳቀሰው ምስል እጅግ የተዋበ መኖሪያ ግቢ ነበር። አፀዱ በልምላሜና በአበባ የደመቀ ነው። ውድ መኪና ቆሞበታል። ሰማያዊ ቀለም የተላበሰ መዋኛ

ገንዳ ለጥ ብሉብታል። የቤቱ ውስጣዊ ውበት የታደሰውን አፍ አስከፈተው።

“ይህ የምትመለከተው የተዋቢ ግቢ አንተ አስከትገባበት የሚጠባበቅ ነው። የት እንደሚገኝ ታውቃለህ?”

ታደሰው ፊቱ በደስታ ፈክቶ ይህ ገነት የመሰለ ቤቱ የት እንደሚገኝ ለማወቅ ተጠባበቀ።

“ቦነስ አይረስ!--- አርጀንቲና!” ዶን ቦናኖ ተንፈቀፈቀ። “ከዚህ ጥቂት የሚበልጠው ደግሞ ለኒቶ ተዘጋጅቷል። ከዚህ አኗፊሽን በኋላ የምትኖረውን ኑሮ መቼም ቢሆን እንዳትዘነጋ። ኢትዮጵያ ውስጥ የዛፍ ላይ እንትልፍ ከሆነው ስልጣንህ ተላቀህ በገነት ውስጥ ለመኖር የቀረህ ጥቂት ጊዜ ነው። ይህ አኗፊሽን በድል እስኪጠናቀቅ እንትልፍ ከወሰደህ አሁን ነህ ማለት ነው።”

“የምን እንትልፍ ነው?”

“ቶሎ ቶሎ የያዘችሁትን ይዛችሁ ከኢትዮጵያ ብትወጡ ነው የሚሻላችሁ። ህዝቡ እንደሆነ አንቅሮ ተፍቷችኋል። የካድሬ ጭብጨባ ለጊዜው ቢደምቅም የጭንቅ ቀን ከመጣ ወደ ጥፈነት እንደሚቀየር እወቅ። ከፃድ አመታት በላይ ሰበካችሁ በአንድም ኢትዮጵያዊ ልብ ውስጥ አልገባችሁም። ይልቅስ ከቀን ወደቀን ጥላቻው እየመረረ መጥቷል። የሠራችሁትን ሥህተት መቼም ቢሆን ይዘነጋዋል

በላችሁ እንዲታሰቡ። በዘር ከፋፍላችሁታል ሀገሩን
ገንጥላችሁበታል። ወደብ አሳጥታችሁታል። ዙሪያውን
በጠላት አስከብላችሁታል። በቀረጥና በግብር
እንገብግባችሁታል በስሙ ተመዕውታችሁበታል። በወረሩ
በጉራ አስልችታችሁታል። ባሬ ከጫካ እንደወጣችሁ በጠበንጃ
አስፈራርታችሁታል። እይወዳችሁም። ከቅቤ ባህር ብትነክሩት
እንጂ ጥርሱን እንጂ ልቡን እይሰጣችሁም።

“ዶን ቦናኖ... ለአሥራ ሰባት አመት ተዋግተን
ያገኘነውን ሥልጣን እንዲሁ የምንለቅ ይመስልዎታል?
ብንፈቀርም ባንፈቀርም፤ የንዶቻችን ደም በከንቱ ፈሶ
አይቀርም።”

“ሃሃሃ... ደሞ?!... ስማ ታዶ!... ግልፅና ጉልህ
ስለሆነው የኢትዮጵያ ፖለቲካ ቀርቶ ስንት ውስብስብ
ፖለቲካዊ ጥልፍልፎችን እንደማውቅ ጠንቅቀህ ታውቃለህ።
ማፍያ መሆኔን ዘነጋኸው?... በዛ ላይ ዶን ቦናኖ ነኝ።
...ስማኝ ልንገርህ። የኢትዮጵያ ህዝብ ሥልጣን ለመረከብ ብቁ
የሆነ ፓርቲ ቢኖረው ኖሮ አንድ ቀን አያሳድራችሁም ነበር።
ይልቁንስ ነገን መተንበይ ስለማይቻል ለክፉም ለደገም
መዘጋጀት ነው የሚያዋጣህ። እርጅንቱና ውስጥ መኖር
ምኞትህ እንደነበር የነገርከኝን መሠረት በማድረግ ምራቅ
የሚያስውጥ መኖሪያ አዘጋጅቼልሃለሁ። ለኒቆም ከዚህ ቀደም
የእርሱን መኖሪያ ብቻ ሳይሆን ያንተንም አሳይቼው ምራቁን

ውጦ ተመልሷል። ይልቁንስ ሃይላ ግዛቱን ተርቶበህ
ለመምጣት ተዘጋጅ። ዶን በናሞ ተሰባኝውን ከቡንግ በጭሩ
ውስጥ ታዲዎስን ተመለከተውና ፈገግ ነሱ። ታዲዎስም
በምላሹ ፈገግ ብሎ ሲጋራውን ከለኮስ በኋላ ሃይላን ጨፍሮ
የተቀዳሰትን መጠጥ ጨለጠው።

12

አስቱጥስ በረሃ ፥ ግብፅ

የሚጥመሰመሰው ከምሲን ምላስ ያር33ን ከጎላዋ ይሞጠጠፋል፤ አፋን ከፍቱ ሊውጣት እንደ ዳዶኖስር መንጋ ከጎላዋ ይጋልባል። ጌራ በአሳር ወደ ሰማይ ካወጣት በጎላ እስከሪኒን ለመመልከት ሞክረ። አካባቢው ድፍንፍን ስላለ ከአሸዋ ብሮኝ በቀር በስክሪኑ ላይ የሚታይ ነገር የለም። ዑሉም ነገር ጨላልሟል። ደጎጎን።

ጌራ የያር33ን አገጭ ወደ ደቡባዊ ምስራቅ ለማዞር ሞክረ፤ ነገር ግን አልቻለም። ከምሲኑ የራሱን አቅጣጫ አስይዞ ወደ ምሥራቅ ያነዳው ጀምሯል። ከፊቱም ከጎላውም የሚታየው ነገር የለም።

“እረ ከአንዱ ተራራ ወይም ከአንዱ ፒራሚድ እንዳንላተም!” ብላ ሚርዳ ሮክሽች። “ከፍታ ጨምር! ከፍታ! ከፍታ!”

“አልቻልኩም ሚርዳ! ጭራሽ ወደታች እየደፈቀን ነው!”

ይባሉን የዴር33 ፍጥነት ጨመረ።

“እነ ሚራኸ አይታዩም?”

“ሳያዳፍናቸው አልቀረም! አይታዩም! ስክራን ላይ ከአውሎ ነፋስ በቀር የሚታይ ነገር የለም!”

ጌራ ከዴር33 ጋር ግብግብ ገጥሞ አውሎ ነፋሱ እንዳይገለብጣትና በራሱ አትጣጫ እንኳ እንድትንዝ ለማድረግ ሞክረ። ነገር ግን ከምሲኑ እያየለ መጥቶ እንደ ባዶ ጀሪካን ሊያገለባብጣት ሆነ።

“ፍጥነት ጨምር!” አለች ሚሮዳ ፍጥነት መስጫ ቁልፉን ለመጫን እየቃጣች። “ከነፋሱ ፍጥነት ከበለጠ ግራቱ ይቀንሳል።”

“ይልቁንስ ቀበቶሽን ጠበቅ አርጊ!... ከግብፅ ለምን ወጣን እንዳትይ ብቻ እንጂ ፍጥነቱን ልጨምረው ነው!” አለና ጌራ የዴር33ን ፍጥነት መጨመሪያ ተጫነው። የነፋሱም ፍጥነት የዋዛ አልነበረም። ለሰዓታት እየተጥመለመለ ይዟቸው ሲንዝ ከቆዩ በኋላ ከማያውቁት ቦታ ወስዶ ወደታች ደፈቃቸው። ዴር33 ከምን ጋር እንደሆነ ተላትማ አረፈች። ከውጭ የሚታይ ነገር የለም። ከውስጥ ሆነው በላያቸው ላይ የሆነ ነገር እንደመርግ ሲጫናቸው ተሰማቸው።

፲፰

አስቂጥስ በረሃ ÷ ግብፅ

ሚራሽር ከሰመመኑ እየወጣ፤ ዓይኖቹን ለሶስተኛ ጊዜ በጥቂቱ ለመክፈት ታገለ። አልቻለም። የዓይኑ ቅንድብ የእንቅብ ያህል ከበደው። ከአካሉ አንዱንም ማንቀሳቀስ አልቻለም። በጆሮው ጭው ከሚል ሰቅጣጭ ድምጽ በቀር የሚሰማው ነገር የለም። አፍንጫው በአሸዋ ጥቅጥቅ ብሏል። እንደምንም አፉን ከፍቶ ለመተንፈስ ሞከረ። ከከንፈሮቹ የአሸዋ ቅርፊት ሲወድቅ ታወቀው። ምላሱን ወደውጭ ቢልክ የአሸዋ ክምር ይዞ ተመለሰበት። እንት፡ የማለት አቅም እንኳ አልነበረውም። 'ፊንት ነቅዬ ነው' ሲል አሰበ። ቡትውስታው ማህደር ውስጥ አውሎ ነፋስ ሲያባርረው ትዝ አለው። ቀጥሎ መግባፀፊያውን ነፋስ ቀምቶ ሲወስድበት። ቀጥሎ ቆቡን ሲያወልቀው። ቀጥሎ ቀሚሱን ሲገልበው። ከዛ በኋላ የሚያስታውሰው ነገር የለም። ዓይኖቹን በጥቂቱ ገልጦ አጨነቁሮ አየ። ጭው ያለ በረሃ ውስጥ እንደወደቀ ገመተ። 'የት ነኝ?' ራሱን ጠየቀ።

ዓይኖቼን መልሶ ከድኅ አሰበ። 'ከምሴን' ከሚል መልስ በቀር
ወደ አእምሮው የመጣ ነገር የለም። 'ከምሴን' ከማለቱ ቀው
ቦታ ወስዶ ጥሎኛል። ገናንጊዳስ?... ሞቶ ይሆን?" እንደገና
ዓይኖቼን በደንብ ከፍቶ አካባቢውን ለመቃኘት ሞክረ።
አሸዋው ላይ የወደቁ ጥላዎች ያላ መሰለው፤ 'ተይዣሉ' ሲል
አሰበ። 'አብቶቱልኛል።'

አንገቱን በግድ አቃንቶ የወደቀበትን ቃኝ፤ ቀሚሱ
ተበጫጭቋል። በአረብኛ ቋንቋ የሚነጋገሩ ሁለት ሰዎች
ቆመው እየተመለከቱት ነበር። በአሸዋ የተደረገ ጆሮውን
አራጌ፤ ለመነሳት ከጀለ። ወገኑ እንደ ልጥ ተሰውሷል።
ገናንጊዳ በአካባቢው እንደሱ ወድቆ እንደሆነ ለማዳት ቃኝ።
ከእሱ በቀር የወደቀ አካል አይታየውም።

በከንፈሩ ዙሪያ የተከመረውን አሸዋ ጉሽ ጠላ ፉት እንዳለ
ሰው እንቅፍ፤ እንቅፍ፤ ብሎ በአረብኛ ቋንቋ የሚናገሩትን
ሰዎች በእንግሊዝኛ ለማናገር ሞክረ።

"ዱ ዩ ስፒክ ኢንግሊሽ?" ተንተባተቡ።
አልመለሱሉትም። "ዩቶፒ?" ሲሉ መልሰው ጠየቁት። አንድ
ነገር ትዝ አለው። ግብፅ ውስጥ "ኢትዮጵያዊ" ነኝ ብሎ
መናገር እንደ እባብ መቀጥቀጥን እንደሚያስከትል የተነገረው
ትዝ አለው። "እባብና ኢትዮጵያዊ ካፕቶ ቀድመህ

ኢትዮጵያዊውን ገደል" የሚባለው የግብዓት ብሄል ትዝ
አለው።

"ሱዳኒ" ሲል መለሰ። ሆኖም ግን ይህ መልሱ ዋጋ
ቢስ እንደሆነ ወዲያው ተረዳ። 'አረብኛ' የማይናገር ሱዳናዊ
ነኝ ህሊናውን መከረ።

ሚራሽፍ እንደምንም ተጣጥሮ ለመነሳት ተልፈሰፈሰ።
እንደኛው ግብፃዊ እጁን አቀበለው። "አመሰግናለሁ።"
እየተንገዳገደ ቆመ። ከቋንጃው ጀማት የተመዘዘ ይመስል
እንደ ቁጠማ ተንቀጠቀጠ። የአሸዋ መከት ከላዩ ላይ ረገፈ።

ወደሰሜን ምስራቅ አቅጣጫ ሲመለከት የቤተክርስቲያን
ጉልላት ተመለከተ።

"ሴንት አንቶኒ?" በጣቱ የቤተክርስቲያኑን ጉልላት
አየጠቆመ ጠየቀ። የእንጦንስን ገዳም እንደጠየቀ የገባቸው
ግብፃውያን ራሳቸውን በአዎንታ ነቀነቱ። አለባበሳቸው
አመክሮ ውስጥ የሚገኙ የገዳሙ መከላከል እንደሆኑ
ጠቆመው። በእንግሊዝኛ ቋንቋ መግባባት አለመቻላቸው ግን
ስለ እንጦንስ ገዳም ኮፕቲክ መከላከል የሰማውን ሁሉ ገደል
ከተተበት። ከዚህ ቀደም ስለዚህ ገዳም የሰማው እስከ ፒ.
ኤች. ዲ. ዲግሪ ድረስ የተማሩ መከላከል እንዳሉ ነበር።
ምናልባት ሁሉም መከላከል ምሁራን ላይሆኑ ይችላሉ በሚል

ግምት የቤተክርስቲያኑን ጉልላት በእጁ እየጠቀመ ለመራመድ ተውተረተረ። አልተቃወመም። ከኋላው ተከተሉት።

“ሳጥንዲዳ!” ሚራሽዮ ጥቂት ከተራመደ በኋላ ተጣራ።

“ሳጥንዲዳ!” ድምፁ በበረሃው ተዋጠ። “ሳጥንዲዳ!”

፲፱

ቦሌ ፥ ኢትዮጵያ

ኒቆዲሞስ፤ ቦሌ አለማቀፍ፤ አውሮፕላን ጣቢያ ቀደም ብሉ ነበር የተገኘው። ታዲያም ኢያሱ የፍተሻ ጣጣውን ጨርሶ ሲወጣ ተመለከተው። ከእሱ መኪና ጎላ ያጃቢዎቹ ሁለት መኪናዎች ቆመዋል። ከፊቱ ደግሞ ሌላ አንድ የግል አጃቢው መኪና ይገኛል። ፒብቅ ወዳጅነቱን ለመግለጽ ያህል እንጂ፤ አየር ማረፊያ ድረስ መጥቶ በታዲያም ደረጃ ያለን ሰው ለመቀበል ክብሩ እንደማይፈቅድ ተገንዝቦታል። ምንም እንኳን ከሚኒስትር ማዕረጉ በሽረት ሳይሆን በሹመት ዘወር በደረግም አንድም ቀን ዝቅ እንዳለ ተሰምቶት አያውቅም።

“ወዳጄ ታዲያም እንኳን በደህና መጣህ” አለ ከመኪናው ወርዶ እየጨበጠው።

“እንኳን ደህና ቆየኸኝ ኒቆ” ከፊት ካለው መኪና ሁለት ባልደረቦች ዱብ ዱብ ብለው ወርደው የጎላ በፋን በክብር ከፍተው ታዲያምን ጋበዙት።

በማዕረጉ ቅደም ተከተል፤ የኢቶዲሞስ መኪና ከራቱ አንድ መሪ አስተድሞ የታደመስ መኪና ደግሞ ከኢቶዲሞስ ጎላ ተከታትለው ተወካዮች፡፡

ቦሌ የሚገኘው የጋሙስ ጽህፈት ቤት ወለል ብሎ ተከናቶ ተከታትለው የመጡትን መኪናዎች ከዋጠ በጎላ መልሶ ተዘጋ፡፡

በኢቶዲሞስ የግል ቢሮ መሃል ለመሃል የተዘረጋው ጠረጴዛ እንደሁልዜው አሸብርቷል፡፡ በሐምራዊው የጠረጴዛ ልብስ ላይ ላይቀዳባቸው ጠጡበኝ ጠጡበኝ የሚሉ ውድ ውድ ብርጭቆዎች ተሰልፈዋል፡፡ ታደመስና ኢቶዲሞስ ብቻቸውን በጠረጴዛው ዙሪያ ተሰይመዋል፡፡ የሚቀማመስ ነገር ቀርቧል፡፡ ከውስኪውም እየተገነባ፤ ሁለቱም በየራሱ አእምሮአቸው ውስጥ ነገር ሲያብላሉ ቆዩና “የዲዎላን ነገር እምን አደረስከው?” በማለት ታደመስ ጥያቄውን አስከተለ፡፡

“ፎቶውን አስበትኛለሁ፡፡ ባህር ዳር ከተማ ውስጥ የሱ ፎቶ ያልተለጠፈበት ጉዳና የለም፡፡”

“ታዲያ የተገኘ ፍንጭ የለም?”

“የለም፡፡ በጢስ አባይ አካባቢ በሚገኙ አካባቢዎች አላሽ የፖሊስ ኃይል እንዲሰማራ ተደርጎ እስከአሁን ሪፖርት አልተደረገልኝም፡፡ ፎቶውን ይዘው እያንዳንዱን ቤት እያንኳኩ

በማሰስ ላይ ናቸው። ውሱ አበሉን ዳጉስ ስላደረሱላቸው ተሰላችተው ፍሊጋቸውን የሚያቆሙ አይመስለኝም።”

“ለምን ዲዎላን ይዞ ለመጣ ሰው ጠቀም ያለ ከፍኦ እንደምንፈጽም አልገለፅክም?”

“ለአላሽ ፖሊሶቹ እሱን ይዞ ለመጣ ሰው መጠኑ ያልተገለፀ ጠቀም ያለ ጉርሻ እንዳለው ነግራላቸዋለሁ።”

“ለእነሱ ብቻ ሳይሆን ለማንኛውም ዲዎላን ይዞ ለሚመጣ ሰው ከሁለት ሚሊዮን ብር ያላነሰ ሽልማት እንደሚኖር ቢገለፅ ይሻል ነበር። ያካባቢው ህዝብ ምስጢር ጠባቂ መሆኑ በከፍተኛ ጥቅም ካልሆነ በቀር በነፃ እንኳን ሰው አህያ ቢጠፋ እንኳ አይጠቁምም።”

“ይህን ሳላስበው ቀርቼ እንኳ አልነበረም። ምናልባት በቀላሉ የሚገኝ ከሆነ ያን ሁሉ ገንዘብ ማፍሰስ ሳያስፈልግ ይቸላል ብዬ በማሰቤ ነው ነገሩን ችላ ያልኩት።”

“ዲዎላ በቀላሉ ይገኛል ብለህ ታስባለህ? ዶን ቦኖስ ስለሱ ያለው ግምት ከፍተኛ ነው።”

“እኔም እኮ በደንብ አውቀዋለሁ። የዋዛ ባሬያ አይደለም። ...ግን...በህይወት ያለ ይመስልሃል?”

“እንደኔ እንደኔ በህይወት ያለ አይመስለኝም። ዲዎላ ከሚራሽፍ ጋር ተናንቆ በመጨረሻም በሲጳራ እንደተገደለ ነበረ የሚታመነው። ግንባሩ ላይ እንደተመታ ነው የሰማሁት።”

“ማንባሩ ላይ የተመታ ሁሉ ይሞታል ታዲያ?... ልክ ስትተኩስበት የሞተ መስለው እየሞኘ ቁልቁል እንደ አርጃኖ ተስቦ አምልጦ ቢሆንስ?...”

“የዶን ቦናኖ ግምትም እንዳንተው ተመሳሳይ ነው። ዲዎላ በተላሉ ይሞታል ብሎ መገመት ተስኖታል።”

“ካልሞተማ እስካሁን አንድ ነገር ያደርግ ነበር። እስከዛሬ አንድ ኮሽታ ሳያሰማ የት ይኖራል?”

“ምናልባት ሚራሻኩን ፍሊጋ እየተንከራተተ ቢሆንስ? ኢክስካቫተር ዶዘሩን ጠሞዶ አያርስበት? በሚራሻኩ እጅ የሚገኘው ካርታ በእጄ ካልገባ ኢክስካቫተሩ ብቻውን ምን ይሠራለታል?”

“...ሚራሻኩም እኮ ኢክስካቫተር ዶዘሩ የተቀበረበትን ቦታ ሳያውቅ አይቀርም። እስከ ሰባራ ድልድይ አብረው ከተጓዙ አንድ ቦጋራ የሚያውቁት ነገር አላቸው ማለት ነው።”

“ሊሆን ይችላል። ይህን እስከዛሬ አላሰብኩትም ነበር። ሚራሻኩን መያዝ ሁሉንም ነገር መያዝ ነው ማለት ነው።”

“ተራራው በፍጥነት መሰበር አለበት። ኮማንዶዎቹ የእኛን ትእዛዝ በመጠባበቅ ላይ ናቸው።”

“መቼ ይሁን?”

“ገን ማታ ተራራውን ሰብረን እንገባለን። ስለዚህ እኔና አንተ በፍጥነት ቀደም ብለን ሄደን ነገሮቹን ማጤን አለብን። የአውሮፕላን ትኬት ለገን ጠዋት በረራ እንዲዘጋጅልን

አደርጋለሁ። ኒቆዲሞስና ታዴዎስ ይህን ከተነጋገሩ በኋላ
ደውለው በጠዋት ጠደባህር ዳር የሚበረው አውሮፕላን
ትኩት እንዲበጋጅላቸው አስደረጉ።

እንጦንስ ገዳም ÷ ግብፅ

ሚራሽ፣ የገዳሙን መግቢያ አልፎ እስከገባ ድረስ ሁለቱ መነኮሳት ከጎላው ይኩተሉ ነበር። ነገር ግን ልክ የገዳሙን መግቢያ እንዳልፈ አንዱ ከራቱ ቀድሞ ሁለተኛው ደግሞ ከጎላው ሆነው እጅቡትና ወደ ገዳሙ አስተደደር ቢሮ ወሰዱት።

ሚራሽ ወደ ገዳሙ አስተደደር ቢሮ ከመግባቱ በፊት አጠቃላይ የግቢውን ገዕታ ለመቃኘት ሞክሮ ነበር። ቅጥሩ፣ ጉልላታቸው የእንቁላል ቅርፅ ባላቸው ቤቶች ተሞልቷል። ቤቶቹ በጭቃ የተመረጡ ጉተራዎች ይመስላሉ። ሁሉንም በፍጥነት ገርምሞ ሳይጨርስ ወደ አንድ የእንቁላል ቅርፅ ወዳለው ቤት ይዘውት ገቡ። አንድ ጢማም መነኮሴ ተነስተው ተቀበሉት። ለቡራኬ አገኘበሰ። እርሳቸውም በኮፕቲክ ኦርቶዶክስ የቡራኬ ፀሎት ከተልገመነው በኋላ ባረኩትና እንዲቀመጥ ጋበዙት። ይዘው ያመጡት ሁለቱ ሰዎች ሂደው ነበር።

መነኩሴው ትኩር ብለው ሲያዩት ከቆዩ በኋላ ከየት እንደመጣና ስሙ ማን እንደሚባል ጠየቁት። ሚራሻም የክርስትና ስሙን በማስቀደም ከኢትዮጵያ እንደመጣ ሳይደብቅ ነገራቸው። ንግግራቸው በእንግሊዝኛ ስለነበር ሚራሻ ሁሉንም ነገር ለማስረዳት አልተቸገረም።

“ለምን እንደመጣህ ትገልፅልኝ?” አሉ አንድ መዝገብ ገልጠው ስሙንና ከየት እንደመጣ ከመዘገቡ በኋላ።

“አባት ሆይ ... አመጣጤ እንኳ ብቻዬን አልነበረም።” ሚራሻ ከየት እንደሚጀምር ግራ ተጋባ።

“...የበረሃው ከምሲን ለያዩን እንጂ ከአንድ ወንድሜ ጋር ነበር የመጣነው። ከኢትዮጵያ እዚህ ድረስ በረሃውን አቋርጠን የመጣነው ከዚህ ቀደም ወደዚህ ቅዱስ ቦታ ለምነና የመጣ ወንድማችንን ለመጠየቅ ነው።” አለና ገዕታቸውን ለማጤን ሞክረ። ቀና ብለው ሳያዩት መፃፋቸውን ቀጥለዋል። ንግግሩን ሲያቋርጥ ፅሁፋቸውን አቁመው ተመለከቱት። የተናገረው ነገር አሳምኗቸው ይሁን አይሁን ለማጤን ከጀለ። ሆኖም ምንም አይነት ስሜት ፈታቸው ላይ ሊያይ አልቻለም። ጥቂት በጥሞና ሲመለከቱት ቆዩና።

“ንደኛህ እንኳ... ካንተ ቀደም ብሎ ደርሷል። ከፍተኛ ጉዳት ላይ ስለሆነ ወንድሞች እየረዱት ነው። እንደ አንተ መናገር ቀርቶ ውሃ እንኳ ለመጠጣት አልተቻለውም።”

“አባት.. ላየው እችላለሁ?” አለ ሚራች የገገንዳ በህይወት መኖር አጠራጥሮት። በሌላ በኩል እሱንም ለብቻው እየመረመሩት ይሆናል ሲል ተጠራጠረ። ያልጠበቁት ነገር ገጥሟቸው ተለያዩ እንጂ እንደደረሱ ለሚጠየቁት ነገር መልስ ለመስጠት ተዘጋጅቶ የነበረው ሚራች ነበር።

“ለመሆኑ ስንት ወራት ፈጀባችሁ?” ሲለ ከሀሳቡ አናጠቡት። ከባድ ጥያቄ ነበር። ከኢትዮጵያ ግብፅ ድረስ በእግር ተጉዞ ለመግባት ስንት ወራት እንደሚፈጅ አያውቀውም። ይህን መሰል ጥያቄም እጠየቃለሁ ብሎ አልገመተም ነበር።

“የተጓዝነውን ወራት እንኳ በቁጥር ለመገመት ያዳግታል። አልቆጠርነውም። ልባችን እዚህ ስለነበር የተራመድነውን እርምጃ፣ በበረሃው ውስጥ ያሳለፍነውን ጊዜና መከራ ልብ አላልነውም።” አለና ወራቱን በቁጥር ከመግለፅ ተቆጠበ። በዚህ ጥያቄያቸውን እንዲያበቁ በልቡ ሳይፀልይ አልቀረም። ‘ገገንዳን ጠይቀውት ቁጥር ጠርቶ ይሆን? እኔ እንዲያውም! በእግር እንዳልመጣን ተናግሮስ ቢሆን?’ ሚራች በሀሳብ ተወጠረ።

“ለመሆኑ ልትጠይቁት የመጣችሁት ወንድም ማን ይባላል?” አለ መነኩሴው የሚራችን ግራ መጋባት እያጤነ። “ምነው ግራ የተጋባህ ትመስላለህ?”

“አይ ግራ እንኳ አልተጋባሁም። ምናልባት የድካም ስሜት ይሆናል። የበረሃው ጉዞ እንደ ቀትር እባብ ያራገፋል።” በማለት ግራ መጋባቱን ካስተባበለ በኋላ “እባ አልፋ ይባላል። አልፋ...” ብሎ መኖር አለመኖሩን ለመስማት ጓጓ። መነኩሴው ግን ዝም ብለው ያጤኑት ጀመር።

“እዚህ አልመጣም ይሆን? ወይስ በረሃው በልቶት ይሆን? አልፋ ...”

“ለምንድን ነበር የፈለጋችሁት?”

“ያው ቅድም እንዳልኩት ደህንነቱን ለመጠየቅ ነው። በድንገት ተለይቶን ስለመጣ ደህንነቱ እስከዛሬ እንዳሳሰበን ነው።”

“ወንድሜ ይህን ስነግርህ አዝናለሁ። አልፋ ይሁን ወይም ሌላ ሰው ከሁለት አመት በፊት... እዚህ ታች እበረሃው ውስጥ ሞቶ ተገኝቷል። ምናልባት ጊንጥ ወይም እባብ ነድፎት ይሆናል።”

ይህን ሲሰማ ሚራሹ ሰማይና ምድሩ የተገለበጠበት መሰለው። መናገር አልቻለም። ደነዘዘ። ደነገዘ። ምላሱን እንኳ ማላወስ አልቻለም። ጉሮሮው ሲደርቅ ተሰማው። ከጀርባው ያለውን ግድግዳ ለመደገፍ ወደ ኋላው ተለጠጠ። ነገር ግን አልቻለም። ከግድግዳው ሳይደርስ በጀርባው ተዘረረ። ቊንቅላቱ እንደ ቦንብ የፈነዳ መሰለው።

አስቲጥስ በረሃ፣ ግብፅ

ሜሮዳና ጌራ በዴር33 ውስጥ ሆነው ከተከመረባቸው የአሸዋ መርግ እንደሆኑት መውጣት እንደሚችሉ ሲያወጡ ሲያመርዱ ከቆዩ በኋላ ጌራ በድፍረት አንድ ነገር ለማድረግ ወሰነ፤ እሱም የዴር33ን መስኮት መክፈት ነበር። ሆኖም ሜሮዳ አጥብቃ ተቃወመችው።

“አብደሃል? መስኮቱን ስትከፍተው አሸዋው ጭራሽ ወደ ውስጥ ገብቶ ቢውጣንስ?”

“ሜሮዳ ... ሁሉንም እኮ ሞክርን። ያልሞክርነው ይህን ብቻ ነው።”

“አንድ ነገር ግን አልሞክርንም”

“እስኪ ንገሯኝ! ምን?...ምንድን ነው ያልሞክርነው?”

“ለምሳሌ ሞተር አስነስተህ ወደ ኋላ ወይም ወደፊት ለመንዳት አልሞክርክም። ምናልባት የአሸዋው ክብደት ከሞተሩ ጉልበት ሊቀል ይችላል። የተጫነን ሁሉ ከባድ እያደለም። በስህተት እስከ ነፍሱ የተቀበረ አስከሬን እንኳ ለመውጣት ይታገላል።”

“እስከሬኑ የሚሞክረው እኮ ታዲያ ሳጥኑን ለመስበር ነው። እኒያም ያልኩት ያንኑ ነው። መስኮቱን መክፈት።”

“ከፍተን ብንወጣ እንኳ እሸዋው ውስጡን ገብቶ ይሞላዋል። ከዛ በምን ገብተህ ሞተር ልታስነሳ ነው? ወይስ የግብፅን ፖሊሶች ጠርተህ እንዲጎትቱልህ ልትጠይቅ ነው?”

ጌራ ጥቂት ካሰበ በኋላ በሜሮዳ ሀሳብ ተስማማ። የዴር33ን ሞተር አስጓርቶ ከቀሰቀሰ በኋላ ዝቅተኛ ማርሽ አስገባ። ቀጥሎም ወደ ኋላ ለመውጣት የኋላ ማርሽ አስገብቶ ነዳጅ መስጫውን ተጫነ። ንቅንቅ አላሰችም። በመቀጠል የፊት ማርሽ አስገብቶ ነዳጅ መስጫውን ረገጠ። ዴር33 ከቅርፊቷ እንዳልወጣች ጫጩት እዛው መንፈራገጥ ያዘች። ወደ ፊትና ወደኋላ አያሌ ጊዜ ሞክረ። እየቆዩ የተወሰነ ቦታ እያገኘች መጣች። በመጨረሻ ግን ያለ የሌለ ጉልበቱን ተጠቅሞ የፊት ማርሽ በማስገባት በኃይል ረገጣት። ዴር33 ከገደሉ እንደሚወጣ ፍልፈል ከዋጣት አሸዋ ውስጥ ተልወስወሳ ወጣች። ሜሮዳና ጌራ ተአምር የተፈጠረ ያህል በማያውቁት ስሜት ተፋጠው ተያዩ። ሜሮዳ አይኖቿንና አፏን እኩል ከፍታ በሰቃ ሳቀች፤ ጌራም ተከተላት። ሜሮዳን አንዳች የሚገፈትር ኃይል ወደ ጌራ ወረወራት። ከንፈሩን ግጥም አድርጋ ሳመችው።

“ሜሪ... ወጥቼ ካላየሁ ከዛ መላት ውስጥ ተመንጥቀን እንደወጣን ለማመን አልችልም።” አለ ጌራ የዴር33ን መስኮት እየከፈተ።

“እኔም አላምንም። በህይወት ያለንም አይመስለኝም። ሞተን ይሆን?... ይሄ ጣረ ነፍሳችን እንዳይሆን!”

ሁለቱም ወጥተው አካባቢውን ለመቃኘት ሞክሩ። እልም ካለ በረሃ መሃል ቆመው ራሳቸውን እስኪያገኙት ድረስ በጣረ ሞትነት እንጂ በህይወት ያሉ አልመሰላቸውም ነበር።

ቀስ በቀስ ከጥጋቸው ያለውን ሁሉ ሲመለከቱ ያዩትን ማመን ተሳናቸው። ከምሲኑ አምጥቶ የሰቀላቸው ከአንድ በበረሃው መሃል ከሚገኝ ኮረብታ ላይ ነበር። ዙሪያው በሽለቆ የተከበበ ኮረብታ።

ዴር33 ከዚህ ጥልቅ ሽለቆ ውስጥ ወርዳ ልትፈጠፈጥ የቀራት በግምት አምስት ሜትር ያህል ብቻ ነበር። ወደ ጎሳቸውም ከዚህ የበለጠ ርቀት አልነበረም። ሁለቱም ዙሪያቸውን ሲቃኙ አዞራቸውና መሬቱን ቆንጥጠው ተቀመጡ።

“የፈጣሪ ያለህ!” አለ ጌራ ሜሮዳን እየተመለከተ።
“እንዴት ነው የታደገን?”

ሚርዳ ጌራን አቅፋ ተንሰቅሰቃ ታለቅሰ ጀመር። ሚርዳን ስታለቅሰ ሲያይ ለጌራ ሃመጀመሪያው ነው። እሷ ታለቅሳለች ብሎ ገምቶ አያውቅም ነበር። ለቅሶዋ ከመቅረፋቸው የተነሳ እንደሆነ በመገመት አጥብቆ አቀፋት።

“ለመሆኑ እነ ሚራሽር ይተርፋሉ ብለህ ትገምታለህ?” አለችው እንባዋን እየማገገች።

“አይመስለኝም።” አለ ጌራ አንተን እየደፋ። “ተዟዙረን በበረሃው ብንፈልጋቸው ሳይሻል አይተርም።”

“ጌራ አብደሃል? ቀን እኮ ነው። ስንዘዋወር ብንገኝ እኮ ለወራ ነጋሪ እንኳ ሳንተርፍ መቅረታችን ነው። ባያሆን በደር33 ውስጥ የተተከለውን ስከራን እንሞክሳለን ሞተው እንኳ ከሆነ የወዳደቱ አስከራን ያሳየን ይሆናል።”

“ቅድም ሞከረነው እንደማይሰራ አይተሽ አይደል እንደ?”

“ቅድም አሸዋው ውስጥ ስለተዳፈንን ቢሆንስ?”

ወዲያው ህዜ ሳያጠፋ ወደ ደር33 ገቡና ስከራንን እያሸፍኑ እያጠፉ ይሞክሩ ይመዘገባል።

፳፪

እንጦንስ ገዳም ÷ ግብፅ

ሚራሻ፣ ከረጁም ደቂቃዎች በኋላ ዓይኖቼን ሲገልጥ ከገንጊዳ ገን ራሱን አገኘው። ካሉበት ጠባብ ክፍል ውስጥ ከእነሱ በቀር ማንም አልነበረም።

ሚራሻ፣ የገንጊዳን በህይወት መኖር ለማወቅ ቀና አለ። የገንጊዳ ፊት እንዳልሆነ ሆኗል። ልክ እንደልብሳቸው ተሸነታትሯል። በአውሎ ነፋሱ ጊዜ ከፍተኛ ጉዳት እንደደረሰበት ተረዳ። የተሸነታተረ ቁስሉ የደረቀ ደም ጎርሷል።

“ገንጊዳ” ሚራሻ፣ በጥሪ ሊቀሰቅሰው ሞክረ።

“ገን...ገን...ገን...”

የገንጊዳ ዓይኖች ቀስ በቀስ ተከፈቱና እንደገና ተዘጉ።

“በህይወት አለህ?... ” ገንጊዳ ዓይኖቹን እንደከደነ ተናገረ።

“አለሁ። ገንጊዳ አንተስ ተርፈሃል?... ”

“አስረውን ነው? የት ነን?”

“ገዳሙ ውስጥ ነን።” አለ ሚራች ገዳሙ ውስጥ እንደሆኑ እርግጠኛ ሆኖ። “ያሰሩን አልመሰለኝም።”

“አ...አልፋ...”

“አልፋ ሞቷል። በከንቱ ነው የደከምነው።”

“ሞቷል? ማን ነገረህ?”

“ወደ ገዳሙ አስተዳደር ቢሮ ገብቼ በጥያቄ ሲያጣድፉኝ ነበር። ያኔ ጠይቄ መሞቱን ነግረውኛል። ከዛ በኋላ ራሴን ስቼ ነበር መሰለኝ የሆነውን አላውቅም። አንተስ ጠይቀውህ ነበር?”

“አ... አይ... ማንም የጠየቀኝ የለም። እዚህ ማን እንዳመጣኝ እንኳ አላውቅም።”

“በረሃው ውስጥ ወድቀህ አግኝተውህ ይሆናል።” አለና ሚራች ከጥጋቸው የተቀመጠውን ቀልቀለ አንስቶ ገናኒዳን ውሃ አጠጣውና “አስረውናል ብለህ ትገምታለህ?” ሲል ጠየቀው።

“እኔ እንጃ ...” አለ ገናኒዳ ውሃውን ገርግሮ ሲያበቃ። “መነኮሳት አደሉ እንዴ? እንዴት የእግዜር እንግዳ ሊያስሩ ይችላሉ?”

“የግብዕና የኢትዮጵያ መኖኝ አንድ እንዳይመስልህ። የግብዕ መኖኞች ከጥንት ጀምሮ እንግዳ ተመስለው በሚገቡ ጠላቶች ስለተጠቁ በቀላሉ የሚለቁን አይመስለኝም።”

ለማንኛውም ተበረታታና በጊዜ ውልቅ ብለን ብናመልጥ ይሻለናል።”

“እንኳን የምናመልጥበት የምንቆምበት ጉልበት ከየት እምጥተን?”

“አይዞህ ቀስ እያልክ ለመንቃት ሞክር።” ሚራሻ ጥንጊዳን ለማቃናት ሞክረ። “በሞት ሽረት ትንቅንቅ ውስጥ ያለ ጉልበት የማይታመን አቅም አለው።” ጥንጊዳ ከብዙ መከራ በኋላ ተልፈሰናሶ ተነሳና በቀልቀሎ የተቀመጠውን ውሃ አንስቶ ወደ ጉሮሮው አንቆረቆረው።

“እግርህ ተጉድቷል?” ሲል ሚራሻ ጠየቀው።

“አይ... እግሮቼ እንኳ ደህና ይመስሉኛል። ጥቂት ወገቤ ላይ ግን ይሰማኛል።” በዚህ መሀል የጠባቢ ክፍል በር ተከፍቶ አንድ መነኩሴ አንገታቸውን አስቀድመው ገቡ። መነኩሴው ሚራሻን በጥያቄ ያጣደፉት መነኩሴ ናቸው።

“ወንድሞች... ነቃችሁ?...” ካሉ በኋላ አንድ በግምጃ የተጠቀለለ ነገር ለሚራሻ አቀረቡለት። “አልፋ ነው ያልከኝ? የእሱ ነው። ምናልባት የፀሎት መጽሀፉ ይሆናል። በግዕዝ ቋንቋ የተፃፈ ሳይሆን አይቀርም። እኛ ልንፀልይበት አንችልም። ምናልባት የፀሎት መፃህፍቶቻችሁን ከምሲኑ ቀምቷችሁ ከሆነ ፀልዩበት።”

ሚራሻ፣ ውስጡ በደስታ ሲሞላ ታወቀው። አልፋ ቢሞት እንኳ አልፋ ጥሎት በሄደው ማስታወሻ ውስጥ አንድ ምስጢር ይገኝ ይሆናል በሚል ተስፋ እጆቹን በግምጃ ወደ ተጠቀለለው ጥቅል ሰደደ።

“አይሂችሁ ወንድሞች። ከምሲኑ ሁልጊዜም እንደዚህ ነው። ፈጣሪ ጠብቋችሁ እንጂ አያሌ ሰዎችን ፈጅቷል።” ካሉ በኋላ በሌላ ክረጢት ያመጡላቸውን ሽልጦ ከሁለት ገምሰው አካፈሏቸው። ሚራሻ፣ ጥቅሉን የመፍታት ስሜቱ ቢያይልበትም ከጥርጣራ ላለመውደቅ ሲል የሰጡትን ሽልጦ ያላምጥ ጀመር። በእርግጥም ተርቦ ነበር። ገናንጊዳ ሽልጦውን ተቀብሎ ወደ አፋ ሲልክ የመነኩሴን ቡራኬ ለመጠባበቅ እንኳ ጊዜ አልነበረውም። መነኩሴውም እንደተራቡ ስለገባቸው ወጥተው ውልቅ አሉ። ሁለቱም ሽልጦአቸውን በውሃ ካወራረዱ በኋላ በግምጃ የተለበጠውን ጥቅል ፈቱት። ለረዝረም ጊዜ ከመቀመጡ የተነሳ አቧራ ውጦት ነበር።

ተስጉበግበው ግምጃውን ፈቱት። በውስጡ በብራና ላይ በቁም ዕሁፍ የተባራ የፀሎት መዕሀፍ ነበር ያገኙት። በግዕዝ ቋንቋ የተባራው ይህ የፀሎት መዕሀፍ በውስጡ መዝመረ ዳዊት፣ መልክአ ጊዮርጊስና መስጥመ አጋንንት የተደበላለቁበት ነበር። ሚራሻ ግራ ተጋባ። ግብፅ ድረስ የሚያስጉዝና ለበረሃ ስቃይ

የሚዳርግ ሳይሆን ሀገራቸው ውስጥ እያንዳንዱ ደብተራ
አንጠልጥለውት የሚሰረውን መረጃ ነበር ያገኙት።

ሚራሽና ገንጊዳ ተስፋ በመቁረጥ ተፋጠው እየተያዩ እያለ
ያሉበት ክፍል በር ተበርግዶ ተከፈተ። በድንጋጤ ክው ብለው
ወደ በሩ ሲሰሩ በረሃው ውስጥ ያገኟቸው ሁለቱ አረብኛ
ተናጋሪ መከላከት በንዴት ጠፈው በመግባት ላይ ነበሩ።
ከመግባታቸው ሚራሽና ገንጊዳን እያዳፉና እየጎተቱ
ከጠባቢ ክፍል አስወጧቸው። በገዳሙ መሀል ለመሃል ባለው
ጥርጊያ መንገድ እያዳፉ ከገዳሙ እንዳስወጧቸው ከገዳሙ
በር ላይ ቆማ ወደ ምትጠብቃቸው ክፍት መኪና እንደ እቃ
ወርውረው ጫኟቸው። የፖሊስ መለዎ የለበሱና የታጠቁ
ሁለት ሰዎች ዘለው እንደወጡም መኪናዋ የበረሃውን አባራ
እያሰነኘች ወደ ምዕራብ አቅጣጫ ተወነጨፈች።

፳፫

አስቁጥስ በረሃ ÷ ግብፅ

ሚሮዳና ጌራ የደር33ን ውጫዊ ክፍል ያጠለቃትን አባራ ሲያራግፉ ከቆዩ በኋላ እንደገና ወደ ውስጧ ገቡ። አልታያቸውም እንጂ እነርሱ ራሳቸውን አባራ አጥልቋቸው ነበር። የዓይኖቻቸው ሽፋኖቶች በብናኝ ተሞልተው ወፍጮ ቤት የዋሉ መስለዋል። በውስጧ ያለውን አባራም መልጭ አድርገው ካፀዱ በኋላ ሞተሯን ቀሰቀሱ።

ሞተሯን ሲያሞቁ ከቆዩ በኋላም በውስጧ የተገጠመላትን ስክሪን ቁልፎች ይነካኩ ጀመር። ከብዙ ድካም በኋላ ብዥ ብዥ የሚል ምስል መጣ። ከትእግሥት አስጨራሹ ጥበቃ በኋላም ምስሉ እየጠራ መጣ።

ሁለቱም በምስሉ ላይ የሚያዩትን አለመኑም፤ ሚራዥና ዣንጊዳ በክፍት የፖሊስ መኪና ተጭነው ሲጓዙ የሚያሳይ ምስል ነበር የመጣላቸው። እንደተያዙ ለመረዳት ጊዜ አልፈደባቸውም።

“ይዘዋቸዋል” አለ ጌራ ተስፋ በመቁረጥ በሁለት እጆቹ ጭንቅላቱን ይዞ። “የተፈራው ነገር ደረሰ። አሁኑኑ ነው የሚረሸኗቸው።”

“አስረው እንደሚመረምሯቸውማ አትጠራጠር። ሰርገው የገቡ ኢትዮጵያውያን ሰላዮች ይመስሏቸዋል” አለች ሜሮዳ የበለጠ ወደ እስክሪኑ እየተጠጋች።

“ለመሆኑ እኛ ያለነው የት ነው?”

“ከበረሃው እስካልወጣን ድረስ አስቁጥስ በረሃ ውስጥ ሳይሆን አይቀርም ያለነው።”

“እነርሱስ?”

“ከዚህ ሁሉ ...” አለችና ሜሮዳ የእስክሪኩን አቅጣጫ ጠቋሚ ቁልፍ ተጫነች። አሁን ያሉት እዛው ከምስራቃዊው በረሃ ቢሆንም እጅግ ርቀው ነበር። ሚራችና ዣንጊዳን ጭና የምትከንፈው የፖሊስ መኪና ደግሞ ከእነሱ በስተደቡብ ምዕራብ አቅጣጫ ለማኒያ ስድስት ኪሎ ሜትር ያህል ርቃ ነበር።

“ምንድን ነው ማድረግ ያለብን?” ጌራ ሜሮዳ አቅጣጫ ጠቋሚውን ቁልፍ ዘግታ ምስል ከሳቹን ቁልፍ ተጭና እንደተመለሰች ጠየቃት።

“እስኪመሽ ድረስ እዚህ መቆየት አለብን። ምንም እይነት ሀሳብ ቢመጣልን በዚህ ሰዓት ምንም ማድረግ አንችልም።”

“እስኪመሽ ቢገድሏቸውስ?”

“አሁን ማዳን እስካልቻልን ድረስ የሚያመጣው ለውጥ የለም።” ብላ ፍርጥም አለች ሜርዳ።

“ይህኛ መኪና ብትይዝ አራት ወይም አምስት ፖሊሶችን ቢሆን ነው።” ይህን አለና ኔራ የዴር33ን ቁልፎች ይጫጫን ጀመር። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ረጅም በ ‘ቶ’ ቅርፅ የተሰራ መሳሪያ ወጣ። “ይህን መሳሪያ እስከዛሬ አይተሽው አታውቁም። በምስጢር የተያዘ ነበር። የጨረሮ መሳሪያ ነው።”

ሜርዳ እስከዛሬ በተደበቃት ምስጢር እርር ድብን ትል ጀመር። “ይህን ያህል አንተማመንም ማለት ነው?”

“የመተማመን ወይም ያለመተማመን ጉዳይ አይደለም። ምስጢር ነው ማለት ምስጢር ነው። ምናልባት እስካሁን ምስጢሩን የያዘኩት አላግባብ እንዳንጠቀመው በመፍራት ነው።”

“ለመሆኑ ማን ማን ያውቃል?”

“እኔ፣ ሻጊዝ፣ ሚራሽና ዣንጊዳ ብቻ። ሻጊዝ የነደፈው መሳሪያ ነው። ይልቁንስ አጠቃቀሙን ላሳይሹ።”

“የጨረሮ መሳሪያ ላንዱ የተላከው ለብዙ ነው። ይህን መሳሪያ የኛ ሰዎች በተጫኑበት መኪና ላይ እንደጠቀመው ልታስጠናኝ ከሆነ ተሳስተሃል፤ አላረገውም።”

“ይህን ነው ላስጠናሽ ያልኩሽ። እንደዚህ አላማ ነጥሉ ለመምታትም ሆነ በጅምላ ለመደምሰስ ያገለግላል።” ካለ በኋላ ጌራ ይህንን በ ‘ቶ’ ቅርፅ የተሠራ ረቂቅ መሣሪያ አጠቃቀም ያሳያት ጀመር። በ ‘ቶ’ እናት ቀለበቱ ውስጥ አሥራ ሶስት ቁልፎችና አላማውን ነጥሉ የሚያሳይ መነጽር አለው። ከ‘ቶ’ ጫፍ ስር ደግሞ ጨረሩ የሚወጣበት ተዳዳ ተበጅቶለታል። “ተኩስ ብንከፍት መኪናው ባጠቃላይ ይጋያል። ይህ መሣሪያ ግን ያለ እንዳች ኮሽታ እያንዳንዱን አላማ ለቅሞ ይጨርሳል።” አለና ጌራ ዴር33ን ወደ ኋላ ያሽከረክራት ጀመር። ያለውን ጠባብ ቦታ እንደጨረሰ እንደገና ወደፊት አስወነጨፋት።

ዴር33 ተቆንናበት የነበረውን ኮረብታ ለታ ሽለቆውን ቁልቁል እያዩች ወደ ደቡብ ምዕራብ አቅጣጫ ከነረፈች።

ጽዕ

ባህርዳር ፥ ኢትዮጵያ

ጣና ሆቲል ብዙ ግርግር አይታይበትም። ፍተሻው ከወትሮው ጠንክር ብሏል። ይህ የሆነበት ምክንያት እነ ኒቆዲሞስ በዚህ ሆቲል ውስጥ ስለሚገኙ ነው። ወዘ ልውጥ ቀርቶ የተለመደ ደንበኛ እንኳ በተላሉ ወደ ሆቲሉ መግባት አይቻለውም። እንዲያውም ከሚገባው ይልቅ የሚመለሰው ይበዛል። ምክንያቱ “ለልዩ ዝግጅት ተይዟል” የሚል ነው።

ኒቆዲሞስና ታዴዎስ ኢያሱ መናፈሻው ውስጥ ተቀምጠው ከጣና ሐይቅ የሚመጣውን ንፁህ አየር በማጣጣም ላይ ናቸው። ሌሎች ሁለት እንግዶች አብረዋቸው ቆይተው ሄደዋል። እነዚህ ሁለት እንግዶች ዲዎላን በማለስ ላይ የተጠመደውን ግብረ ኃይል የሚመሩ ሰዎች ናቸው። ከሰዎቹ እስከ አሁን የተገኘ መረጃ የለም። ዲዎላን የበላው ጅብም አልጮኸም። ሆኖም አግኝተን ቀብረንዋል ያሉ ሁለት የአባይ ዳር ባላገሮች ተይዘው በመመርመር ላይ ናቸው።

“ወይ ጥጋብ!” አለ ኒቆዲሞስ የባላገሮችን ድፍረት ሲያሰላስል ቆይቶ። በምን ድፍረት ነው ያገኙትን የሰው አስከሬን ለፖሊስ ሳያሳውቁ የሚቀብሩት? ከዚህ ቀብር ጀርባማ የዲዎላ ማሳሳቻ ሴራ ሳይኖርበት አይቀርም።”

“ባሬ ወደ ማታ ሄጄ ተቀበረ የተባለውን አስከሬን አስቆፍሮ አይቸዋለሁ። ቢበሰብስም የአጥንቱ ግዙፍነትና ሁለመናው ዲዎላን ይመስላል።” አለ ታዴዎስ ኢያሱ ሲያጥወለውለው እየቃጣው። “እኔ በበኩል ዲዎላ መሆኑን አምኛለሁ። ሰዎቹ እንዳሉትም አስከሬኑን ያገኙት በአባይ ወንዝ ዳርቻ ነው። ከሰባራ ድልድይ በጣም ወረድ ብሎ መገኘቱ ደግሞ የሞተበትን ቦታ በመጠቀሙ እሱን ወደመሆን ይቀርባል። በዛ ላይ ሁለቱ ገበሬዎች አስከሬኑን ያግኙት እንጂ የቀየውን ሰው ጠርተው የአካባቢውን ሽማምንቶችም ነግረው፤ ፈላጊ ዘመድ ቢያጡ ነው የቀበሩት። አሰሙን ፎቶ ስላንሳሁት በደንብ መመልከት ትችላለህ። በራት ሰዓት ባታዩው ይመረጥ ነበር። ያጥወለውላል።” አለና ለኒቆዲሞስ በርከት ያሉ ፎቶዎችን ሰጠው።

ኒቆዲሞስ የንባብ መነሳሩን ከሰካ በኋላ የአስከሬኑን ፎቶዎች እየገለበጠ ተመልክታቸው።

“የማይታመን!... ዲዎላ ሞቷል ብሎ ማን ያምናል?!... ህ ... ይህ መቼስ ተአምር መሆን አለበት!...

ዲዎል በነዛ ምናምንቱዎች ተገድሏል ቢባል ማን ያምናል? ለእርሱ እሱንም ለማጥፋት ሲከፈለው ለታዲያው ፎቶዎቹን እየተጠየረ መለስሰት። “ሞቶም” የሚከረፋ ክርፋታም ባሪያ ሲካል መቼስ እሱ ከሞተ ወዲህ ግማቷ በአሥር እጅ ጨምሮ ይሆናል። ለመሆኑ ዶን ቦናኖ እነዚህን ፎቶዎች አይቶ የሚያምን ይመስልሃል?”

ታዲያው እያሱ የኒቶዲሞስን መልስ ሳይመልስ ኮሰኔል ኪሩቤል መጥቶ ተቀላቀላቸው። ቀይ ቀበር ተብለው የተሰየሙት የጋሙስ ኮማንዶዎች ዋና አዛዥ ነው። ጣና ሆቲል ውስጥ በተያዘለት ፈረስ የሚያስጋልብ ክፍል ውስጥ ጥቂት ረፍት እንዲያደርግ ቢተውትም አላስቻለውም። የሰሞኑ ረፍት የማይሰጠው የጋሙስ ግርግር እንኳን ንፁህ እንቅልፍ ሊያስተኛው ዓይኖቹን እንኳ ሊያስከድነው አልቻለም። በየቀኑ የሚሰማው አዲስ ነገር ነው። በዛ ላይ ቀይ ቀበሮቹ ግዳጃቸውን በማያዳግም ሁኔታ እንዲዎጡ ከፍተኛ ኃላፊነት ብቻም ሳይሆን ከሰማይ የሚከብድ እምነት የተጣለበት ሰው ነው። በተለይም የኒቶዲሞስ መመኪያ ተብሎ ከመታወቁም በተጨማሪ ለጋሙስ የጀርባ አጥንት ከሆነው የአፋኝ ቡድን ጀርባ የዚህ ሰው ጠንካራ ክንድ አለበት ተብሎም ይታመናል። እንዲያውም ይህ ሰው ጋሙስ አንድ ርምጃ ሳይፈመድ ሁለት ርምጃ ከፊት የሚቀድም ነውም ተብሎ ይሞክራል። ይህ ሆኖ

ሳለ መረር ባለው ወይዘቶች መሐል ጣል የሚያደርጋቸው ቀልዶች አይመደዱለትም።

ኪሩቤል ከኒቆዲሞስና ከታዴዎስ ፊት ለፊት ወንበር ስለ ተቀመጠና ከታዴዎስ እጅ ወስዶ የዲዎላ የተባለች አዕመ ገብ ፎቶዎች እንደገና ተመለከታቸው። “ላጥናው እንጂ እንደ አርኪዮሎጂስት!” አለና ፈገግ አለ። ታዴዎስና ኒቆዲሞስ ግን ዝም አሉት።

ኒቆዲሞስ ቱስካኖውን ለኩሶ ሲያበቃ፤ “ኪሩቤል እስኪ አንተን ልጠይቅህ ድን ቦናኖ እነዚህን ፎቶዎች አይቶ የዲዎላን መሞት አምኖ የሚያረጋግጥ ይመስልሃል?” አለው አንዴ ምኅ እያትጎለጎለ።

“አንዳንዴ ሁኔታዎች አስገድደውን እናምናለን። የማንሸሸው እውነታ አእምሮአችንን በመላምት መደሻ ወቅር ሲያጣምመን አንዳንድ እውነታዎችን ከመተበል በቀር አማራጭ የለንም። ለምሳሌ ባለፈው አንድ ወቅት ቤት ውስጥ...”

ኒቆዲሞስ አቋረጠው። “ጀምርክ እንግዲህ!... ይህን ቀልድና ቁምነገር መቀላቀልህን በምን ጠበል ባስለቀክት?”

“ኒቆ ... የኒን በሽታ ከውስኪ በቀር የሚፈውስ ጠበል የለም። እና እላችሁ ባለፈው...” ቀጠለ። ኪሩቤል ሁሌም

እንደዚህ ነው። ተው ካሉት እንደሚብስበት ስለሚያውቁ ዝም
አሉት። “ውስኪ ቤቱ ውስጥ ያገኘሁት እንደ ጎልማሳ
ጭንቅላቱን በመላምት መደሻ ሲያጣምመኝ አመሽ
እላችኋለሁ። መላምት ካሉት ሁሉም መላምት ነው። ምን
አለኝ መሰላችሁ... ‘ኮሎኔል’ ቢለኝ ‘አቤት’ አልኩት። ‘ኮሎኔል
ከምልህ ከፋፍል ብልህ ይቀለፍል’ ብለኝ እርፍ! እኔም
ጠበሉን ቀማምሶ እንደተናገረኝ በመገመት ከፋፍል ያለበትን
ሁኔታ በመላምት እንዲያስረዳኝ ጠየኩት። ተጠለና ያዘንብብኝ
ጀመራ! ‘እስኪ እግዚር ያሳይህ! ህዝቡ የሀገር ፍቅሩ እንደ
ጉም ተኗል። ሀገራዊ ስሜቱ እንደ ይሁዳ ክዶታል።
ሠራተኛው ተስፋ ቢስና አብሮ መሥራት የማይችልና የዘር
ዛር አንዘርዘሮ እናቱ ላይ ወጥቶበት አጥንት ቆጠራ ገብቷል።
ሙጣጭ የሀገር ፍቅር አለኝ የሚለውም ራሱን እንደ ሁለተኛ
ዜጋ የሚቆጥርና መንፈሱ የላሸቀ ነው። አንተ
የምትጠብቃቸው ባለሥልጣናት ደግሞ የአልጠግብ ባይነትና
የስግብግብነት ጋኔን ስለመታቸው በየቀኑ አዋጅ በማውጣት
ጠላቶቻቸውን ይፈጁበታል። ሙስና እንዲሰሩ እንኳ
የተፈቀደላቸው የሚመስሉ አለቆችና ምንዘሮች አሉ።
ለመሞሰን ራሱ ለሚሞስንልህ መሞሰን አለብህ። እንደዚህ
ውርደት ውርጅብኝ የወረደበት ሀገር ኮሎኔል ስትሆን
አትሸማቀቅም? እኔ አንተን ብሆን ማዕረጌን በመቀስ ቆርጬ
ወዝ አደር እሆን ነበር።” አይለኝም መሰላችሁ!”

“ጥሩ ውስኪ አጠጥቶሻል!” አለው ኒቆዲሞስ ከትክት ብልህ ሰቆ። “ከዛ ምን አደረክ?”

“ምንም!” አለ ኪሩቤል ፈጥግ ብለው። “አንጂቱ ቢያርም መላምቱን የማፈርስበት መላምት ስለሌለኝ ስቂ ተውሁት። መላምት ባቀርብለት እንኳ በኢትዮጵያ ቱሊቪዥን በተደጋጋሚ የሰማው ስለሚሆን አራን በዳቦ ብዬ ዝም አልኩ።”

“እኔ ግን እንተን ብሆን ኖሮ በክርክም ጭንቅላቱን ነበር እንገቱ ውስጥ የምክትለት።”

“እና”

“በቃ በቃ” አለ ኒቆዲሞስ ኪሩቤል እንዳይናገር ቱሶካኖ የያዘበት እጁን ከፍ አያደረገ። በዚህ መሐል፣ “ዶን ቦናኖ” ሲል ታዴዎስ ወሬያቸውን ወደ ነበረበት ለመመለስ ሞከረ። “ዶን ቦናኖ ማመን አለማመኑ ዲዎላን ከሞት አያስነሳውም። ይልቁንስ ይህንን እንተወውና ስለቀጣዩ ጉዳይ ብዝሃነት ይሻላል። አሁንም ያከተመ ነገር የለም። በሚራዥ እጅ የሚገኙትን መረጃዎች በእጃችን ካስገባን መርከቡን ከማውጣት የሚያግደን እንዳች ነገር አይኖርም።”

ለአፍታ ዝምታ ከሰፈነ በኋላ ኒቆዲሞስ ሰዓቱን ተመለከተ

“ጠዋት ላይ ዶን ቦናኖ ባህር ዳር ይገባል። ከዛ በፊት ግን ቢያንስ ተራራው መከበብ አለበት። ኪሩቤልም ቀልዱን

አቁምና ስላላችሁ ዝግጅት ባጭሩ አስረዳኝ።” አሰና ቱስካናውን ሁሉቱ ከማገ በኋላ። “ለመሆኑ ወደ ተራራው ቃኚ ልክህ ነበር?”

“አዎ ልክ ነበር።”

“ነበር?... ” አለ ኒቆዲሞስ በክፉ አይን እየተመለከተው። “ምን መረጃ አገኙ?”

“ምንም አይነት መረጃ አላገኘም።”

“ማለት ...”

“ምንም አይነት መከላከል ሳይገኝባቸው ወደ ተራራው አናት ወጥተዋል። በተራራው ወገብ ላይ ተሰርቶ የነበረው ምሽግም ከባለፈው ጦርነት ወዲህ ምንም አይነት እንቅስቃሴ እንዳልተደረገበት ተደርሶበታል።”

“ተራራውን ሠብረው ለመግባት አልሞክሩም?”

“ይህን ለማድረግ ትዕዛዝ መቀበል ነበረብኝ። የተራራውን አናት በጥብቅ እያሰሱ ቀጣይ ትዕዛዝ እንዲጠባበቁ ነው ያዘዝኳቸው።”

ኒቆዲሞስ የተገባደደ ቱስካናውን ልምክክ አርጎ ከሰበው በኋላ ትርጓሹን መሬት ጥሎ በንዴት ደፈጠጠው። ምንም አልተናገረም። ምንምም አላሰበም። ከደቂቃዎች በኋላ፤

“አሁኑኑ ሰብረው እንዲገቡ አዝዛቸው! እዛው ውስጥ እንደፍልፈል አድፍጠው ይሆናል። ቀያዪቹን ቀበሮዎች ግን

አንድ ነገር አስጠንቅቅልኝ።” አለ ኒቆላሞስ ላዳን ላዳን እየተነፈሰ።

“ምን ብዬ አስጠንቅቃቸው?”

“ሌሎቹን ፍልፈሎች እንደፈለጋችሁ አኝኳቸው። ነገር ግን እነዚህኞቹን...” ኒቆላሞስ የሁለት ሰዎች ፎቶዎች ከቦርሳው አውጥቶ አቀበለው የሚረዱትንና የሻጊዝን ፎቶዎች።

“እነዚህኞቹን ፍልፈሎች ምን ያድርጓቸው?”

“ለአሰቃችሁ አቆዩለት በላቸው!” አለና ኒቆላሞስ ቱግ ብሎ ተነሳ። “ኪሩቤል! መጠንቀቅ ያለብህ እነዚህ ሁለት ሰዎች በስህተት እንዳይገደሉ ነው!” ታዲያምና ኪሩቤልን በተቀመጡበት ጥሏቸው ወደ ክፍሉ እየተጣደፈ ሄደ።

፳፭

እስቲንጥስ በረሃ + ግብጽ

“ዴር33 የደቡብ ምዕራብ እስቲንጥስ አቅጣጫን ያሳ በመብረር ላይ ናት። በአካባቢው ሰዓት አቅጣጠር 11:55። ዓይን ከመያዙ በፊት ሚራቸርና ገፍንጊዳን ማትረፍ እንዲሆኑ የቆረጡት ሚሮዳና ጌራ ዓይኖቻቸውን ቁልቁል እንዲገኝ አሞራ ተክለው በመክነፍ ላይ ናቸው። አለበለዚያ ያለ ሳይሆን ቢቀር የሚራቸርና የገፍንጊዳ ህይወት እንዲበቃላት አምነዋል። ያለ ፍርድ አንገታቸው በሻሞላ ሲቀላ በዓይን ሀሊናቸው ተመልክተዋል።

በግምት ከግማሽ ሰዓት ገብ በኋላ በረሃውን አቋርጦ አባራውን እያበነነች የምትጓዝ ክፍት መኪና ከበታቻቸው ተመልክቱ።

ሚሮዳ፣ የዴር33ን እስክሪን ተመልክታ ከበታቻቸው ከምትከንፈው መኪና ጋር አመሳክረች። ያለ አንዳች ጥርጥር ጌራ ዝቅ ብለው እንዲበር ነገረችው።

“ስህተት እንዳይፈጸም ሜሮዳ፡፡ መኪናዋን አባራ ስላለበት ሌላ ልትሆን ትችላለች፡፡ አንዴ ትኩስ ከከፈትን ሁሉም ነገር መሠማቱ አይቀርም፡፡ የግብፅ የጦር ሚሳኤሎች ወደኛ ከመወንጨፋቸው በፊት በዓጥነት ሰዎቻችን ይዘን ከግብጽ ውልቅ ማለት አለብን፡፡ ዘመቻው አጭርና ፈጣን መሆኑን አለበት፡፡”

“አውቃለሁ፡፡ መኪናዋ ራሷ ለመሆንዋ ግን ጥርጥር የለኝም፡፡ አባራው፣ ዓጥነቷና የምትጓዝበት አካባቢ ስክሪኑ ላይ ከማየው ጋር ተመሳሳይ ነው፡፡ ዝቅ ብለህ ብረር፡፡”

ዴር33 ዝቅ ብላ መብረር ጀመረች፡፡ ሜሮዳ በጥንቃቄ ቅርጽ የተሠራውን የጨረር መሣሪያ ወደ ታች ደግና አላማዋን ማሰስ ጀመረች፡፡ አባራው ግዳዩዋን ጋርዶታል፡፡

“በነፋሱ አቅጣጫ ሁንልኝ፤ አባራው ተግኖኛል፡፡” አለች ሜሮዳ ከመሣሪያው መነሻ ጋር ያደኗን ሳትነቅል፡፡ ነፋሱ ከደቡባዊ ምዕራብ ወደ ሰሜናዊ ምዕራቅ አቅጣጫ እየነፈሰ ነው፡፡ ዴር33 የደቡባዊ ምዕራብ ክንፍ ዝቅ ብላ መብረር ጀመረች፡፡ ሜሮዳ ከመኪናው ጎላ የተጫነች ሰዎች በግልፅ ታይዋት፡፡ ሁለት መሣሪያቸውን የወደሩና መላ ፈታቸውን በፎጣ የጠመጠሙ ፖሊሶች ተመለከተች፡፡ ሌሎች ሁለት ሰዎች ደግሞ ከሥር ተንበርክከዋል፡፡ እነዚህም፤ ሚራሽ፣ ዛንጊዳ መሆናቸውን አልተጠራጠረችም፡፡ ሜሮዳ

በመሣሪያው መነሻው ውስጥ ዓይኗን ማገደች። እንደዚህ
ፖሊስ ኢላማዋ ውስጥ ከመግባቱ የጨረረ መተኮሻ ቁልፍን
ተጨነች። እንደ ክር የተጠነው ጨረረ ሂዶ ሲሰፋበት
የመነሻው ምስል አሳያት። ከመቶዕበት ፍንግል ሲል
ተመለከተች።

“ኤጄ! ድምፅ አልባ መሣሪያ እንዴት እንደምጠላ
ብታውቅ!” አለች ሁለተኛውን ፖሊስ ኢላማዋ ውስጥ
ለማስገባት እየረሰገች።

“የጠላትህን ጨካኝነትና ጣር ካልሰማህ መግደልህ
መርዝ ሰጥታ ሲጥ ከምታደርግ የቤት ሠራተኛ በምን
ይለያል?”

“ይልቅ መረላሰፋን ተይውና ቀጥይ” አለ ጌራ
“የሚቀጥለው ፖሊስ ተኩስ ሳይከፍት ትደሚው!”

ሁለተኛው ፖሊስ መሣሪያውን ሲያነሳ ተመለከተችው።
የመስቀል ቅርፅ ያለው ኢላማዋ ጭንቅላቱ ላይ ተመሳቀለ።
ምላጩን ከመሰብ በፊት እንደመርፈው የተጠነው ጨረረ
ጭንቅላቱን ሲበጣው አውቶማቲክ መሣሪያው ከእጁ ከዳው።

በዚህ ጊዜ ሚራኸና ዣንጊዳ ሁለቱ ፖሊሶች ያለ እንደች
ኮሽታ ሲወድቁ ሲያዩ፤ ግራ በመጋባት ወደ ሰማይ

ተመለከቱ። የሚያውቁት ዴር33 እንደ ንግር አሞራ በላይኛው ላይ እያንገርበበች ነበር።

ወዲያው ረጅም ስንሰለት ከዴር33 ሆድ ወጥቶ ወደታች እየተወናጨፈ ወረደ። ሚራሽር ተቅመድምዶ ተነሳ። ገንገዳም እየተናገመገመ ተከተለው።

ሚራሽር ሻርዋሻርዋ የሚጫወተው ወፍራም ስንሰለት ከእጁ አስከገባ ጠብቆ ዘሎ ተጠመጠመበት። ስንሰለቱ ከወዲያ ወዲህ ወገቡን እንደተመታ ዘንዶ ይወራጫል። ገንገዳ የስንሰለቱን ጫፍ በቀላሉ ለመያዝ አልቻለም። እጆቹ እየር እየቀዘፋና አንዳንዴም የስንሰለቱ ጫፍ እየሸነቀጣቸው ወደራሱ ይመለሱ ጀመር።

በዚህ ቅፅበት ከመኪናዋ ጋቢና የጥይት ሩምታ እንደተልባ ይንጣጣ ጀመር። ቢጋቢናው መስኮት ብቅ ያለው ፖሊስ ወደ ዴር33 እና በስንሰለቱ ላይ ተንጠላጥሎ ሻርዋሻርዋ ወደሚጫወተው ሰው ጥይት እንደ ቆሎ በመዝራት ላይ ነው። ገንገዳ ከረጅም የዛፍ ቅርንጫፍ ፍራ ለማውረድ እንደሚዘል እረኛ እመር እመር እያለ ሲጥር ቆይቶ በመጨረሻ ስንሰለቱን ለቀም አደረገው።

ጥንቁቅ በመንጠላጠል ላይ እያለም ከሥር የሚንጣጣው ጥይት አላባራም። ሚራሽና ጥንቁቁን ጥይት እንዲያገኙት ለንስሐቱን ሽዋሽዋ እንዲጫወት የሚያደርገው ጌራ ሜሮዳን አንድ ነገር ወደ ጎሳ አመለከታት።

“ጨካኝ ከፈለግሽ ከጎሳ ክፍል ያለውን ቦንብ አውጭና ወደ ታች እነሆ በረከት በይው።” አለና ቦንቡን ፈታ ወደ ታች እስክትወረውር ይጠባበቅ ጀመር። ሆኖም በዚህ አፍታ ጥንቁቅ በኃይል ሲያቃስት ተሰማ። ከታች እንደ አሸን የሚፈላው ጥይት ታፋውን አግኝቶት ነበር።

“ፍጠኚ ሜሮዳ! ሳይወድቅ ፍጠኚ!” ጌራ ጮኸ። ሜሮዳ የቦንቡን ቀለበት መንጭቃ ቁልቁል ለቀቀችው። በሴኮንዶች ውስጥ በረሃውን የሚሰነጥቅ ፍንዳታ አንፋ። ወዲያው ክፍቷ መኪና ወደ ነበልባልነት ተቀየረች።

፳፯

ዳጋ፥ ኢትዮጵያ

የምድር ውስጡ ዋሻ ከዓመታት በኋላ እንደገና መፅዳት ጀምሯል። በሻጊዝ አነቃቂ ንግግር ነበር በዓንዳታው የፈራረሰውን የምድር ውስጥ ከተማ እንደገና ወደ ነበረበት ለመመለስ ዘመቻ የተጀመረው።

ሻጊዝ እየተሟሟ የጥንቱን ዋሻ ሲመለከት ከዋለ ካደረ በኋላ ነበር ቁጭት የተቀላቀለበትንና ለስብከት የቀረበውን ንግግሩን ሁሉንም ሰብስቦ ያስማው።

“በዚህ ልንኖርም ላንኖርም እንችላለን።” በማለት ነበር የጀመረው። “ነገር ግን ይህንን የምድር ውስጥ ከተማ አባቶቻችን ለመሥራት የፈጀባቸውን ያህል ጉልበት ቀርቶ አንድ ቋጥኝ ለመፍለጥ ያወጡትን ላብ ያህል እንኳ ሳያልቡን ተስፋ መቀረጣችን ያሳዘናል። አባቶቻችን ሌሎችን ነፃ እንድናወጣ በእኛ ላይ ታላቅ ተስፋ ነበራቸው። እኛ ግን ራሳችንን እንኳ ማዳን ተስኖን ከሊጥ እንደገባች ጫጩት መንፈሳችን እንደ ላባዋ ላሽቋል። ለምን?... ያለ ትግል ድል አቀዳጃለሁ ብለው የሚገምት በመሰከላችን አለ? ያለ መራብ፤

ያለ መታረዝ፤ ያለ መሳደድ ድል የለም። የተልራሰራኩን
አልመሰላችሁም? ከዚህ ዋሻ ወጥተን ጠላትን ስለመደበቅ ብቻ
ለምን እናስባለን? እዚህም ስለመኖር ለምን እናስብም? ይህ
የራራረሰ የምድር ውስጥ ከተማ ለእኔ የራራረሰችው ሀገራ
ምሳሌ ነው። ብታምኑም ባታምኑም ይህ ትውልድ
የተናደውን የመከብ፤ የራራረሰውን የመጠገንና የወደቀውን
የማቆም ግዴታ አለበት።” ካለ በኋላ ሁሉም በቆመበት
የሻሚዝ ክፍሉን ሰብስቦ ራሱ ዕዳቱን ጀመረ። ሌሎችም
ተከተሉት።

በቃጠሎው ወቅት የወዳደቱት አዕሞች ተሰብስበው ከተከፈኑ
በኋላ በአንደኛው የዋሻው ክፍል በክብር እንዲቀመጡ
አስደረገ። ለቀናት በፈጀው ዕዳት የምድር ውስጡ ከተማ እንደ
ጥንቱ በቴክኖሎጂ መሣሪያዎች ባይሞላም ጥሩ ገዕታ መላበስ
ጀመረ።

የሻሚዝ እቅድ ዋሻውን መሰዳት ብቻ አልነበረም። ከጣትርን
ተራራ ተነስተው በምድር ውስጡ መንገድ ሲመጡ ይዘውት
የመጡት መሣሪያ በየክፍሉ እንዲተክልም አድርጓል።
በመሆኑም የዋሻው ክፍሎች ለመኖሪያ ብቻ ሳይሆኑ ወደ
ተለያዩ የህክምና፣ የምርምርና ጥናት፣ የመሰብሰቢያና የእቃ
ግምጃ ቤትነት ተሰይመዋል። ይህ ሁሉ ሆኖ ሲያበቃ ሁሉም

ወደየምድብ ሥራው ገብቶ ደፋ ቀና ማለት ጀምሯል። በዚህ ወቅት ነበር ያረፈ33 ከግብፅ የተመለሰችው።

ያረፈ33 ወደ ዋሻው ገብታ ከቦታዋ እንደቆመች፣ ቆስሎ የሚያጣጥረውን ዣንጊዳን ይዘው እንሚራሽፍ ወረዳ። ሁሉም ከየክፍሉ እየወጣ የሆነውን ለማዩት ከበባቸው።

ዣንጊዳ ወደ ህክምና ክፍሉ ገብቶ እርዳታ ማግኘት እንደ ጀመረ የጥያቄ መጻት ለሚራሽፍ ይዘንበለት ጀመር።

“አልፋ ተገኘ?”

“የሚቀጥለውን ቦታችንን አመለከታችሁ?” እነዚህን የመሳሰሉ ጥያቄዎች ቢሻገድገዱም፣ ሚራሽፍ ግን ለጊዜው ምንም መልስ እንደሌለው ተናግሮ ሲያበቃ፣ ይቅርታ በመጠየቅ ብቻውን መሆን እንደሚፈልግ ገለፀና የአልፋን መዝገበ ፀሎት ይዞ ወደ አንድ ክፍል ገባ።

ጣቅርን ተራራ ፡ አትሃጽያ

ጣቅርን ተራራ ሃጪሉማ በርሃሱን ተጎፋፋሪ ተኝቷል። ምሽቱ
እጅግ ቢገፋም በላይ ላይ ያደረገው ትኩማንዶዎች ግን
አላንጎላጁም። ከተራራው አናት በስተምዕራብ በኩል አንድ
መግቢያ ቢያገኙም ትእዛዝ እስኪመጣ ድረስ እንዲጠብቁ
በተነገራቸው መሠረት ወደ ተራራው ከርሱ ምድር
አልዘለቁም። ይህ በሆነበት ዑኔታ የምሽቱን ዐጥታ የሚያገኝ
ድምፅ በተራራው አናት ላይ ተሰማ የሚንደቀደቅ ሄሊኮፕተር
ድምፅ።

ሄሊኮፕተሩ የተራራውን ቁጥቋጦዎች በውጅምጅሚቱ እያላጋ
እንዳረፈ፣ በውስጡ የነበሩት ሰዎች መውረድ ጀመሩ።
ኒቆዲሞስ፣ ታዴዎስ እና ኮሰኒል ኪሩቤል ከሌሎች
አጃቢዎቻቸው ጋር እንደወረዱ በራዲዮ መልእክት ተገኝ ወደ
ተባለው በር በፍጥነት አመሩ፤ ወደ ተራራው ሆድ ያስገባል
ወደ ተባለው በር። ኒቆዲሞስ፣ የዛገውን የብረት በር ቆሞ
ሲያስተውል ከቆየ በኋላ ኮሰኒል ኪሩቤል ኮማንዶዎችን
ሰብረው እንዲገቡ ትዕዛዝ እንዲያስተላልፍ ነገረው።
ኪሩቤልም ለደህንነታቸው ሲባል እነሱ ወደ ሄሊኮፕተሩ

እንዲመለሱ ካደረጉ በኋላ ከማንዶዎቹ በፍን ሰብረው እንዲገቡ አዘዙ።

እጅግ ጥንታዊ የሚመስለውና በጠንካራ ብረት የተሠራው በር በኮማንዶዎች ርብርብ እንደ ተሰበረ፣ ራሳቸው ላይ የሚንበገቡት ባትሪዎችን ያጠለቁት ኮማንዶዎች በጥንቃቄ ወደ ተራራው ሆድ መግባት ጀመሩ። እንዲ እንዲን እየሸረጉ ያለ እንዳች ኮሽታ የገባው የኮማንዶ ሠራዊት ዋሻውን እንደ ጉንዳን በቅዕበት ይወረው ጀመር። በዋሻው ውስጥ እየገባ የተሸነጠው ኮማንዶ እንደም ያገኘው ነገር እንደሌለ ለኮሶኔል ኪሩቤል እንዳሳወቀ፣ ኒቆሊሞስንና ታዴዎስን እስከ ጥንቁቅ አጃቢዎቻቸው አስከትሎ ወደ ተራራው ሆድ ተመልሶ ይዟቸው ገባ። ኮሶኔል ኪሩቤል ግራ የተጋባ በሚመስል ሁኔታ ኒቆሊሞስንና ታዴዎስ ላይ ይጮህ ጀመር።

“ይህ ሁሉ ሠራዊት እዚህ ተራራ ላይ በውርጭ እየተጠበሰ የሰነበተው ባይ ዋሻ ለመጠበቅ ነበር?” ሲል ኒቆሊሞስን አፋጠጠ። “ቀድሞም ትክክለኛ መረጃ አልነበራችሁም። ከመጀመሪያው ጦርነት በኋላ እዚህ እንደ ማይቀመጡ በተደጋጋሚ ብለራልናም ልትሰሙኝ አልቻላችሁም። ሁሉተኛ ወረራ እንደሚፈጸምባቸውና ሁሉተኛው ከእንደኛው የከፋ እንደሚሆን መገመት

ያቅታቸዋል ብላችሁ ነው? እንደ ሰጣችሁን መረጃ ከሆነ
ቡድኑ በአያሌ ሳይንቲስቶች የተመሠረተ እንደሆነ ነው።”

“እሺ የት ገቡ? አለ ኒቆዲሞስ በትልቅ ፓውዛ ባትሪ
በተራራው ከርስ ምድር ውስጥ የተገነባውን እጅግ ውስብስብ
ዋሻ እየተዟዟ በመመልከት ላይ እያለ። “...መቼስ ሰማይ
ሰንጥቀው አይወጡ። እንደ እኔ እንደ እኔ እነዚህ
ሽለምጥማጦች ከዚህ ተራራ ውጪ ይሆናሉ ብዬ
አልገምትም።”

“እንዴት እንዴት? ተራራውማ ይኸው ገብተንበታል።
እንደ እንሽላሊት በዋሻው ንቃቃት ውስጥ አይጣበቁ!” ኪሩቤል
የፌዝ ፈገግታውን አሳዩ።

“በእኔ ይሁንብህ።” አለ ኒቆዲሞስ ፈርጠም ብሎ።
“ከዚህ ዋሻ ጋር የተያያዘ ሌላ ዋሻ ይኖራቸዋል። እያንዳንዱ
ሸንቁር በደንብ መጠናት አለባት።”

“እንዴት እንዲህ ልትገምት ቻልክ?” አለ ኪሩቤል
ወደ ኒቆዲሞስ ግራ በመጋባት ዞሮ። “ሁሉንም ነገር በገምት
እየተመራን እስከ መቼ እንገዛለን! አመርቁ ባልሆነ መረጃ
ሰዎቻችን መንገላታቸው ተገቢ አይመስለኝም።”

“እየውልህ ኪሩቤል!... እኔ በበኩሌ ኒቆዲሞስ ባለው
እስማማለሁ።” አለ ታዴዎስ በግርምት ራሱን እየነቀነቀ።
“እዚህ ተራራ ውስጥ ለአመታት ታስራለሁ። እጅግ
የተደራጀና በቲክኖሎጂ መሣሪያዎች የተሞላ ነበር። አሁን

አንዳንዶቹ ምን ብዛት ወረቀት እንኳ፤ ሃላውም፤
ከተራራው ወጥተው በጌዳ ዋግ በአቅጣቢ ክፍሪያቸው ጋር
የተሳቀሱት ሰዎችን ምልክት ያዩ ነበሩ። ሆኖም
አንዳንድ ምልክት አሳይተው ከወጡ በኋላ አላዩም፤ ስለዚህ
ኒቆሊሞስ እንዳለው ከዚህ ዋሻ ጋር ሃቀኛነት ሌላ ዋሻ
ሊኖራቸው ይቻላል ብሎ መገመት ቀላል ነው።

"ስማኝ ከሩቤል!... ሃራጄውን ጊዜ ሃራጄውን ኃይል
ይጻጁ እንጂ ይህ ዋሻ በደንብ መጠናት አለበት። እያንዳንዱ
ሸንቁር መመርመር አለበት!" ብሎ ኒቆሊሞስ ከሩቤልን ያጸኑ
ለባቸው ዘመር ካረገው በኋላ በልሆሳስ፤ "ከሩቤል! ስማኝ!...
ጠዋት ላይ ዶን ቦናኝን ባህር ዳር አውርጥላን ጣቢያ ሂደን
መቀበል አለብን። ይህ ዋሻ ግን በሰዎቻችን እንደ ተያዘ
ይቆያል። በጥብቅ እያንዳንዱ ቅርፊት እንዲጠና ትፅዣዝ
አስተላልፍ። እኔ ምልህን ስማ። ሁልጊዜ በራስወገን መንገድ
ብቻ መጓዝ አያዋጣህም።" በማለት አስጠነቀቀው። ከሩቤልም
የኒቆሊሞስን ሁኔታ ካጠነ በኋላ ተሰላለሰና ወታደሮቹ እዚህ
እንዲቆዩና ዋሻውን እየሞሩ እንዲመረምሩ ትፅዣዝ አስተላልፈና
እነ ኒቆሊሞስን ተከትሎ ከተራራው ወጣ። ሂሊክፕተራ እነ
ኒቆሊሞስን ከአጃቢዎቻቸው ጋር እንደገና ከጫነች በኋላ
አየተንደቀደቀች ከተራራው ተነሳች።

፳፯

ዳጋ፡ኢትዮጵያ

ሚራሻዩ የአልፋን መዝገበ ፀሎት በጥንቃቄ ማንበብን ተያያዥታል። በአርሱ ግራት ወደ ግብፅ ሄደው በገናንጊዳ ላይ ለደረሰበት ጉዳት ራሱን በራሱ ተጠያቂ ከማድረጉም በላይ ለገናንጊዳ ካለው ልባዊ ፍቅር የተነሳ ውስጡ ተሰብሯል። የወንድሙን ያህል ለሚወደው ጓደኛው መቁሰል ቤዛ ይሆን ይመስል የአልፋን መዝገበ ፀሎት አንድ ምስጢር እንዲያቀብለው ያተረማምሰዋል።

በአልፋ መዝገበ ፀሎት ውስጥ ከተደጎሱት ሶስት የተለያዩ የፀሎት መባህፍት መጨረሻ ላይ አንድ ለዬት ያለ ዕሁፍ በመመልከቱ ትጭም ብሎ ያጠነው ጀመር። ሶስት ገፅ ከግማሽ ብቻ ያለው ይህ የብራና ዕሁፍ የፀሎት ባህሪ እንደሌለው ተገነዘበ። ከዛ ይልቅ የግል ማስታወሻ ወይም የግል ታሪክ ባህሪ ያለው ዕሁፍ እንደሆነ ለመገመት አላዳገተውም።

ሚራሻዩ የፀሎት መዕሀፉን ዘጋና ጥቂት አሰላሰለ። በዚህ መዕሀፍ ውስጥ ያያቸው አንዳንድ አስማት መሰል ቃላት

ከዚህ በፊት በኢራኮስ አባት ማስታወሻ ውስጥ ከተገኙት
አደራጃቶች ጋር ተመሳስሎት እንዳላቸው አስታውሱ።
ምንም ጊዜ ሲያባክን ብቻውን ከተቀመጠበት ክፍል ወጥቶ
ኢራኮስን ፈልጎ ይዞት ተመለሰ። ኢራኮስ አንድ ክፍል እየቀባ
ስለነበር በቀለም ተጨመላል።

ሚራሽ፣ ከአልፋ መዝገበ ፀሎት ጋር ተያይዞ ያገኘውን ዕውቀት
ገልጦ ለኢራኮስ አሳየው።

“ይህ ዕውቀት በአንተ አባት ማስታወሻ ውስጥ ከተገኘው
ዕውቀት ጋር ይቀራረባል ልበል?” በማለት ዕውቀቱን እንዲያነበው
ለኢራኮስ ሰጠው።

ኢራኮስ በጥንቃቄ ዕውቀቱን አንብቦ እንደጨረሰ፣ “መቀራረብ
ብቻ አይደለም፤ ይመሳሰላል። ይህ የሚለየው ግለ ታሪክ
ስለሚመስል ነው። ለማደናገሪያ ያህል ‘በስመ አብ ወወልድ
መንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ’ የሚል መንደርደሪያ
መጨመሩ እንጂ ሌላ ልዩነት የለውም። ‘ቶ’ በመሀላቸው
የተጠለሰመባቸው አስማት መሰል ቃላቶች ከብዕር
አጣጣላቸው በቀር ተመሳሳይ ናቸው።

ሚራሽ፣ ቆሎ በሚመስል የቀለም ዕውቀት የተከተቡትን በ‘ቶ’
የተሞሉ ቃላት አንድ በአንድ ለኢራኮስ ሲያነበንብሉት አስማት

የሚደግም አባይ በንቋይ ይመስል ነበር። “ኤልቶኤል...
ኤላቶኤል...አዳቶኤል...ኤማቶኤል...ኤልቶራን... ኤልቶዛር...
ጌሰም... ጌልቶጌል... አክቶኤም... ካልቶኤብ... ኢዛቶናን...
ባዜቶናን... ጎቦቶድራ... ጴንቶሎን፣ አፍቶጼን፣ አጋቶኤድ...
የሀቶራድ... የራቶራድ...” የሚሉ አስማት መስል ቃላትን
ደጋግሞ አነበበለት።

ከራኮስ ሚራሻርን ለረሻገም ደቂቃዎች ሲመለከተው ቆየና
ጥሎት ወጣ። ከደቂቃዎች በኋላ የአባቱን ማስታወሻ ይዞ
ተመለሰና አስማት መስል ቃላት ያሉበትን ገዕ ገልጦ እሱም
ለሚራሻር አነበበለት።

“ኤልቶኤል...ኤላቶኤል...አዳቶኤል...ኤማቶኤል...ኤል
ቶራን... ኤልቶዛር... ጌሰም... ጌልቶጌል... አክቶኤም...
ካልቶኤብ... ኢዛቶናን... ባዜቶናን... ጎቦቶድራ... ጴንቶሎን፣
አፍቶጼን፣ አጋቶኤድ... የሀቶራድ... የራቶራድ...” ተመሳሳይ
አስማቶች።

ልዩነቱ የአልፋ ዕቃና፣ “በእሱ አስማቲክ አግርር ፀርዬ
ወፀላእትዬ” የሚል መደምደሚያ ስላለውም ነው። ጥርት ያለ
የግዕዝ ቋንቋ ሲሆን ትርጉሙም፣ “በእነዚህ አስማቶችህ
ጠላቶቼን ያዘልኝ” ማለት ነው። ሚራሻር የምፀት ፈገግታ

አስማት በተባሉት ቃላት ላይ አሳይ። ፊደሎቹም መልሰው ያላገጡበት መሰለው።

“እኔ ምልህ ከራኮስ...” አለ ሚራሻር ዓይኖቹን ከቃላቶቹ ላይ ሳይነቅል። “...አስማት ላለመሆኑ አንዳች ጥርጥር የለኝም። ከስንት ደብተራ ጋር ያደኩ ሰው ነኝ። እንዲህም ብሎ አስማት የለ። እነዚህ በጽዮ የተሞሉ ቃላት የድርጅቱ መግባቢያ ቃላት የነበሩ ሊሆኑ ይችላሉ። ጥቂት የድርጅቱ ሰዎችም ይግባቡባቸው እንደነበር መጠርጠር ነው። እነዚህ በአልፋና በአንተ አባት ማስታወሻዎች ብቻ የተቀመጡ ቃላት ሁለቱም ወደ ሌሎች ቦታዎች ሲላኩ የድርጅቱ አባል ለመሆናቸው ማረጋገጫ ይሆኑ ዘንድ የሚነበኑ ሊሆኑ ይችላሉ።” በማለት መልሱን የከራኮስ ዓይኖች ይነግሩት ይመስል ዓይኖቹን ዓይኖቹ ላይ እንከራተታቸው።

ከራኮስም በበኩሉ ሚራሻርን ለረጅም ደቂቃዎች ሲመለከተው ከቆዩ በኋላ እንደገና ቃላቶቹን ሲያጤን ቆይቶ ቀና አለ።

“ሚራሻር አንድ ነገር ልብ ብለሃል?” አለ ከራኮስ አስማት መስሎቹ ቃላት መሀል አንዱ ቃል ላይ ጣቱን ጠቁሞ። “ይህን... ጌሰም... የሚል ቃል ተመልክተኝዋል?... ጽዮ ፊደል የለበትም። ምስጢር ቢኖረውስ?”

"...ጌሰም" ማለት በግዕዝ ቋንቋ ነገ ማለት ነው። ለምን 'ቶ' እንደሌለበት ግን ለእኔም አልገባኝም።"

"ይህ ብቻ አይደለም። ጌሰም ከሚለው ቃል ቀጥሎ የተፃፉት ቃላት በጥቁር ሲሆኑ ከእርሱ በፊት ያሉት ግን በቀይ ቀለም ነው። ይህም ራሱን የቻለ ጉዳይ ነው።"

"ከጌሰም በፊት ያሉት... ኤል ስለሚበዛባቸው ቢሆንስ?... ኤል ማለት ትርጉሙ እግዚአብሔር ማለት ነው። በመሆኑም የቱም ዕሁፍ፣ ፀሐፊዎች የቅዱሳንን እና የእምላክን ስም በቀይ መጻፋቸው የተለመደ ነው።"

"ይህን ስትል አንድ ነገር ተገልጠልኝ።"

"ምን?"

"እስከ ሁሉንም ቃላት 'ቶ' እየገደፍን እንፃፈቸው?"

"ሚሬኝር ከኪሱ ብዕር መገርጸጠና በቃላቶቹ መሀል የተሰነቀረውን 'ቶ' እያወጣ እንደገና ፃፋቸው።"

"ኤልኤል...ኤላኤል...አዳኤል...ኤማኤል...ኤልራን... ኤልዛር... ጌሰም... ጌልኤል... አክኤም... ካልኤብ... ኢዛናን... ባዜናን... ጎበድራ... ጴንሎን፣ አፍጼን፣ አጋኤድ የሀራድ... የራራድ..." የሚሉትን ለብቻ ዕፎ ደጋግሞ አነበባቸው። ሁለቱም ትርጉም በነፈሩቸው ቃላት ላይ አፍጥጠው ለረጅም ደቂቃዎች ከቆዩ በኋላ ሚሬኝር "የቦታ ነም ነው!" ብሎ ሳይታሰበው ጨካኝ።

“ምን?” ኪራኮስ ለያይቶ የላፋቸውን ቃላት ተጠቅሞ
ተመለከተ። “በምን መነሻነት?”

“ጌልጌል የሚለው ቃል ጌልጌል ከሚለው ቃል ተነሳ።
የተላፈ ነው ብለን እናስብ። በግዕዝ ቋንቋ ቤት፣ ሥፍራ፣ ቦታ
የሚል ትርጉም ይሰጣል። አክቶኤም የሚለውንም ‘ሱ’ን ቡድን
ተክተው የላፋት ይመስለኛል። አክቶኤም፣ አክሱም፣
ካልቶኤብ፣ ካሉብ፣ አባቶናን፣ አባና፣ ባቤቶናን፣ ባቤን፣
ነቦቶድራ፣ ነቦድራ፣ ጴጌቶሎን፣ ጴጌጤልዮን፣ አፍቶኤን፣
አፍኤ... ይመስለኛል። እነዚህ ደግሞ በአክሱምና በአክሱም
አካባቢ የሚገኙ ቦታዎች ናቸው። ትጠራጠራለህ?”
“አሺ አጋቶኤድ፣ የሀቶራድ፣ የራቶራድ... የሚሉት
ቃላትስ?”

“እነዚህም ባናውቃቸው እንጂ የቦታ ሥሞች
ይመስሉኛል።” አስና ሚራሻር ቀልጠፍ ብሎ ተነሳ።

“ምነው?” አሰ ኪራኮስ ግራ ተጋብቶ።

“አሁኑኑ ወደ አክሱም መብረር አለብን።”

“አብደሃል?... ”

“ሌላውን እዛው እናጣራዋለን። ለማንም ለማብራራት
ጊዜ ስለማይኖረን ጌራን ብቻ አሳምነን ውልቅ ማለት ብቻ
ነው። ተክተለን።” ሚራሻር ኪራኮስን በተቀመጠበት ጥላት
ወጣ። ኪራኮስ ከመከተል በቀር አማራጭ አልነበረውም።

ጽዕ

ጣና ሆቲል ÷ ባህር ዳር

ዶን ቦናኖ ከአራት ጠባቂዎቹ ጋር ባህር ዳር አውሮፕላን ጣቢያ እንዳረፈ በቀጥታ ያመራው ወደ ጣና ሆቲል ነበር። ኒቆዲሞስና ታዴዎስ አያሱም ከአጃቢዎቻቸው ጋር ሆነው በክብር ተቀብለውታል። ለጉምቱ ጉምቱ ባለ ሥልጣናት አስቀድሞ የዶን ቦናኖ መልካም ስምና ዝና በመሰበከ በጣና ሆቲል ውስጥ ሞቅ ደመቅ ያለ ግብዣ ተዘጋጅቶለት ነበር የጠበቀው። በፕሮግራሙ መሠረትም ቅልጥ ባለው የአራት ግብዣ ላይ አንዳንድ ባለሥልጣናት ንግግር አደረጉ።

“አያደገ ለመጣው አኮኖሚያችን እመርታ የኮሎምቢያ ባለሀብቶች ኢንቨስት እንዲያደርጉ እናበረታታለን።”

“ኮሎምቢያ እና ኢትዮጵያ ጠዳጅነታቸውን በኢንቨስትመንት ያጠናክሩታል።”

“መንግሥት ለአምስት አመቱ የእድገትና የትራንስፎርሜሽን እቅድ መሳካት ኢንቨስትመንት አንዱና ዋነኛው የጀርባ አጥንት ነው ብሎ ያምናል።”

እነዚህን የመሳሰሉ ክስሊኤ ዲስኩርኖች ሲሰሙ አምሽተው...
 በውስኪና በሻምፓኝ መራጨት ግብዣው እስኪጠናቀቅ ድረስ
 ዶን ቦናኖ ሲቅበጠበጥ አመሽ። ፕሮግራሙ ሳይንዛዛ በቶሎ
 እንዲቋጭ ያደረገው የህሊና ፀሎት አልሰመረም። አሰልቼ
 የሆነበት ዲስኩር ጆሮውን ሲነድፈው 'ጆሮዬን እኮ
 አልተከራዩሁትም።' ብሎ ነበር በውስጡ። እያንዳንዱ
 ባለሥልጣን እየተነሳ የሚናገረው ተመሳሳይ ከመሆኑ የተነሳ
 የትኛው የትኛውን እንደተናገረ ለማስታወስ እንኳ አይቻልም።
 ዶን ቦናኖ ትእግስቱን ያስጨረሰውን ዲስኩር 'የበቀቀን
 መዝሙር' ሲል ሰይሞታል። ኮሎምቢያ ውስጥ ግቢውን
 የሞሉት በቀቀኖቹ እንደሚያደርጉት አንዱ የአንዱን በቃሉ
 ያጠናው ያህል እንደ 'አቡነ ዘበሰማያት' ሲደግምበት ሲያመሽ
 ሊያብድ ጥቂት ነበር የቀረው። 'የማይፈልጉትን መስማት
 ያህል የሚመር ነገር የለም።' ሲልም በልቡ አፈላሰፈውታል።
 ቱስካኖውን የሚያጨስበትና ከውስኪው የሚጎነጭበት ጊዜ
 ያመት ያህል ርቆት ነበር። ታንቲራውና ዲስኩሩ እያዘገመ
 ተጠናቆ እርሱም በበኩሉ ኢትዮጵያ ውስጥ "ኢንሸስት
 ሲያደርግ" የላቀ ደስታ እንደሚሰማው ገልጾ ባጭሩ ምፀታዊ
 ዲስኩሩን እንዳሰማ በካድሬ ቅልጥ ያለ ጭብጨባ ጋዜጣዊ
 መግለጫው ተጠናቀቀ።

ዶን ቦናኖ በመሰላቸት የተፈጠረበትን ድብርት ለማስለቀቅ ያህል ውስኪውን ሁሉ ከጨለጠ በኋላ ተስካኖውን ለከሰ ወደ ተያዘለት ክፍል አመራ።

በክፍሉ ውስጥ ጥቂት ረፍት እንዳደረገም ኒቆዲሞስንና ታዴዎስን አስጠርቶ በክፍሉ ውስጥ ያነጋግራቸው ጀምሯል። ኮለኔል ኪሩቤልም የጣቅርን ተራራን ሰብሮ የገባውን ኮማንዶ አዛዥ እንደመሆኑ መጠን አብሮ የስብሰባው ተካፋይ ሆኗል።

ከኒቆዲሞስም ሆነ ከታዴዎስ እንዲሁም ከኮለኔል ኪሩቤል የሰማውን አስደንጋጭ መርዶ ዶን ቦናኖ መቀበል አትቶት ይደነፋ ጀመር። በተራራው ከርስ ምድር ውስጥ በተገነባው ዋሻ ውስጥ አንድም የዴርቶጋዳ አባል ያለመገኘቱ ጉዳይ ሲዋጥሉት አልቻለም። ካላዬ እንደማያምን ከገለፀ በኋላም በነጋታው ጠዋት ወደ ጣቅርን መሄድ እንደሚፈልግ ተናገሮ ሶስቱንም አሰናበታቸው።

እክሱም + ኢትዮጵያ

በከረብታዎች እግር ስር ሰጥ ባለ ሜዳ ላይ የተቆረቆረችው የእክሱም ከተማ እስከ ዐጥታዋ ላጤናት፤ ከህገ ልቡና እስከ ህገ ኦሪት የተሰበሰባት፤ ከዑለት መቶ በላይ ነገሥታት ዘውድ ደፍተው ቅብእ ነገሥት የተቀበላት፤ ከአረብ እስከ ሩቅ ምስራቅ ሲራራ ነጋዴ የተራከባት አትመስልም። ልዩ መለያዋ ዐጥታ ነው። ዐጥታ።

የገናናው እክሱም ስልጣኔ አሻራዎች የሆኑት ሰማይ ጠቀስ ሐውልቶቿ በዐጥታ ይታዘባሉ። የአንድ ወረዳ አነስተኛ ከተማ እንጂ የታላላቆቹ ነገሥታት መናገሻ፤ የሃይማኖት፤ የፍልስፍናና የኪነ ህንፃ መነሻ አትመስልም። ስመ ገናናዋ እክሱም በሐውልቶቿ ስር ኮስምና ከስማለች።

ከስልሳ ሺህ በላይ የማይሆኑ ነዋሪዎች የሚገኙበት ይህቺው አነስተኛ ከተማ ጥንታዊውን ሥልጣኔ ረግጣ በከረብታዎች ስር ተሰጥታለች። የሳባ መናገሻ፤ የጥንታዊቷ ኢትዮጵያ የስልጣኔ፤ የሥነ ጥበብ፤ የኪነ ጥበብ ጀረት መነሻ፤ የዕለተ

መሴ መንበር በመሆንዋም በኢትዮጵያውያን ዘንድ፤ እንደ
ኢየሩሳሌም፤ ቅድስት ከተማ ተብላ የምትቆጣጠረው
አክሱም፤ ከክሽ እስከ ሴም ከሳባ እስከ ያፌት በአዶሊስ በሬ-
ጉብቶ የተገበያየባትና ዘሩን አዋህዶ የተጋባባት፤ ከሮም እስከ
ፋርስ፤ ከባቢሎን እስከ ህንድ የተሸማመተባት፤ ከድንጋይ
ወቃሪ እስከ ወርቅ አንጣሪ ከቀራባ እስከ እናባ የተጠበበባት-
አትመስልም። ታሪካ ነፋስ እንደ ጠረገው ደመና እርቃኗን
ጥሏት አልፏል። ነገር ግን ማንኛውም ኢትዮጵያዊ አንገቱን
ቀና እንዲያደርግ የሚያደርጉት የእርከሃሎጂ ግኝቶቿና
ሐውልቶቿ በፀጥታ ውስጥም ታሪክን ሮክ ብለው እስካሁን
በክረብታዎቿ ሥር ይዘምራሉ።

በዚህች ፀጥታ በዋጣት፤ ዝምታ በደበታት ከተማ ውስጥ
ሁለት ወዘልውጦች ታይተዋል- ሚራኸና ኪራኮስ። ደር33
በሌሊት አምጥታ በአክሱም ከተማ አቅራቢያ ጥላቸው ነበር
የተመለሰችው ከንግሥተ ሳባ ጥንታዊ ቤተ መንግሥት
ፍርስራሽ አቅራቢያ። በረባዳማው ሥፍራ ባገኙት ሸጥ ውስጥ
እንደ ድርጭት አድፍጠው ሌሊቱን ካነጉ በኋላ ነበር በጧት
ወደ ከተማዋ የገቡት።

ኅብኚ ለመምሰል የተቻላቸውን ሁሉ አድርገዋል። የፀሐይ
መከላከያ ባርኔጣም ደፍተው ካሜራ ባንገታቸው

አንጠልጥለዋል። ባዘሏቸው አነስተኛ ሻንጣዎችም
መቀያረያ ልቦሶችንና ማስታወሻዎችን ይዘዋል። የአልፋና
የባክስ ማስታወሻዎችም ከያዟቸው ስንቶች ዋነኞቹ ናቸው።

ወደ አነስ-ም ከተማ እንደገቡ በተጥታ ያመሩት በከተማዋ
መሃል ወደሚገኘው ረምሃይ ሆቲል ነበር። በታላቁ የአነስ-ም
ንጉሥ ረምሃይ ስም በተሰየመው በዚህ ሆቲል ውስጥ አልጋ
ከያዙ ቡንላ የማለዳ ቱርሳቸውን ተመግበው በተጣይ ማድረግ
ያልባቸውን ማውጠንጠን ያዙ። በእትዳቸው መሠረት
አካባቢውን በውል የሚያውቅ አስጎብኚ ማፈላለግ ነበረባቸው።
የሆቲሉ እንግዳ ተተባይ ስልኮችን ከደዋወለ በኋላ እንድ
ወጣት አስጎብኚ እየከነፈ ከተናፈ አለ። አስጎብኚው በትህትና
እየተትለሰለሰ ስሙን አስተዋወቃቸው።

“አው-አለ-ም” አባላለሁ” አለ በፈጥገታ።

አነስ-ም መልሰው ራሳቸው እንኳ የማያስታውሱትን የሽፋን
ስም ነገሩት።

“አው-አለ-ም” ስትል እንድ አው-አለ-ም የሚባል ጅግና
አስታወሻኝ አለ ሚራሽ፣ ወሬ ለመቀጠል ያህል።
“አው-አለ-ም” የሚባለው ኢትዮጵያዊ ጅግና ኢትዮጵያ የእድዋ
ጦርነትን እንድታሸንፍ ያንበሳውን ድርሻ የወሰደ ሰላይ ነው።
ከዚህ ምኒልክ የጣሊያንን ጦር ስለ ትጥቁና ስለ ስንቁ መረጃ

አድዋ ላይ እስካሁን ነጭው የታጠቀውን የጣሊያንን ጦር በጦርና በጎራ ያጋ አንበርክኮታል። ካል በኋላ፤ "ስለዚህ ጀግና ሰው ትህ አታውቅም? በስሙ በመጠራትህ ልትኮራ ይገባሃል!" ሲል መልሶ ጨበጠው። አውላላውም በደስታ እየተናጠቀ ጠባቂ አድርጎ ጨበጠው።

ዘሊህ በኋላ ቡና እየጠጠ የጉብኝቱን መርሃ ግብር ነድፈው አክሱምን ለማሰስ ተነሱ። ሚራሽና ከራኮስ ከደፉት ባርነጣ በተጨማሪ ጥቋቁር መነሳሳት በማድረጋቸው ማንም እንደማይለያቸው ተስፋ አድርገዋል።

አውላላውም ይሁን በመጣው ሚኒባስ ከጫናቸው በኋላ ከተማውን ሰንጥቆ የሚያልፈውን አውራ ጎዳና ያለ ጉዟቸውን ቀጠለ። ከተማውን እንደጨረሱም የመኪናው ግንዛቤ ዳኑትማውን የኢና ሊትማን ጎዳና ይቧጥጥ ጀመር።

ከራሳቸው ግርጌ እንደጨረሱም አውላላው ከመኪናው እንዲጠርዱ ካዘዛቸው በኋላ ከአንድ ግድብ ዳር አቆማቸውና ገሳውን ጀመረ።

"ይህ የንግሥተ ሳባ የመዋኛና የመታጠቢያ ገንዳ ጥቂ ነው። ስፋቱ መቶ ሜትር በሰላሳ አምስት ሜትር ሲሆን አምስት ሜትር ጥልቀት አለው። ከክርስቶስ ልደት

በፊት በአንድ ሺህ ዓመተ ዓለም ከአለት ተጠርቦ የተወራ ሲሆን ማይ ዘም በመባልም ይታወቃል። የሹም ውሃ ማለት ነው። ስምዚውም ንግሥተ ሳባ ትታጠብበት ስለነበር የተሠጠው ነው። በአራተኛው ክፍለ ዘመን ክርስትና ሲገባ አብርሃና አፅባባ ለመጀመሪያ ጊዜ የተጠመቁበት ቦታ ነው። እንቀጥል።" ብሎ ወደ መከፋው ተመለሰና ኮረኮንቻማውን አቀበት ተያያዙት።

"ከክርስቶስ ልደት በፊት አንድ ሺህ አመት ቀደም ብሎ ዘመናዊ የመዋዊ ገንዳ ነበረን ነው የምትለኝ?" በማለት ሚራኝሮ ይገመልት።

"አንዴታ!" አለ አውሰሎም ኮራ ብሎ። "እኛ ያልጀመርነው ምን አለና!"

"አሁን የዓለም ጭራ መሆናችን ያሳዝናል።"

ከዳገቱ መሃል ደግሞ ወረዱና ከአንድ ከድንጋይ ካብ ወደ ተወራች ደላላ ቤት ገቡ። በውስጧ የእክሱም ስልጣኔ እጅግ ባበበበት ዘመን የቆመ ሀውልት ይገኛል። ይህ ሀውልት ከክርስቶስ ልደት በኋላ በአራተኛው ክፍለ ዘመን በነገሡት አዛዥና ሳይዛዥ ዘመን የቆመ ነው። የሁለቱ ወንድማማቾች ንግሥና ኢትዮጵያን ሁለት ነገሥታት በአንድ ዙፋን ላይ ያነገሡት ብቸኛዋ ጥንታዊት ሀዘር ያደርጋታል። በእርግጥ ከሁለቱ ነገሥታት አዛዥ ወንክር ያ እንደነበር ታሪክ ያስረዳል። ይህ ሀውልት በ332 ዓ.ም በታላቁ የእክሱም

ንጉሥ በኢዛና ዘመን የቆመ እንደሆነ በሦስት ቋንቋዎች፤
ማለትም በዕግዝ፤ በሳባ፤ እና በግሪክ ቋንቋዎች ላይ ላይ እንደ
ቆሎ የፈሰሰው ዕሁፍ ያስረዳል። በዚህ ቁመቱ 2.50 ሜትር
ወርዱም 1. ሜትር በሆነው በዕሁፍ የተንቀጠቀጠ ሀውልት
ላይ “ኢዛና ንጉሠ አክሱም፤ የሳባ፤ የዊምያር፤ የቤጃ፤
የሲያም፤ የሳልሂን፤ የራይዳንና የመርዌ (የካሱ) ንጉሠ
ነገሥት ድል አድራጊው የእግዚአብሔር ልጅ” የሚል የድል
ጠማር ሰፍሮበታል። ያመፁ ህዝቦችን፤ ሠራዊቱን ልኮ
እንዳስገበረና ምርኮኞችንም በጉዞ ወቅት በየቀኑ ሃያ ሁለት
ሺህ የሰንደ አንባሻና በቂ የወይን ጠጅ ይሰጧቸው እንደነበር
ይገልጻል። “ይህ ኢትዮጵያ ጥንትም የምርኮኛ አያያዚ ለአሁኑ
ዘመን አስተሳሰብ መነሻ እንደሆነ የሚያስረዳ ነው።” ሲል
አውአለም ጨመረላቸው።

አሁን የት እንዳለ የማይታወቁ የወርቅ፤ የብርና የነሀስ
ሀውልቶችም ንጉሥ ኢዛና እንዳቆመና ይህኛው የድንጋይ
ሐውልት ግን በላዩ ላይ የተዘረዘሩት የግዛት ስሞች
ኢትዮጵያ የመንን ጨምሮ ትግዝ እንደነበረ የሚያስረዳ
እንደሆነ አስገብኛቸው ገልጾ ገቧቸውን ሽቅብ ቀጠሉ። ዳጉቱን
ጨርሰው ከኮረብታው አናት ላይ እንደወጡም የገናናዎቹ
ነገሥታት የአዪ ካሌብና የልጁ የአዪ ጉብረ መስቀልን ቤተ
መንግሥት አገኙ። በቤተ መንግሥቱ ፍርስራሽ ሥር

ከመሬት በታች ወደተገነባው ዋሻ ይሂቸው ገባ። ይህም ዋሻ የነገሥታቱ ምሥጢራዊ እቃዎች ይቀመጡበት የነበረ እንደሆነ ከነገራቸው በኋላ በዋሻው ግድግዳ ላይ የተቀረፁትን ምልክቶች ይመለከቱ ጀመር። ሚራሻዋ የአበባ ቅርፅ ያለውንና ባሁኑ ዘመን የቲምፕላሮች ምልክት ተደርጎ የሚወሰደውን የመስቀል ቅርፅ በዋሻው ግድግዳ ላይ ተቀርፆ ሲመለከት

“ተመልከት ኪራኮስ... ይህ የመስቀል ቅርፅ፤ አሁን የቲምፕላሮች ምልክት ይባል እንጂ መነሻው ከእኛ እንደነበር ይህ ጥንታዊ ምስል ማስረጃ ነው።” አለው።

“ይህ ቀርቶ በላሊበላ ውቅር አብያተ ክርስቲያናት ቅርፃ ቅርፆች ላይ የሚታዩት ምልክቶች እንኳ በውል መጠናት ያለባቸው ምስጢሮች ናቸው። ናዚ የተጠቀመው የስዋስተኝነት ምልክት ሳይቀር ከእኛ የተወሰደ ነው። በአሁኑ ዘመን ዓለም ለክፉም ለደግም የሚጠቀማቸው ምልክቶች ከእኛ ይወሰዱ እንጂ አባቶቻችን ለምን ይጠቀሟቸው እንደነበር የተደረገ ጥናት የለም። የምልክቶችን ምስጢር ቀድመው የተረዱት አባቶቻችን እውቀታቸው በየሥርቸው ወድሟል።” ኪራኮስና ሚራሻዋ ይህን እየተነጋገሩ ጥንት እንደ ወርቅ አልማዝና ሌል ይቀመጡባቸው የነበሩ የድንጋይ ሳጥኖችን ጎበኝተው እንደገና ኮረብታውን ለቀው ቁልቁል ወረዱ። እኩለ ቀን ሆኖ ስለነበር ወደ ረምሃይ ሆቱል ተመልሰው ለምሳ ተሰየሙ።

ከሰዓት በኋላም፤ የፈራረሰውን የንግሥተ ሳባን ቤተ መንግሥትና እውብ ድንቅ የሚባል የኪነ ህንፃ ጥበብ ቅሪት ያለበትን የታዕካን ቤተ መንግሥት ከጎበኙ በኋላ ወደ አክሱም ጽዮን ማርያም ዋና መብረዬም አመሩ። ከመላኬ ዕላት መቀመጫ መዳረሻ ላይ ባለው መብረዬም ውስጥም፤ በወርቅ የተለበጡ መሳህናትን፤ የወርቅ ዝንጥላዎችን፤ የኦፓል ቅብ ኮርቻዎችን፤ የብር ከበሮዎችን፤ የአንበሳ ምስልና ጥም የሚል ፊደል የተቀረበባቸው ብርሃኖችን፤ የብርጭቆ ከስኩስትና ስህኖችን፤ የብርጭቆ ዕዋዎችን፤ በወርቅ የተንቆጠቁጡ ካባዎችንና ጫማዎችን፤ የአባ የሐንስን ፀጉር እስከ ወርቅ ወለባው፤ ከቀጭኔ ጭራ የተሠራ ጭራ፤ እና አክሱም የሚል ዕሁና የተቀረበባቸው ደቃቅ እንቁዎችን ጎበኝተው ወጡ። ሚራሽዩ ደቃቆቹ እንቁዎች የሚፈልገውን ቦታ ይጠቁሙት ይመስል ራሱ ሲመለከታቸው ቆይቶ ነበር የወጣው።

“የሚፈልገውን የማያውቅ ሰው ስለሚፈልገው ነገር...” የሚል ዕሁና የት እንዳነበበ ባያስታውስም ይህንኑ ሀሳብ እያሰላሰለ ያክከሱም ሥልጣኔ ምልክት ወደ ሆነት ሀውልቶች ግቢ ገባ። ከፈኩስ አካባቢውንና እስካሁን የጎበኙትን በመላ ያለመታከት ዘዲያ ይቀርዕና ፎቶም ያነሳ ነበር። በዚህ ድርጊቱ አስጎበኝቸው መገረመን አልደሰቀውም።

“ይህን ሁሉ ካሚራህ ይችልልሃል? ለምን ዝም ብለህ ዋና ዋናውን ብቻ አያነሳም?” ነበር ያለው አስጎበኝቸው አውሰው።

“የሚገኝም እንደነበረው ነው። የሆነ ያልሆነውን ዝም ብል ያሳል።”

ኪረቅሽ በአስተሳሰብም ንግግር ድንጋጤውን እየታገለ። “ያው... ለዐታው ክልን ስለሆነ የተነሳ ነው። እስከሁሉም ውስጥ ምን የማይሰደድን ነገር አለ ብለህ ነው? ሳር ቅጠሉ ሁሉ ያሳሳል። ሰንሊ ብዙን ፍር አንድ ተራራ ላይ ተተምጩ ሁሉንም ስለሌላ ብዙ ሰው ይደረግ። አልው። ኪረቅሽ ይህም ሆኖ ፎቶ ማንሳቱንም ሆነ ቢያደ መታረቡን አላቆመም። አስተሳሰብምን እየተከተሉ በርካታ ቅርፅ አልፈው በቅርፅ ያሸበረቁ ሐውልቶችን ይጎበኙ ይመር። በጥበብ እየረቀቁ ከትንሽ ተነሳተው የሚመጡት ሐውልቶች በመጨረሻ በታላቁ ንጉሥ በረምሃይ ተወርቆ በወደቀው ሐውልት ያበቃሉ። ሚራሽዩ ከቆሙት ሐውልቶች ይልቅ ያስደነቀው የወደቀው የረምሃይ ሐውልት ነው። ከሁሉም በተለይ ሁኒታ ዙሪያውን በልዩ ልዩ ቅርፆችና ምልክቶች ያሸበረቁ ነው። ይህ ከሁሉም ግዙፍና ረሻርም የሆነው ሐውልት የእስኩምን የሥልጣኔ ጣሪያ የሚያንፀባርቅና በቁመቱም በግዝፈቱም ከግዝፅ ሀውልቶች ጥግ ይቆም የዝዞታና የአይጥ ያህል ልዩነት የማይሰደድ ነው። በላይ ላይ የተቀረፁት የፎቶ ቅርፆችና ሌሎች ምልክቶች ምን እንደሚጠቁሙ እስከሁሉን አልተደረሰባቸውም።

“ኪረቅሽ... እኔን እንደዚህ ሐውልት የማይሰጥረመኝ ነገር የለም።” አለ ሚራሽዩን ዙሪያውን እየዞረ ፎቶ ሲያነሳና ሲገረም ከቆይ በኋላ። “በሶስት ሚትር መጠረት አንድ መቶ አሥር ማማ ከፍታ ያለውን ሀውልት ለማቆም የቻሉ ደግሞቹ በኢፍል ታወር የሚከራረሩት ፈረንሳዮች ይህን ሲያዩ

ማራራቸው የማይቀር ነው መቼስ። ረምሃይ ታላቅ ነው! እምስት መቼ ሃምሳ ቶን የሚመዝነውንና በዓለም ግዙፉን ሐውልት ያቆመ ጀግና! ክብር ይገባዋል! ይህን ግዙፍ ሐውልት ቅድም ከጎበኘነው ከጎበ ዱራ ተራራ ድረስ በምን አስጭኖ እምጥቶት ይሆን? ስንት ዝሆኖች ተንበርክከው ይሆን? ስንት ሰዎች ደቀው ይሆን? በነገራችን ላይ..." አለ ሚራሽ። ወድቆ የተሰባበረውን ሐውልት በዓይኑ ያቆመው ይመስል እየተመለከተ። "ይህ...የወደቀው የአክሱም ሐውልት ሴቶም የኢትዮጵያ ትንሣኤ ይሆናል የሚል ትንቢትም አለ።"

"እንደ ቀን ሐውልቱስ ኢትዮጵያስ መነሣታቸውና መቆማቸው መቼ ይቀራል!" ኪራኮስ የሚራሽን ትክሻ ቸብ ቸብ አደረገው። የሚራሽ ዓይኖች ከወደቀው የአክሱም ሐውልት ላይ እንደ ተተከሉ በእንባ ተሞልተው ነበር። ባስሁለት መግቢያ በሮች ወዳሉት ወደ ንጉሥ ረምሃይ መቃብሮ ገብተው ከእንደ ወጥ ጥቁር አለት ተቀርፆ የተሠራውን ድፍን የድንጋይ ሣጥን እስኪመለከቱ ድረስ የሚራሽ ዓይኖች እንደ ወረዙ ነበር።

ባህር ዳር + ኢትዮጵያ

ዶን ቦናኖ ወደ ጣቅርን ተራራ እንደሚያሄድ ተወስኗል።
ኮስኔል ኪናቤል ዶን ቦናኖ ወደ ተራራው መሄዱ ከጥቅመ.
ይልቅ ጉዳቱ እንደሚያመዘን ካስረዳ በኋላ ነበር የተወሰነው።

ኮስኔል ኪናቤል በዶን ቦናኖ መሄድ ፋንታ የጣቅርንን ተራራ
እና በውስጡ ያለውን ውስብስብ ዋሻ የሚያሳይ ሺዲዮ ቀርዖ
ጣና ሆቲል ድረስ ካመጣ በኋላ፤ “አንዳንድ ነገሮች እኛ
ሳንሄድ ይመጣሉ።” በማለት ነበር በላፕቶፑ ከፍቶ
እንዲመለከት የጋበዘው።

ዶን ቦናኖ በጣቅርን ተራራ ውስጥ የሚገኘውን ውስብስብ ዋሻ
የሚያሳየውን ሺዲዮ ከተመለከተ በኋላ ባግራሞት ራሱን
እየነቀነቀ “በምን ቆፍረውት ነው?” ሲል ጠየቀ። “ከሜክሲኮ
እስከ አሜሪካ ለእዕ ማመላለሻነት ምድር ለምድር በማፈያዎች
የተቆረረውን ዋሻ ነው ያስታወሰኝ።” ሲልም አደነቀ።

“ጦርነቱ ከቀላል ቡድን ጋር እንዳልሆነ ያስገነዝባል።”
አለ ኒቆዲሞስ ተንቀሳቃሽ ምስሉን አብሮ ሲመለከት ከቆዩ

በኋላ፡፡ “ቢሆንም እንደ ጃርት በጢስም ቢሆን አካሉን ከተደበቁበት እናስወጣቸዋለን፡፡”

“እንደ እኔ እንደ እኔ እኔ እዚህ ተራራ ውስጥ ያለ አይመስለኝም፡፡ ቀደም ሲል እንደነገራችሁኝ በዚህ ተራራ ላይ ሁለት ጦርነቶችን አድርገዋል፡፡ በድልም ተወጥተዋል፡፡ ነገር ግን እንደ ገና የበለጠ ጦር እንደሚከባቸው ስለሚገነዘቡ መኖሪያቸውን ሰደ ሌላ የማይታወቅ ሥፍራ አድርገዋል የሚል ግምት አለኝ፡፡” አለ ዶን ቦናኖ ስጂዮውን ከተመለከተ በኋላ፡፡

“ከተራራው ወጥተው እንዳልሄዱ መረጃ አለኝ፡፡” አለ ኒቆዲሞስ፡፡ “የአካባቢው ሚሊሻዎች በንቃት የተራራውን ዙሪያ እንዲጠብቁና የሚያዩትን እንቅስቃሴ በሙሉ እንዲጠቁሙ አስደርጌ ነበር፡፡ ነገር ግን ከዚህ ተራራ ወጥቶ የሄደ የሰው መንጋ እንደሌለ አረጋግጠዋል፡፡ በእኔ ግምት ከዚህ ተራራ ጋር የሚያያዝ ሌላ ዋሻ አለበለዚያ ደግሞ እዚሁ ተራራ ውስጥ ካለው ዋሻ ቀጥሎ ያለ ሌላ ዋሻ አላቸው፡፡ በመሆኑም ይህኛውን ዋሻ ዙሪያውን በመናድ የሚቀጥለው ጉረኝነቱ ይገኛል፡፡ የሚል እምነት አለኝ፡፡”

“ታዲያ ይህን ካሰብክ ለምን ጊዜ ታባክናለህ?!” ዶን ቦናኖ አንባረቀ፡፡ “አሁኑኑ ዙሪያውን መናድ ይጀምሩዋ!”

"እንደ ኤልሳቤጥስን አዳራሽ ተራራው ተንዶ ለመቻቻን ጭምር አበረው ቤዳራነሱ?" ከኤሩቤል ግንባር ላብ ተንቀሳብ።

"እንተ ደግሞ ስሞኑን የምታመጣው ሀሳብ ሁሉ የሰቅሏቸው ሀሳብ ሆኖብኛል!" ኒቆሊሞስ ኤሩቤል ላይ ጮኸበት። "ከመቼ ወዲህ ነው ተራራ እንደ ህንፃ ሲደረመስ ያሃኸው? ቸግር አለ? ... ቢደረመስም ባይደረመስም? ቢናድም ባይናድም ሞሻው ዙሪያውን መቆራር አለበት! አሁኑኑ ይህንኑ እንዲያደርጉ አገዛዥው!"

ኤሩቤል የወረጨ ግንባሩን በመዳፉ ምሽቶ የራዲዮ መገናኛውን ወደ አፉ አስጠጋ። "ዙሪያውን ቆፍሩት!" ካለ በኋላ በረጅሙ ተንፋሶ ወጣ። በኤሩቤል መጨነቅ ግራ የተጋባው ኒቆሊሞስ ኤሩቤል ሲወጣ፣ ኋላውን በጭኖቹ እንደ ሸንኮራ አገዳ ላጠው።

፴፪

እክሱም + ኢትዮጵያ

የሚረዱት ዓይኖች ድልህ መስለዋል። እንቅልፍ ባይነሱ ሳይሆኑ ነበር ያደረገው። ቀኑን መሰሉ በእክሱም በራያ ሲቀርባቸውና ሲያነሳቸው የዋላቸው ምስሎች ሊሰጡት የቻሉት ፍንጭ የለም። በአልፋ ማስታወሻ ውስጥ ካገኛቸው አስማት መሰል ቃላት ውስጥ የተራቱት ጥቂቶች ናቸው። “እክቶኤ”፣ “ከልቶኤ”፣ “ኢዛቶናን”፣ “ነቦቶድራ”፣ “የመሳሰሉት ቃላት”። “በእክሱም”፣ “በካሉ”፣ “በኢዛና እና በነቦ ድራ” በራቱም ሌሎች ገና እንደተቆላለፉ ናቸው። “ባዜቶናን እና ጴንቶሎን” የሚሉትን ሁለት ቃላት የፈታቸው አመሻሽ ላይ ነበር።

ክርስቶስ ከመወለዱ ስምንት አመት ቀደም ብሎ ነግሦ ከክርስቶስ ልደት በኋላም እስከ ዘመኑ ዓመተ ምህረት ድረስ የቆየውን የንጉሥ ባዜንን መቃብር በጎበኙም ያገኙት አንዳች ምልክት አልነበረም። ከእክሱም ወደ አድዋ በሚወስደው ጎዳና በአንድ ትረብታ ሥር የሚገኘውን የንጉሥ ባዜን መቃብር በጎበኙ አንዳች ፍንጭ የሚያገኙ መስጧቸው ነበር።

ሆኖም ወደ መቃብሩ የሚያወርዱትን ክድኝጋይ የተፈለፈሉ ደረጃዎች ወርደው አዳራሽ ወደ ሚመስለው ክፍል እንደገቡ ከኮረብታው ሽንጥ ላይ የተከፈቱት አራት መቃብሮች ላይ ቢያረጉም ግምታቸው መና በመቅረቱ በመቀጠል ያቀኑት ወደ አቡነ ጴንጤሌዎን ገዳም ነበር።

ወደዚህ ከአክሱም ከተማ ሶስት ኪሎ ሜትር ወጣ ብሎ በሚገኝና እንደ ጦር በተቀሰረ ኮረብታ ላይ፣ ቁልቁል ከተማዋን ለመጠበቅ የተሠራ ማማ የሚመስለው የአቡነ ጴንጤሌዎን ገዳም የደረሱት ከመሸ ቢሆንም ያገኙት አንዳች የተለዩ ነገር አልነበረም።

ከዚህ ቅዱሳን አንዱ በሆኑት አቡነ ጴንጤሌዎን በአምስተኛው ምዕት አመት ወደ ተሠራው ወደዚህ ገዳም ከአለት ተቆርቁረው በታነው ደረጃዎች ወርደው፣ ክድኝጋይ የተፈለፈለውን የድኝጋይ በርሚልና ንጉሥ ካሉበ ዓለም በቃኝ ብሎ ለልጁ ዙፋኑን አውርዶ መጥቶ በምናኔ ያረፈበትን መቃብር ቢመረምሩም ምንም ያገኙት የተለዩ ነገር አልነበረም። ከዚህ በኋላ የሌሊቱን መኝጋት ተጠባብቀው ከአክሱም ከመውጣት በቀር ሌላ ምርጫ እንዳልነበራቸው ተነጋግረው ወደየክፍላቸው ቢያመሩም ሲነጋ ሁለቱም የተገናኙት ባይኖቻቸው እንቅልፍ ሳይዞር ነበር። ቁርሳቸውን

ተመገበው በፍ ከጠጡ በኋላ የአልፋን መዝገብ ፀሎት
ያገለበጡ ገቡ። ሌሎች ያልተረቱ ሁሉም አገልግሎት
ይጠብቁቸው ነበር። "...አገልግሎት አገልግሎት የሆኑት
የራቀቅ።"

"አገልግሎት... የሚለው አገልግሎት ማለት ሳይሆን
አይታይም። አገልግሎት ከዘጠኙ ቅዱሳን አንዱ ናቸው።" ሚራሽ
ግምገማን አስተመጠ።

"የአርሳቸው ገዳም" የት ነው የሚገኘው?"

"የሀ እንደሆነ ከዚህ በፊት ሰሞኑልሁ።" አለ ሚራሽ
የሆኑት የሚለውንም አየተመለከተ። "የሆኑት የሚለውም
የሀ የሚለውን ለመጠቀም ሳይሆን አይታይም።"

የሆኑት ከገናኝቸውን ከክፍሉ በኋላ ወደ አዲሽነት
የሚሄደውን የሀዘብ መንገድ ተሳናረው ከአክሱም ወጡ።
ገያ አምስት ኪሎ ሜትሮችን ያህል ተገዘው የአድዋ
ተራሮችን እንዳለፉ ወደ ግራ የሚታጠቁ የኮረኮች መንገድ
አንዱ አውቶበሱን አስቀመጠ ወረዳ። ለአምስት ወይም
ለስድስት ኪሎ ሜትር ያህል የእግር ጉዞ እንዳደረጉም ወደ
ጥንታዊቷ የሀ ከተማ ገቡ።

ጣና ሆቲል ተባረርዳል

ኒቆዲሞስ የሆቲሉን መናፈሻ አቋርጦ ወደ እሱ የሚገለግለውን ሰው አይቶ በደመነፍስ ቱር ብሎ ተነሳ። የሲ. አይ. ኤው ወኪል ዶናልድ ነው። ከሌሎች ሁለት ሰዎች ጋር በፍጥነት እየተራመደ ቀረበ። ምንም ቀጠሮ አልነበራቸውም።

“ምን ትሰራለህ እዚህ ሚስተር ዶናልድ?” ኒቆዲሞስ አፋ ተሳስሮ የጠቀው። አልመለሰሰትም። ይባሉን እሱም ሌላ ጥያቄ አስከተለለት።

“እስካሁን አልያዛችሁትም?”

“ምን ነዚህ ሚስተር ዶናልድ እንዲህ በተላሉ ይሆናል ብለህ ጠብቀህ ነበር?” አለ ኒቆዲሞስ እንዲቀመጡ ወንበር እያሳያቸው። የራሱን ወንበር ስዐም እየተቀመጠ። “የሚታረድ ዶር እንኳ ለመያዝ ጥቂት ማስቸገሩ አይቀርም። ያንተ እዚህ መምጣት ግን ገርሞኛል።”

“ምንም የሚያስገርም ነገር የለውም። ያንተ እንቅስቃሴ ምን ላይ እንደደረሰ ለማወቅም ይሆናል አመጣጡ። የማግኘቱ ነገር ካለም እንደዛው።”

"ቀላጅግረን ነበር እኮ ሚስቱ ሥራ ሆኗል። ሁሉንም
ሰጠረሰ እንግሮሃለሁ። አሁንም የእኛን ቤት መታደራት
ጥሩ አይደለም። ለመሆኑ መቼ መሳተፍህ?"

"ጠዋት መድረሳችን ነው። መምጣታችንን
ከልወደድከው እንደገና ጠዋት መመለስ እንችላለን። አሁን
እኔ ስለመሸ ወደ አዲስ አበባ መሄድ እንችልም።"

"መምጣታችሁ አስከፍቶኝ አይደለም። ሆኖም የእኔ
ከእኛን ታር መታየት ጥሩ አይደለም።"

"ይገባኛል።" ካለ በኋላ ሥራ ሆኗል። ጥቂት አሰብ አድርጎ
"ለመሆኑ ምን ላይ ይረሳችሁ?" ብሎ ጠየቀው።

"ተራራውን ሰብረን ገብተን ነበር። ነገር ግን በዛ
የለም።"

"ምን?" የይንል ዓይኖች ተበልጠው።

"ተራራው ውስጥ የለም።"

"የት ይረሱ ነው የምትለኝ?"

"እሱን ሰጊዜው ማወቅ አይቻልም። ወይ ተራራ
ተደረው ይሆናል አልያ እዛው ተራራ ውስጥ ሌላ ዋሻ
ቆፍረው ገብተው ይሆናል። ያም ሆነ ይህ ተራራውን
አያስናድኩት ነው።"

"ተራራ እንዴት ነው ልታስንድ የምትችለው?
በድማማች ነው?"

“አይደለም የዋሻውን ግድግዳዎች እያስናድኩ ነው። ምናልባት እዛው ተራራ ውስጥ ከሆነ ሌላ ክፍል ይከፈታል።”

“ታዲያ እሳካውን የተገኘ ፍንጭ የለም?”

“የለም። ዋሻው ሰፊ በመሆኑ በዚህ ፍጥነት ክፍሎቹ በሙሉ ተንደው ሊያልቁ አልቻሉም። እንዲያውም...” አሰና ወደኋላ ዞር ተመለከተ- ኒቆዲሞስ ከኮለኔል ኩሩቤል ከራሱ ሰዎች እንዲያምን ሊጠራለት ዞር በመለከት ከእርሱ ራቅ ብሎ መናፈሻው ውስጥ ተቀምጦ የነበረበት ወንበር ባዶውን እንደሆነ አየ።

ኒቆዲሞስ ተነስቶ ከሩቤል ተቀምጦበት ወደ ነበረው አቅጣጫ ሂዶ ዙሪያውን በያስሰም ሲያየው አልቻለም። ምናልባት ክፍሉ ውስጥ ገብቶ አርፎ ይሆናል በሚል ወደ ክፍሉ ሂዶም አንኳኳ። አልተከፈተለትም። ደጋግሞ እያንኳኳ እያለ ዕዳቷ ከተፍ አለችና “የሉም እኮ ጌታው። ቅድም እንደወጡ አልገቡም።” ስትል ማንኳኳቱ አጉል ድካም ብቻ እንደሆነ ነገረችው። ኒቆዲሞስ ተንቀሳቃሽ ስልኩን አወጣና የኮለኔል ከሩቤልን ቁጥር ፈልጎ ደወለ። ነገር ግን “የደወለላቸው ደንበኛ ቲሌፎን ሰጊዜው ጥሪ አይቀበልም።” ከሚል ድምፅ በቀር የከሩቤል ድምፅ አልተሰማም።

፴፬

የሀ ÷ ኢትዮጵያ

ሚራሽና ከራኮስ ወደ ጥንታዊቷ የሀ ከተማ ገብተዋል።
ከጭቃ ቤቶች በቀር ለዓይን የሚገባ ቤት የሌለባት መሆኗን
ሲያይ “ራተኞች ኃለኞች ይሆናሉ” የሚለው ብሔል ትዝ
አለው - ሚራሽና። “ከሀገር የሀ ከፊደል ሀ ይቀድማሉ።”
ሲባል በልጅነቱ የሰማውም ተከተለበት። አባራ ያጠለቃትን
ይህችን ጥንታዊት ከተማ አቋርጠው ሲጓዙ ከክርስቶስ ልደት
በፊት ባለው ዘመን ውስጥ የሚገኙ ሳይመስላቸው አልቀረም።

እንደ አርኪዮሎጂስቶችና ታሪክ ፀሐፊዎች ምስክርነት፣ የሀ
የተቆረቆረው ከክርስቶስ ልደት በፊት ስምንት ምዕተ
አመታት ቀደም ብላ ነው። የፑንት ከተማ- የዳኦማት ማማ።
ከባቢሎን ውድመት በኋላ የኩሽና የሴም ዘሮች እንደገና
በዘርና በቋንቋ ተቀላቅለው፣ ዘራቸውን አግኝተዋል።
ቋንቋቸውን ግዕዝ ያደረጉባት የኢትዮጵያ እትሙት የተቀበረባት
የኢትዮጵያ ሀሀ መሠረት የሀ። የመጀመሪያዋ የኢትዮጵያ
ዋና ከተማ።

ሚራሽር በዚህች አፈር ባጠለቃት ከተማ መሀል ቆሞ ዙሪዋን ተመለከተ።

"በታሪክ መርከብ ላይ የምንሳፈር፤ መሰለኝ።" አለ በዙሪያዋ የከበቧትን ተራራዎች እየቃኘ። "በነዚህ ተራራዎች ላይ የዋሊያ አርማ የነበረው የዳዕማት ባንዲራ ሲርገበገብ፤ ዓይነ ህሊናዬ ወደ ኋላ ሂድ ተመለከተ። ዕዝነ ህሊናዬ ከሽና ሴም እንደገና አንድ ሆነው በግዕዝ ቋንቋ ሲፈላሰፉ አሰማኝ። ያሁኗን ኢትዮጵያ ተነስተው በመለከቱ ምን ይሉ ይሆን? ተቀላቅለን ሳለ እንደገና ለምን ተለያያችሁ? ማንኛችሁ ናችሁ ንፁህ ሴም? ማንኛችሁ ናችሁ ንፁህ ከሽ? የሚሉን አይመስልህም ከራኮስ? ማን ይሆን ታሪካችንን አዳናኛ መጃ የተከለበት? ኢትዮጵያን በዞርኩ ቁጥር የእናቱን ወይም የአባቱን መቃብር አያሉ መቃብሮች ካሉበት መካነ መቃብር ውስጥ እንደሚፈልግ ልጄ የመሰልኩ ይመስለኛል። መቃብር ላይ መረማመድ!... አንዳቸው ተነስተው ለዚህ በትጥፈት ታሪኩ ተቀብሮበት ኮምፓሱ እንደጠፋበት መርከብ ያለ አቅጣጫ ለሚንሳፈረው ትውልድ ሁሉንም በነግሩት እንዴት ጥሩ ነበር!"

ሁለቱም ይህንን እየተነጋገሩ የየሀን ከተማ ሰንጥቆ የሚያልፈውንና ማይ መኸለ የሚባለውን ወንዝ ተሻግረው

ወደ ኮረብታው ከወጡ በኋላ ኮረብታው ላይ ተከፍሶ ቁልቁል ከተማዋን የሚመለከተውን ጥንታዊውን የየሀ ሕንፃ ለማዳት ገቡ።

በአሥራ ስድስተኛውና በአሥራ ሰባተኛው ክፍለ ዘመን እነ ጀምስ ብሩስና ፍራንሲስኮ አልቫራዝ የመሳሰሉ አሳዮች አይተው የተገረሙበት ይህ ጥንታዊ ሕንፃ ከአክሱም በፊት ከመታነፁም በተጨማሪ ህንፃው የተገነባባቸው ግዙፍ ጥርብ ድንጋዮች ያለ አርማታ ተያይዘው ከሶስት ሺህ አመታት በላይ መቆየታቸው ማንንም የሚያስደንቅ ነው።

“የአፍሪካ ካሚሎት” ተብሎ የሚቆለጸጸውን የጎንደር ቤተ መንግሥት ሲጎበኝ የተደነቀው ሳያንስ ድንጋዮቹ አንዳች አርማታም ሆነ ብረት ሳያያይዛቸው ይህን ያህል ምዕተ አመታት በመቆየታቸው ሚራዥ አዙሮት ይወድቅ ያህል ከህንፃው መሀል ቆሞ “የሀቶራድ!” ሲል ጮኸ።

የትርጉሙ ምንነት ባይገባውም በአስማት መሰሎቹ ቃላት በመመራት እዚህ በመድረሳቸው ጫፍ ለመድረስ አንድ ቃል ብቻ እንደቀራቸው ተገንዝቧል። “አፍቶጼን” የሚለውን አፍፄ በማለት ስለተረጎሙት “የራቶራድ” የሚለው ብቻ ነው የቀረቸው። አቡነ አፍፄ ከዘጠኙ ቅዱሳን አንዱ ሲሆኑ

በሰዎችቱም ከፍለው ዘመን ወደዚህ ቦታ በመምጣት ይህን ህንፃ
ቤተ መቅደስ አድርገው የክርስቲናን ሃይማኖት እንደሰበኩበት
ያውቃል። ባሁኑ ጊዜ ግን የአቡነ አጥኤ ቤተ መቅደስ ከዚህ
ጥንታዊ ህንፃ ወጥቶ አሥር ሜትር ያህል ራት ብሎ
ተገንብቷል።

የሚቀሩትን ቃል ትርጉም ህንፃው ይነግራቸው ይመስል
ሚረዳቸውና ከራሳቸው ይደጋግሙት ጀመር።

"የራቶራድ"

"የራቶራድ"

"የራቶራድ"

"የራቶራድ"

ምንም ለገባቸው የሚችል ቃል ወደ አእምሮቻቸው
አልመጣም። ቃሉ ራሱን ይፈታ ይመስል እንደገና
ይደጋግሙት ጀመር።

"የራቶራድ"

"የራቶራድ"

"የራቶራድ"

"የራቶራድ"

በቅዱስ ስጋ እንደ ይከም ያሉ መነኩሴ ወደ እነርሱ ሲመጡ ተመልከቱ።

"ኪራቅስ ዝም በል። እንደ ይል ስንሞህ... እብዶች መስለናቸው እንዲያሆን። ሰዓቱም እየመሸ ስለሆነ ማደራጃ እናገኛለን።" በማለት አንገሳጽክ ሚራሻ እየቀረበ የመጡትን መነኩሴ እኛ ለመንሳት እርሱም እየቀረበ።

"እንደምን ዋላችሁ?" አሉ መነኩሴው በሚንቀጠቀጥ ድምፅ። "እስኑህን አጥታችሁ ነው?"

"እግዚአብሔር ይመስገን አባ እንደምን አመሹ? እየመሸ በመሆኑ ማንንም አላገኘንም።" አለ ሚራሻ ለመሳለም እያጎነበሰ።

"ከወደፊት መጥታችሁ ነው?" አሉ መነኩሴው ሚራሻን በጥጥና እየተመልከቱ።

"ይፍቱኝ" አለ ሚራሻ ያልሰማ መስሎ በማደናቆር።

ኪራቅስ በተራው መጥቶ ሲሳለም መነኩሴውን ከእግር እስከራሳቸው ተመልክታቸው ሚራሻ። ውስጡ ተሸበረበት። ከዚህ ቀደም አይታቸው የሚያውቅ መሰለው። መልሶ ደግሞ ከሌላ መነኩሴ ጋር የተመሳሰሉበት መሰለው።

መነኩሴው አሳልመዋቸው ሲያበቁ ምርኩዛቸውን ብብታቸው ወሽቀው ተደገፉና ስለ ጥንታዊው ህንፃ ይተርኩላቸው

ጀመር። ስለ ህንፃው በታሪክ የሚያውቁትን ደገመላቸው
እንጂ አዲስ ነገር አልጨመሩላቸውም። ህንፃውን
አስጎብኝተዋቸው እንዳበቁ በስተሰሜን ወደሚገኘው መብደም
ወሰዷቸው። እግረ መንገዳቸውን ሲያልፉም ከቤተ ክርስቲያኑ
ግድግዳ ላይ የተለጠፉትን የስድስት ዋሊያዎች ምስል
አሳይተዋቸው ሲያበቁ “በአርክዮሎጂ ቁፋሮ የተገኙ ናቸው።
የዋሊያዎቹ ትርጉም ምን እንደሆነ አልታወቁም፤ ሆኖም
የጥንቱ ዳእማት መንግሥት አርማ ሳይሆኑ እንደማይቀሩ
ይገመታል።” ብለው ሚራሻሮችን ገርመም አድርገው በማዬት
ደረጃውን ወርደው ወደ ትንሽዋ መብደም ወሰዷቸው።

በመብደሟ ውስጥ የብራና መባህፍትንና በአርክዮሎጂ ቁፋሮ
በሳባውያን ቋንቋ ተዕራው የተገኙ የድንጋይ ላይ ዕሀፎች
አሳይተዋቸው ወጡ። መብደሙን ከቆለፉ በኋላም ሽቅብ
በደረጃው ወጡና እነ ሚራሻሮችን ከጎላቸው ተከተሏቸው።

ሚራሻሮ ኮረብታው ላይ ካለው ከአቡነ አፍጌ በቱክርስቲያን
ግርጌ ቆሞ አሻግሮ የሆነ የከበቧትን ተራሮች ይለክት ጀመር።
የተራሮችን ብዛት ሲመለከት፤ የሀ፤ ራጣራ ተራሮችን ራጥሮ
ሲጨርስ የተረፈውን የከመረባት የተራራ ግምጃ ቤት
መሰለችው። ተራሮቹ እንዳች ነገር ይነግሩት ይመስል ባይኖሩ

ተማሪዎቻቸው። በስተምዕራብ ባሉት ተራሮች ጠባብ ሃም
የመሰለችው ጀምበር በመጥለቅ ላይ ካት።

ሚራሻ፣ ቆሞ ግራ በመጋባት ላይ እንዳለ መክሰላው
እያዘገመ መጠና ምርኩራዣቸውን ተደግፈው ፊት ለፊት
ቆሙና በጥጥና ይመለከቱት ጀመር።

ሚራሻ ትዝ ሲለው መዘዴሙን የጎበኘበትን መክራል
እንደነበረበት ገባውና ከቦርሳው አውጥቶ ጥቂት የብር ሃሞች
ዘረጋላቸው።

“አይ... ተወው ልጄ... እንዴው የት ልታድሩ ነው?
መሸቶባችኋ። ካልሆነ እዚህ እኔው ዘንድ ብታድሩሽ ብዬ
ለመጠየቅ ነበር አመጣጤ። በጨለማ ከምትሰቃዩ የእኔው
ጉርብጥብጥ የእንጨት አልጋ ይሻላችኋል። የሚቆረጠም
ጥሬም አይጠፋም።” መክሰላው አሁንም ዓይኖቻቸውን ካይኑ
ላይ አልነቀሉም። “የእኔ ልጅ?” አሉ አሰከተሉና ድምፃቸውን
ለስለስ አድርገው።

“አቤት አባቱ...” አለ ሚራሻ፣ አንድ እርምጃ
ወደፊታቸው ቀርቦ።

“ከዚህ በፊት አይቸህለሁ ልበል?... ከቅድም ጀምሮ
ላስተውልህ የማውቅህ ይመስለኛል። ተመሳስለህብኝ
ይሆን?”

“እኔም እኮ...” አለ ሚራሻሮ ትግሉም ብሎ እየተመለከታቸው። “እኔም እኮ የት እንደሆነ አጣሁት እንጂ የማውቀውት ይመስለኛል። እዚህ ነው እንዳልል ከዚህ ቀደም እዚህ ሥፍራ መኖሪያ አላውቅም። ወደ መሀል ሀገር ብትብለው ያውቃሉ?”

“እርግጥ ነው። ግን ቆይቷል...” ብለው አንገታቸውን ደፉ።

ሚራሻሮ ከዲጋ በተር ሌላ ቦታ መነኩሴ ተዋውቆ ስለማያውቅ “ዲጋ እስጢፋኖስ ገዳምን ያውቁታል?” ሲል በድፍረት ጠየቃቸው።

ከእንቅልፉ እንደባነ ሰው ብትት ብለው ቀና አሉና፤ “እዛ ነበርክ? አዎ አውቀዋለሁ።” አሉ ይበልጥ ቀረብ ብለው።

“እዛ ማንን ያውቃሉ?” ሲል ጠየቃቸው እያቅማማ።

“አዬ... አሁንስ የማውቀውም የለኝ። አልተዋል። እንዴት ተረፍክ አንተ?” አሉ ያሰረውን በጽኑ ቅርፅ የተሠራ መስቀል በውል እያስተዋለ።

ሚራሻሮን አንዳች ስሜት ወረረው።

“እርስዎ እዛ ውስጥ ነበሩ?”

“አሁንማ መሰሉ በመሰሉ አስታውሼህለሁ።” አሉ ጥያቄውን ሳይመልሱለት። “የአባ ዝንበሩ ልጅም አይደለህ?... እግዚአብሔር ታላቅ ነው። የእሱን ልጅ ሳይ እሱን ያየሁ ነው የመሰለኝ። እግዚአብሔር ቸር ነው።” አሉና ሚራሻርን አቅፈው ይንሰቀሱቱ ጀመር።

ከደቂቃዎች መላቀስ በኋላ መነኩሴው ሚራሻርንና ክራኮስን ቀልቁለቱ ላይ ወዳለችው ቤታቸው ይዘዋቸው ወረዱ።

ደህሰዋ ጎጆ ከውጭ እንደምትታዩው አይደለችም። ውስጧ ንፁህ ነው። ገና ገብተው ከመቀመጣቸው የሽንብራና የስንዴ ንፍሮ አቀረቡላቸው። ከቅምጫናቸው ቀድተው ውሃ በዋምራ ሰጥተዋቸው ሲያበቁ ከራት ለራታቸው ተሰየሙ።

ሚራሻር ምናልባት አያውቁ ይሆናል በማለትም፤ በሌላ በኩልም ምስጢር ያባከነ መስሎት ሲፈራ ሲቸር ከቆዩ በኋላ የመጡበትን ዋና ቁም ነገር ዱብ አደረገላቸው። ለጥቂት ደቂቃዎች መነኩሴው አንገታቸውን ደፍተው ሲያሰላስሉ ከቆዩ በኋላ የሚራሻርን እጅ ይዘውት ተነሱና ከጎጆዋ አስወጡት። የክራኮስ ልብ በፍጥነት እየመታች ተከተላቸው።

መካከሉው በዝምታ ወደ ዳገቱ ወሰዷቸውና ከማይ ወደሚታዩት ተራሮች ጠቋሚ ጣታቸውን አነሱ። “ያ ማይ ተራራ ጎቦ አይናይ ይባላል።” አሉ ከተራሮች መሀል እንዲን እየጠቆሟቸው። ተራራው የአንበሳ ቅርፅ አለው። “የእምላክ ተራራ ማለት ነው።” ካሉ በኋላ ወደሚራሻ ዞሩ። “ቅድም ስትጠሩት የነበረውን ስም ሰምቼ ነው ወደናንተ የመጣሁት። የራቶራድ...የራቶራድ...የራቶራድ...ስትሉ ነበር። ማን ነገራችሁ?” አሉና ፊታቸው ፈካ አለ።

“አባ... ታሪኩ ረጅም ነው። እዚህ የመጣነው ግብፅ ድረስ ከንተከራተትን በኋላ ነው። ዳጋ እስጢፋኖስ ውስጥ የዘጉ አንድ አባ ኤስድሮስ የሚባሉ አባት ስንጠይቅ ወደዚህ ቦታ በተደጋጋሚ ይላክ የነበረው አልፋ የሚባል ሰው እንደነበረ ነገሩን። አልፋ ግን ከዳጋው ፍንዳታ በኋላ ወደ ግብፅ በመሄድ አስቈጥሶ በረሃ ውስጥ ለመመኘን መጓዙን ነገሩን። እኛ አስቈጥሶ በረሃ ድረስ ሄደን በእንጦንስ ገዳም አልፋን ስንጠይቅ ግን በገዳሙ ውስጥ ያገኘናቸው አንድ አባት አልፋ በበረሃው ውስጥ በእባብ ይሁን በጊንጥ ተነድፎ ሞቶ እንደተገኘ አረዱን። በእጁ የተገኘውን የፀሎት መዕሀፉንም ሰጡን።” ሚራሻኖ ከቦርሳው የአልፋን መዝገበ ፀሎት አውጥቶ አሳያቸውና ቀጠለ። መካከሉውን የሀዘን ጦር ተተክለባቸው። “አልፋ መዝገበ ፀሎት ውስጥ ያገኘናቸውን ቃላት ከአክሱም ጀምረን እየፈታን እነሆ እዚህ ደርሰናል። የቀረንና መፍታት

ያልቻልነው ታል ቅድም ስንደጋግመው የነበረው ነው...
የራዮራድ።።

“የታሉን ትርጉም ታውቁታላችሁ?” አሉ ሀዘናቸውን
እየታገሉ። አቀርቅረው ለደቂቃዎች ቆዩ።

“እናውቀውም እባታችን”

“በጥንታዊው የሳባውያን ልሳን፣ የራዮራድ ማለት
ተቀላቀል ማለት ነው። ይህ ቦታ ከብዙ ዘመናት በፊት
የከሸና የሴም ዘሮች ተቀላቅለው አንድ በመሆን የኢትዮጵያን
ስልጣኔ የወጠነበት በመሆኑ፣ ባሁኑ ጊዜ ግን በማይረባ
ስብከት በጎሳና በጎጥ የተለያየውን ኢትዮጵያዊ ባንድነት
ሰብስቦን ኢትዮጵያን ከወደቀችበት ልማንሳት ካለን ህልም
በመነሳት ነው ስያሜውን የመረጥነው። መሸ እንጂ ወደዛው
እወስዳችሁ ነበር። ምናል ቀደም ብትሉ።” አሉ መነኩሴው
ወደ ጎቦ አዶናይ አሻግረው አየተመለከቱ። ሲታገላቸው
የቆየውን ዕንባ ዘረገፉት።

“እንዲያው ካላስቸገርንዎት...” አለ ኪራኮስ አሻግሮ
የአንበሳ ቅርፅ ያለውን ተራራ በጉጉት እየመለከተ።

“ለነገሩማ በቀን ከመሄድ አሁን ይሻላል። እኔም ብሆን
ምሽቱን ጠብቄ እንጂ በቀን ወደዛ ሄጄ አላውቅም። መንገድ
ስለመታችሁ እረዳት ብታደርጉ ብዬ እንጂ በቀን መሄድማ

እንደማንችል አውቃለሁ።” አሉ መነኩሴው ሁለቱንም አፈራርቀው እየተመለከቱ።

“ግዴለም ስለ እኛ አያስቡ። ብዙም ድካም የለብንም። ቢሆንም እዚህ እንደር ብንል እንኳ ልባችን አብሮን አያድርም።” ሚራሻና ተቁነጠነጠ።

መነኩሴው እንደገና ወርደው ጎጂቸውን ቆልፈው ተመለሱና ወደ ሰሜን አቅጣጫ የምትወስደውን ቀጭን መንገድ ይዘው መሯቸው። የሚራሻና የኪራኮስ ልቦች አታሚቸውን መደለቅ ጀምረዋል።

፴፭

ዳጋ ተጣና ሓይቅ

ከምሽቱ ሶስት ሰዓት ደገማ፤ እንዲት ራጣን ጀልባ የጣና ሓይቅን እየሰነጠቀች መጥታ ከዳጋ እስጢፋኖስ ደሴት ስትደርስ ሞተሯን አቀዘቀዘች። እንደ ጆት እያበረረ ካመጣት ካፒቱን ሌላ እንድ ሰው ከኋላ ተቀምጧል። ጥቁር ካፖርት ደርቦ ጥቁር ባርኔጣ ደናቷል። በስተደቡብ ካለው ድብቅ ወደብ እንዳደረሰች ካፖርት የደረበው ሰውዬ በናጥነት ወረደ። ጀልባዋን እስከ ካፒቱኗ እዛው ትቶ፤ ቀጭኗን መንገድ ይዞ በናጥነት እየተራመደ ወደ እንድ ሸጥ ገባ። የተለመደውን የይለፍ ቃል እንደተናገረ እንድ የብረት በር በዝግታ ተከፈተለት። ወደ ውስጥ እንደዘለቀም በሩ በናጥነት ተከረቸመ። ይህ በር በዳጋ ደሴት የደቡብ በር እየተባለ የሚጠራው ነው። ወደ ውስጥ እንደዘለቀ ሌላ አለም ጠበቀው። ፈራርሶ የነበረው በዳጋ ክርስ ምድር ውስጥ የሚገኘው ከተማ ቀድሞ ወደ ነበረበት ባይመለስም ትንሽ ነፍስ ዘርቷል። ከጣቅርን ተራራ ሲሰደዱ ያመጧቸው ድምፅ አልባ ጀነራላዊት የዋሻውን ውስጣዊ ክፍል በብርሃን እንቅጥቁጠውታል።

“ኪሩቤል እንኳን ደህና መጣህ!” ብዙ ሰዎች እየመጡ ከበቡት።

ኮልኔል ኪሩቤል ቃርሚያ ወጥታ እንደተመለሰች አሞራ ጫጨቶቿም እንደሚከባት በዙሪያው ለተኮለኮሉት ሰዎች የሚነግራቸውን መርዶ ከምን መጀመር እንዳለበት ግራ እንደገባው ጌራ እና ሻጊዝ ከሩቅ ኮሪደሩን አቋርጠው ሲመጡ ተመለከቱ። የያዘው መረጃ አዲስ ባይሆንም ለብዙሃኑ ከመናገር ለዋና ዋናዎቹ ብቻ ማቀበል እንዳለበት እነሱን ከሩቅ ሲያይ ተገልጠለች። እነሱ ወደ እርሱ እየተራመዱ እያለ እሱ ራሱ ወደነሱ አመራ።

ጌራ፣ ሻጊዝና ኪሩቤል ከብዙሃኑ ነጠል ብለው ሲወያዩ ቆዩና በፍጥነት ዴር33 ወዳለችበት ክፍል ሄደው ገቡ። ምን እንደነገራቸው ባለመታወቁ ሁሉም በያለበት ደንግዞ የሚሆነውን መጠባበቅ ጀመረ። ወደ ዴር33 እንደገቡ ሶስቱም ስክሪኑ ላይ አፈጠጡ። በሚራሽና በኪራኮስ ላይ የተገጠሙት ካሜራዎች ስራቸውን አላቆሙም። ሆኖም ጨለማ በመሆኑ ከምን ውስጥ እንዳሉ ለማዩት አልቻሉም ጭልጭል የሚል መብራት ብቻ ከራት ለራታቸው ይታያል። በጉዞ ላይ እንዳሉ በያምነም የት እንዳሉ ለማዎት ግን አልተቻለም።

ኔሪ ስክሪኑ ላይ ያሉትን የመረጃ ቁልፎች ሲገኙ ቆይቶ
አቅጣጫ ጠቋሚው ገዕ ላይ አንዳንድ ዕውቀት መምጣት
ጀመሩ። በአቅጣጫ ጠቋሚው የመረጃ ገዕ ላይ 14.2833
ዲግሪ ሰሜን፣ 39.0167 ዲግሪ ምሥራቅ የሚል ቁጥር
መጣ። ያሉበትን ትክክለኛ ቦታ የሚገልፅ እንደሆነ
በማመናቸው በፍጥነት ወደዛው ለመብረር ወሰኑ።

ኔሪ የዴር33ን ሞተር ካነቃቃ በኋላ ከደሴቱ ወጥታ ሐይቁን
እየሰነጠቀች ካኮበኮበች በኋላ ወደ ሰማይ አፍንጫዋን ቀሰረች።

ዴር33 የሰሜን ኢትዮጵያን ሰማይ እየሰነጠቀች መጥታ የሀ
ስትደርስ ሥጋ እንዳይ አሞራ ቁልቁል ማንገዢያ ቀጠለች።
የመረጃ ገዕ ቁጥሮች በየደቂቃው እየተለዋጠ ያንበሳ ቅርፅ
ካለው ተራራ ላይ ቆመ። ዴር33 ከተራራው ወገብ ላይ
ከሚገኘው ረባዳ ቦታ ላይ ምቹ ሥፍራ ፈልጋ አረፈች።

ሚራሽና ከራኮስ መነኩሴውን ተከትለው ወደ ተራራው
እንደወጡ በስተሰሜን በኩል ካሰረዘቸው በኋላ ተከፍቶ ወደ
ጠባቂቸው ዋሻ ይዘዋቸው ገቡ።

በዋሻው ውስጥ ጥቅጥቅ ያለውን ጨለማ በያዟቸው የአፄ ባትረዎች እየገሰሱ ዙሪያውን ይመለከቱ ይመርጡ። ... ዋሻው በጅምር እንደቀረ ግልፅ ነበር።

"ልጃቼ..." አሉ መነኩሰው ቆሞ አሉና። "በዳጋ እንዳደረግነው በዚህም ሞክረን ነበር። ሆኖም ከዳጋው ፍንዳታ በጋላ ቆሟል። ይህንን ቦታ ከምናውቀው ሰዎች ውስጥ ከፍንዳታው የተረፍነው እኔና አልፋ ነበርን። በአመታዊው ስብሰባ ምክንያት በዚህ ዋሻ ቁፋሮ ላይ ተሰማርተን ከነበርነው ውስጥ እኔና አልፋ ስንቀር ሌሎቹ ሄደው ነበር። የራቶራድ ብልን የሰየምነው በመቼ ከጥቂት አባላት በቀር ማንም እንዳያውቅ ተደርጎ በምስጢር የተያዘበት ምክንያት ምናልባት በውስጣችን ስርጎ ነበሩ ይኖሩ ይሆናል በሚል ጥርጣሬ ነበር። በጅምር ቀረ እንጂ ህልማችን ታላቅ ነበር።" ብለው አቀረቀሩ።

ሚራሻና ኪራኮስም ቅስማቸው ተሰብሮ እንገታቸውን ደፉ። ሚራሻ፣ በግብፅ በረሃ አሳሩን ያበላው ፍለጋ በዚህ በመደምደሙ ደንዝዞ ቀረ። እንኳንስ ያን ሁሉ አባል ቀርቶ ጥቂት ፍየሎችን እንኳ ማስጠለል የማይችል ጉረኖ ውስጥ ራሱን ሲያገኘው በህልሙ እንጂ በእውነት አልመስልህ አለው።

ሶስቱም በትካዜ ተውጠው ባቀረቀሩበት ቅፅበት ሌላ ሶስት ሰዎች ከወደታች የሚረዱኝን ስም እየጠሩ መጡ። ሚራኝዬ እነማን እንደሆኑ በድምፃቸው ስለሰያቸው በእጅ ባትረው ምልክት ሰጣቸው። ሶስቱም እንደደረሱ የሆነውን ሁሉ በመረዳታቸው ቁዝማውን ተቀላቀሉ።

በዚህ መሀል ኪሩቤል፣ “ነበዝ... የሆነው ሆኗል። ሁሉንም ከእኛ በፊት የነበሩት ሠርተው እንዲሰጡን መጠበቅ አልነበረብንም። እነሱ የጀመሩትን የመጨረስ ሽክም ሁሉ በእኛ ትክሻ ላይ መውደቁን መረዳት አሉብን። ነገር ግን አሁን ያላንበት ሁኔታ ለመቆራርም ለመቆዘምም የሚያበቃ አይደለም። ጠላቶቻችን ወደ ጣቅርን ተራራ ገብተው የዋሻውን ግድግዳ ዙሪያ መቆራር ጀምረዋል። ወደ ዱጋ የሚወስደውን የምድር ውስጥ መንገድ ለመክፈት ምናልባት የሚቀራቸው ጊዜ ያለ አይመስለኝም። የእኛ አፋጣኝ ውሳኔ ያስፈልጋል። እኔም በቶሎ መመለስ አሉብኝ። ኒቆዲሞስ ከጠረጠረኝ ነገሩ ሁሉ ተበለሻሽ ማለት ነው።” አለና ሁሉንም አፈራርቆ ይመለከት ጀመር።

“መሸሽ ወይም መከላከል ነዋ! ሌላ ምን አማራጭ አለን?” አለ ጌራ አንድ ድንጋይ ላይ እየተቀመጠ።

“ለመሸሽም ሆነ ለመከላከል ጊዜ የሰገም”። ይልቁንስ
እንደ ሀሳብ አለኝ።” አስና ሚራሽ፣ ኮሰኔል ከሩቤልን ስትቆ
ከዋሻው አወጣውና ጥቂት ሲንሾካሾኩ ቆይተው ተመለሱ።

ሚራሽና ኮሰኔል ከሩቤል ከተወያዩ በኋላ ይዘውት
የመጡትን ሀሳብ ለቀረዎቹ ሲያቀርቡላቸው ሁሉም በሚራሽ
አደገኛ ውስኔ ክው አሉ። ሚራሽ ግን ፈርጦም ብሎ
ተከራከረ። በሀሳቡ ኮሰኔል ከሩቤልም በመስማማቱ ምንም
እንኳ ውሳኔው አደገኛ እንደሆነ ቢያምኑበትም ቀስ በቀስ ግን
እየተቀበሉት መጡ። በመጨረሻም ዴር33 ከጎቦ አዶናይ
ተራራ ተነስታ ወደ ጣና ገሰገሰች።

ዴር33 ዲጋ እስጢፋኖስ ደርሳ ለዋና ዋናዎቹ አባላት
የሚራሽ ሀሳብ ቀርቦ አያሌ ክርክር ተደርጎ እስኪወሰን ድረስ
መንፈቀ ሌሊት አልፎ ነበር።

፴፯

ጣና ሆቴል ÷ ባህር ዳር

ኮሌል ኪሩቤል ወደ ጣና ሆቴል እንደገባ በቀጥታ ያመራው ወደ ኒቆዴሞስ ክፍል ነበር። መንፈቀ ሌሊት በያልፍም ኒቆዴሞስ አልተኛም ነበር። ውስኪውን ሲጨልጥ ደረሰበት። “የት ጠፋህ?” አለ ኒቆዴሞስ በሩን ከመክፈቱ። “መቼም እንደልማድህ መጠጥ ቤቶችን ለማዳረስ ሄደህ መሆን አለበት።”

“ይቁንስ ጨበጠኝ!” አለ ኪሩቤል እጁን በኩራት እየሰጠው። “የምስራች!”

“ስክረህ ነው?” አለ ኒቆዴሞስ በኪሩቤል ከመጠን ያለፈ ደስታ ግራ ተጋብቶ። “ለማንኛውም ምስር ብላ፤ ለመሆኑ ምን ተገኘ?”

“እንዲህ በቀላሉ የሚነገር የምስራች እንዳይመስልህ ከደን ቦናኖ ጋር ውስኪ ካላወረዳችሁልኝ አልናገርም።”

“አብደሀል? እኩለ ሌሊት እኮ አልፏል። በዚህ ደረቅ ሌሊት ቦናኖን የሚያስቀስቅስ ነገር ምን ተገኘ?”

“በእኔ ይሁንብህ። ይህን የምስራች ለሁላችሁም ሳልናገር እንቅልፍ አይወስደኝም። የጠጣሁ መስሎህ ከሆነ ተሳስቼሃል። እራን ማሸተት ትችላለህ።”

“የምርህን ነው?”

“መት! ኒቆዲሞስ! እመነኝ ይህን ደስታ ሳትሰማ የሚነጋልህ አይመስለኝም።”

ሁለቱም ተያይዘው ወደ ዶን ቦናኖ ክፍል ሄዱ። እሱም አልተኛም ነበር። ከአንድ ጠባቂው ጋር ውስኪውን እየጨለጠ አገኘት።

“ምንው? እንቅልፍ አልወስዳችሁ አለ?” ሲል ጠየቃቸው ሁለቱንም አፈራርቆ እየተመለከተ።

“አይደለም” አለ ኪሩቤል ጥርሶቹን ብልጭ አድርጎ። “መልካም ዜና ይዘን መምጣታችን ነው።”

“ተገኘ?” አለ ዶን ቦናኖ በደስታ ከመቀመጫው ተነስቶ።

“ውስኪ ካልወረደልኝ አልናገርም እኮ ነው የሚለው። እንዳንዴ እንደ ህፃን ያደርገዋል።” አለ ኒቆዲሞስ ለታዴዎስ ስልክ እየደወለ።

“ለውስኪ ነው? ምን ችግር አለው?” ዶን ቦናኖ አለፍ ብሎ ያለውን ጠረጴዛ በአገጩ እመለከተው። “እምጣና ክፈተው!”

ኮለኔል ኪሩቤል ውስኪውን እየከፈተ እያለ ታዴዎስ ከተፍ አለ። ለሁሉም ከቀዳላቸው በኋላ፤ “አንዴ ብርጭቋችንን ከፍ እናድርግ!” ሁሉም ተከተሉት። ዓይኖቹን ጨፍኖ በቁመ አንዴ ከጨለማ በኋላ ወንበር ስቦ ተቀመጠ። በጉጉት ዓይኖቻቸውን እንደተከለቡት ሌሎቹም ተከትለውት ተቀመጡ።

“ሚራሻር ተይዟል!” ሲል ኮለኔል ኪሩቤል ጨኸ።

“አ?!” ሁሉም አፋቸውን ከፈቱ።

“አትቀልድ!” አለ ኒቆዲሞስ “አብደህ ወይም ሰክረህ መሆን አለበት።”

እሱ ግን ሚራሻር እንዴትና በማን የት እንደተያዘ ያዘጋጀውን ትረካ ቀጠለላቸው።

“ሚራሻር ከተራራው ጦርነት በኋላ ራሱን ደብቆ እዚሁ ባህር ዳር ውስጥ ቀበሌ አሥራ ሶስት አካባቢ ይኖር ነበር። አንድ የእኛ ሰው ጥቆማ ከደረሰው ቀን ጀምሮ መረቡን ዘርግቶ ሲከታተለው ቆይቶ ዛሬ ማታ መረቡ ዓሣውን ይዞለት ነበር።”

“አመለጠ እንዳትል ብቻ።” ኒቆዲሞስ አሰገገ።

“ባለመረቡ ሚራሻርን እንደያዘ ቀጥታ የደወለው ለእኔ ነበር። ነገሩን ለጊዜው በምስጢር እንድይዘውና ጠቀም ያለ

ጉርሻ እንደሚፈልግ አለበለዚያ ግን ፍንክች እንደማይል ይነግረኛል። ስልኬን እንድዘጋና ከማንም ጋር ምንም አይነት ግንኙነት እንዳላደርግም ያስጠነቅቀኛል። እኔም ያለኝን በማድረግ ወደ ቀጠረኝ ቦታ ሂጄ መደራደር ቀጠልኩ።”

“ለመሆኑ ምን ያህል ጠየቀ?”

“ከሚገኘው ጥቅም አንፃር ሲታይ ቀላል ነው፤ ሶስት ሚሊዩን ብር።”

“ያከፋፈሉ ሁኔታስ?” አለ ኒቆሊኖስ የጠራውን ገዝብ ከቱብ ሳይቆጥር። “ለመሆኑ ሚራኸን በዓይኑ በብረቱ እየኸው?...ወይስ ዝም ብሎ እየተለደብህ ነው?”

“በትክክል አይቸዋለሁ። ሆኖም በአካል አይደለም፤ በቪዲዮ ነው። ሚራኸ ራሱ በቪዲዮ ባስተላለፈው መልእክት፤ በሞራሉና በአካሉ ላይ አንዳችም ጥቃት አይደረስበት እንጂ የሰጠመውን መርከብ ካርታም ሆነ ኢክስካቫተር ዶዘሩን እንደሚሰጥ ገልጧል።”

“ኪሩቤል!” አለ ታዴዎስ። “እየቃዠህ መሆን አለበት። ያ ሞገደኛ ሰው ይህን ያላል ብዬ እኔ በበኩሉ አላምንም። ቶርች ቢደረግ እንኳ እንዲህ እንደማይል ሚራኸን ጠንቅቄ አውቀዋለሁ።”

“እንዳይመስልህ።” አለ ኪሩቤል። “ከተራራው ጦርነት በኋላ ድርጅቱ ተበትኗል። የድርጅቱ አባላትም ወደ ተለያዩ ሀገራት ገብተዋል። ከጥቂቶቹ ጋር ድርጅቱን ለማቆየት

ተደራጀሮ እንደነበር ገልጾ ሁሉም በድርጅቱ ተስፋ በመቁረጥ የየራሳቸውን ህይወት ለመምራት የድርጅቱን ንብረት ተከፋፍለው መፈርጠጣቸውን ተናግሯል። እንዲያውም የድርጅቱ አባላት ራሳቸው በእጅ የሚገኘውን ካርታ ነጥቀው የሰጠመውን መርከብ አውጥቶ ለመቀራመት እሱን እያሳደዱት እንደሆነና ራሱን ለማዳን ያልተንከራተተበት ሥፍራ እንደሌለ ገልጾ እቅም ያለውና እሱን መታደግ የሚችል የራሱን ድርሻም የሚሰጠው አካል ካገኘ ካርታውንም ሆነ ዶብሩን እንደሚሰጥ የገለፀበት የቪዲዮ ክር በእጅ ይገኛል። ሁሉንም ተመልከቱና ተረዱት።” አለና የተጠቀሰለ ቪዲዲ ከኪሱ መሻርጦ ጠረጴዛው ላይ አስቀመጠ።

ኒቆዲሞስ ተጣድፎ ላጥቶቹን አመጣና ቪዲዲውን ያለው። ሁሉም ሚራሻቸውን ለማዬትና ንግግሩንም ለመስማት አሰረሰፉ። ቪዲዲውን አይተው እንዳበቁ ኒቆዲሞስ ወደ ክፍሉ ሂዶ የቼክ ደብተር ይዞ ተመለሰ። በሶስት ቼኮች ላይ ፊርማውንና የተጠራውን ገንዘብ ያለ አንዳች ማቅማማት አስቀመጠ።

“ስሙን ራስህ ፃፈው!” ብሎ ለኪሩቤል አቀበለው።

“ካሽ በልበት” አለው ኪሩቤል ቼኩን መልሶ እየገፋለት።

ኮሰኔል ኪሩቤል ቼኮቹን ኪሱ ከተተና የተዘጋ ስልኩን ከፍቶ ቁጥሮች መነካካት ጀመረ። ጥሪው ሲንጫረር ከቆዩ በኋላ አንድ ጎርኑን ያለ ድምፅ ተሰማ።

“ተስማምቻለሁ። ቼኮቹ ተፈርመዋል። ዓሣውን እንዴት ነው የምንቀባበለው?” ኪሩቤል ፈጠን ብሎ ነገረው።

ጎርኑን ያለው ድምፅ ቼኮቹን የሚቀበላቸው ሰው የት እንዳለ ጠቆማቸው። አስከትለውም ዓሣውን የሚያስረክባቸው በምን መንገድ እንደሆነ ገለጸላቸው።

፴፯

ጣና ሐይቅ፥ ኢትዮጵያ

ከምሽቱ ከራት ሰዓት ሆኗል። ለእነ ኒቆዲሞስ ቀኑ በቀላሉ
አልመሸላቸውም ነበር። በእቅዱ መሠረት፤ የምሽቱ መግፋት
ተጠብቆ ጉዞው ተጀምሯል። ስምንት ፈጣን ጀልባዎች ወደ
ሰሜናዊ ጣና በመክነፍ ላይ ናቸው። ከኋላና ከራት ያሉት
ጀልባዎች የተራራውን ውስጥ ቀፋሮ አቁመው የተመለሱትን
ኮማንዶዎች ጭነዋል። ከመሀል ያላቸው ጀልባ ደግሞ ኮለኔል
ኪሩቤልን፤ ኒቆዲሞስን፤ ታዴዎስን፤ ዶን ቦናኖን እና ተላልፎ
የተሰጠውን ሚራሽፍን ጭናለች። ንግግር የለም።

ከዳጋ ደሴት በስተምዕራብ አቅጣጫ እንደደረሱ ስምንቱም ወደ
ወደቡ ሳይጠጉ ሞተር አቀዝቅዘው እንዲቆሙ ተደረጉ።
ሚራሽፍ፤ በሁለት ፈርጣማ ፈርጣማ ኮማንዶዎች ታጅቦ
እንዲወርድ ከተደረገ በኋላ ኤክስካቫተር ዶዘሩ ወደ
ተቀመጠበት ቦታ አመራ። ሁሉም ውሃ የማያስገባ የዋና
ልብስ እስከ መነዕሩና ኦክስጅን መስጫው ለብሰዋል። በሁለቱ
ጀልባዎች ላይ የሚንበገበጉት ፓውዛ መብራቶች ሚራሽፍ ላይ
በማብራት ላይ ናቸው። አንዳች ተገቢ ያልሆነ እንቅስቃሴ

ቢያላይ ምላጭ እንዲሰቡ የተነገራቸው አልሞ ተገኝቶ
በሁለቱም ጀልባዎች ላይ አንጣጥረውበታል።

ሚራሽፍ ጠልቀው እንዲሞኙ ሁለቱንም ኮማንዶዎች የእጅ
ምልክት ሰጥቷቸው ወደ ሓይቁ ጠለቀ። ሁለቱም በግራና
በቀኝ አጅበውት እኩል ጠለቁ። ኤክስካባተር ዶብሩን ከፍቶ
እንደገባ ሞተሩን ቀስቶ ለደቂቃዎች ሲያሞቀው ከቶዬ
በኋላ፣ ጀልባ በላዩ ላይ ወጥቶ አደጋ እንዳያደርስበትና
የደረሰበትንም ቦታ ጠቋሚ የሆነውን አንቱና ወደ ላይ
እንዲወጣ ካደረገ በኋላ በካርታው መሪነት መርከቡ ወደ
ሰጠመበት ቦታ ጎዞው ተጀመረ። ስምንቱ ጀልባዎችም
ፍጥነታቸውን ቀንሰው ውስጥ ለውስጥ የሚጓዘውን
ኤክስካባተር ዶዘር ግራና ቀኝ አጅበው ይጓዙ ጀመር።

እኩል ሌሊት ሊሆን አቅራቢያ ወደ አንድ ቋጥኝ የተከመረበት
ቦታ ደረሰ። አሞራ ብቻ ሰፍሮበት የሚውል የድንጋይ ክምር
ደሴት ነው። ከዚህ የቋጥኝ ክምር በስተምስራቅ በኩል
በአምስት ሜትር ራዲዩስ ውስጥ መርከቡ እንደሰጠመ
ካርታው ያመለክታል። ሚራሽፍ በአምስት ሜትር ራዲዩስ
ውስጥ ያለውን ደለል በኤክስካባተር ዶዘሩ መዳፍ ይገባ
ጀመር። ሌሊቱ ከመንጋቱ በፊት ሁሉንም ነገር ለማጠናቀቅ፣

ዙሪያውን ምውቀቱን አበርቶ በቆመው ጀልባዎች ላይ የተቀመጡት ሁሉ በመቁነጥነጥ ላይ ናቸው።

ለሰዓታት ከወሰደው ቁፋሮና ደለል መዛቅ በኋላ 'ን' የሚል ድምፅ ተሰማ። ሚራሽና የኤክስካቫተር ዶዘሩን ረጂም መብራት ለቆ ለማዬት ሞከረ። የዛገ ብረት መሰል ነገር እንደሆነ አስተዋለ። ደለል መዛቁን ሲቀጥል የሰጠመው መርከብ መላው በመላው መዝለቅ ጀመረ። በላዩ ላይ የተጫነትን ቋንቋዎች እየገለበጠ ወደ ሐይቁ ጨመራቸው። ሐይቁ ከጎሽ በኋላ እየቆየ ድፍርስርሱ እየጠራ መጣ። ከዚህ በኋላ በኤክስካቫተር ዶዘሩ ጥፍር የመርከቡን የላይኛውን ክፍል ይቧጥጥ ጀመር። ዙሪያውን ከበሳው በኋላ የመርከቡ የላይኛው ጣራ ተከፈተ። በዚህ ቅፅበት እልልታና ፋጩት ከጀልባዎቹ ላይ የሰማ መሰለው።

በጀልባዎቹ ላይ የተሳፈሩት ኮማንዶዎች የተዘጋጀላቸውን የዋና ልብስ እስከ መነሳሩና አክስጂኑ እያጠለቁ ወደ መርከቡ ገቡ። በወርቅ የተሞሉትን በርሚሎችም ለኤክስካቫተር ዶዘሩ ጣቶች እያመቻቹ በመስጠት ጀልባዎቹ ላይ ይቀረቅቡ ጀመር። ስምንቱም ጀልባዎች በበርሚሎች ግጥም ብለው ሞሉ። የሰጠመው መርከብም በርሚሎቹ ወጥተው እንዳለቁ ቋጥኝ እየተዛቀ እንዲሞላበት ተደረገ። በዚህ ቅፅበት

የሚንጣጣ የተኩስ ድምፅ ይሰማ ጀመር። ሚራሽና ያገቱት ኮማንዶዎች ግራ በመጋባት ከላይ የሚሰሙትን የተኩስ ልውውጥ አድፍጠው ያደምጡ ጀመር።

“ምንድን ነው?” ሲል ጠየቀ ሚራሽና ያገቱትን ኮማንዶዎች ግራና ቀኝ እየተመለከተ። “እርስ በእርስ ተጀመሩ እንዴ?”

ሁለቱም ነገሩ ስላልገባቸው አልመለሱለትም።

“እንዳትነቃነቅ! የሚሆነውን እስክናጣራ ድረስ ከዚህ ንቅንቅ ማለት የለም!” አለ አንደኛው ቁና ቁና እየተነፈሰ።

ሚራሽና ያላወቀ ይምሰል እንጂ፤ አስቀድሞ በተነደፈው እቅድ መሠረት፤ ስልሳ የሚሆኑ የዴርቶጋዳ አባላት ከዚህ መርከብ ከሰጠመበት የድንጋይ ክምር ሁለት መቶ ሜትር ራቅ ብላ በምትገኝ ሰው አልባ ደሴት ውስጥ በጊዜ መጥተው አድፍጠው በመጠባበቅ ላይ ነበሩ። ማርዬ ዋቆ ማርዬ፤ አድያም፤ ሳዶፍ፤ ኮ/ል አሊጋዝ እና ኪራኮስ የተካተቱበት ይህ ያደፈጠ ቡድን በፈጣን ጀልባዎች ከሁለት መቶ ሜትር በመወንጨፍ ነበር ወርቁን ጭነው ውልቅ ለማለት በማቆብቆብ ላይ ያሉትን ጀልባዎች በተኩስ ያጣደፋቸው። በሌላ በኩል ዴር33 ከዳጋ ደሴት ተነስታ የጣናን ሰማይ እየሰነጠቀች መጣችና ተኩሱን ተቀላቀለች። ሜሮዳ በቶ ቅርፅ

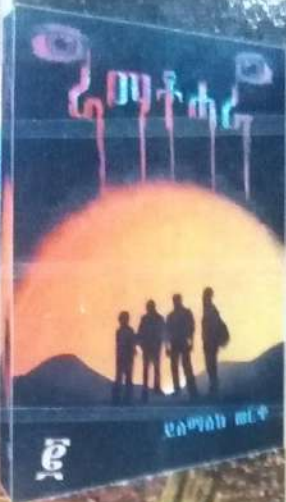
የተወራውን የጨረራ መግሪያ ትታ ዴር33 ላይ በተጠመደው መትረገስ ትተጋተግ ጀመር።

ሚራሽን ግራና ቀኝ ያገቱት ኮማንዶዎች አድፍጠው ምንነቱ ያልገባቸውን የተኩስ ልውውጥ ሲያዳምጡ ከቆዩ በኋላ አንደኛው ወጥቶ ሁኔታውን አጣርቶ እንዲመለስ ተላከ። በዚሁ ቅዕበት ሚራሽ ብቻውን የቀረውን ኮማንዶ እንደነበር ዘሎ ተከመረበት። ኮማንዶውም የዋዛ አልነበረም። ሚራሽን አንቆ ትንፋሽ አሳጣው። ሁለቱም ተናንቀው ይፈሳራሉ ጀመር። እንደገመድ ተሽራርበው አንዱ ከላይ አንዱ ከሥር እየሆኑ ቦክስ መሰናበራቸው ለደቂቃዎች ቀጠለ። በሰሞኑ ውጣ ውረድ የደከመው ሚራሽ ኮማንዶው በተደጋጋሚ ፊቱ ላይ ያሳረፋቸውን ቡጢዎች ሊቋቋማቸው አልቻለም። አጥንቱ የተሰነጠቀ መሰለው። ብዥታ የጋረዳቸው ዓይኖቹ ስመመን ውስጥ እንደገባ ታካሚ ዙሪያውን ማዬት ተሳናቸው። የኮማንዶው ቡጢ አልቆመም። በሚራሽ አፍና አፍንጫ ደም ተንገቸቀገቸቀ። እያቃሰተ ተዘረረ። ቆይቶ... ላፍታ ያህል ዓይኖቹን ገርቦብ ሲያደርግ በኤክስካቫተር ዶዘሩ መስታውት ውስጥ እየዋኘ የሚመጣ ሰው ተመለከተ። ኮላኔል ኪሩቤል ነበር። እንደምንም ተጣጥሮ በእግሩ የበሩን ቁልፍ ተጫነለት። ኮላኔል ኪሩቤል እንደ እባብ ተስቦ እንደገባ በሚራሽ ፊት ላይ ተደጋጋሚ ቡጢ የሚያሳርፍበትን ኮማንዶ በፍጥነት

ተጠመጠመበት። ሚራሽር የገባውን ውሃ እየመጠጠ
 ከኢክስካቸተር ይዘሩ የሚያስወጣውን ቁልፍ እንደ ምንም ብሎ
 በመጫን በደመ ያቀላውን ውሃ አስወጣው። ተንገዳግዶ
 ሲቃና ኮሰኔል ኪሩቤል ኮማንዶውን አጠናቀች ነበር። ከአርባ
 ደቂቃ በላይ የፈጀው ፈጣን የተኩስ ልውውጥ ተጠናቋል። ከ
 ሚራሽር ወገን ሃያ አንድ ሰው ተመቶ ወድቋል። አሥራ
 ሁለት ሰው ሲቃኔል ሌሎቹ ግን ተርፈዋል። በሌላ በኩል
 ራሱን ጨምሮ የኒቆዲሞስ ሰዎች አልተዋል። ዶን ቦናኖ እና
 ታዴማስ እንዲን ጀልባ አስነስተው የማምለጥ መከራ
 አድርገው ነበር። ሆኖም ዴር33 ተከትላ ሁለቱንም
 አስተርጓፊዎቻቸው። የጣናን ሐይት በደም ያቀላው ግብግብ
 እንደተጠናቀቀ ባዶዎቹ ጀልባዎች ቁስለኞቹንና በህይወት
 የተረፉትን ከጫኑ በኋላ፤ ወርቅ የተሞሉትን ጀልባዎች
 በማባጀብ ወደ ዳጋ ገዟቸውን ቀጠሉ። የዳጋ ክርስ ምድር
 ሀዘንና ደስታ እኩል ሲፈራረቁበት ነጋለት።

ትወገግታ... ካልነጋን አይነጋምት

ይስግዕክ ወርቁ

ISBN 978 999 44 843 5 9

የ.ጋ 48.50 ብር

ገጽ 144